DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1898.

L W Ó W.
Z drukarni Władysława Łozińskiego.
Zarządca Wł. J. Weber.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1898.

Dzień rozporządzeń	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1897 26. kwietn.	Statut organizacyjny c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie L. 4941, wydany przez Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia	22	165
5. grudnia	Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych L. 36.721, tyczące się cennika lekarstw na rok 18?8 (Dz. ust. p. Nr. 276), wraz z poprzednio w tej sprawie już wydanemi rozporządzeniami	12	33
15. „	Obwieszczenie ces. król. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 5589/pr. o przedkładaniu fasyi od podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na r. 1898	2	12
17. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 104.837, którem ogłasza sią rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 22. września 1896 Dz. ust. kraj. Nr. 65, o uzupełnieniu regulacyi potoku Kisieliny	1	1
1898 8. stycznia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 408, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie, w powiecie Jarosławskim, od mostów na rzekach Lubaczówce i Potoku, tudzież gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach, w powiecie Dolińskim od mostu na rzece Iłemce	17	122
20. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 116.790, o zmianie nazwy gminy Śmierdząca w powiecie krakowskim na „Kryspinów“	4	19
24. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 368/pr., o przedłużeniu terminu do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1898	6	28

Dzień rozporządzeń	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 27. stycznia	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 8113, podające do powszechnej wiadomości w myśl §. 42 część I przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1898 w Galicyi	5	19
30. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 5980, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Czortków na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina . .	7	29
14. lutego	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 9578, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Jasła na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina	8	30
14. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 9391, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Dąbrowa na dalszy pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	9	30
22. „	Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Śniatyna na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa	23	178
23. „	Obwieszczenie ces. król. Namiestnictwa L. 698/pr., o ustanowieniu prowizoryum budżetowego na rok 1898 .	10	31
1. marca	Rozporządzenie Wydziału krajow. L. 9614, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn i Radzie powiatowej w Sanoku od mostu na drodze powiatowej Rymanów - Haczów w Ładzinie	16	120
1. „	Rozporządzenie Wydziału krajow. L. 11.741, przedłużające gminie miasta Jarosławia koncesyę do poboru myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech . .	14	114
3. „	Obwieszczenie ces. król. Namiestnictwa L. 18.878, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoków górskich w dorzeczu Dniestru	11	32
4. „	Rozporządzenie Wydziału krajow. L. 13.358, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Trembowli na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa .	13	113

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 6. marca	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 944/pr. o wyborach do Komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego	18	123
12. „	Instrukcya c. k. Starostwa górniczego L. 985, przepisująca sposób udowodnienia przynajmniej praktycznego uzdolnienia nabytego przez osoby przyjęte do kierownictwa i nadzoru odbudowy w kopalniach wosku ziemnego w Galicyi	19	126
13. „	Obwieszczenie ces. król. Prezydyum Namiestnictwa L. 2149/pr., o zmianie §§. 3 B, 36, 43, 44, 46 i 109 B, statutów Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem	15	117
15. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 15.936, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Hussakowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, na przeciąg dalszych lat pięciu	20	130
29. „	Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wynagrodzeniu galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych za ubytek w dochodach z dodatków od podatków, opłacanych przez galicyjski fundusz propinacyjny, spowodowany wejściem w życie ustawy państwowej z dnia 25. października 1896 Nr. 220, Dz. p. p.	46	203
31. „	Obwieszczenie Prezydyum ces. król. Namiestnictwa L. 1456/pr., którem na mocy §. 9 rozp. minist. z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w gminie i na obszarze dworskim w Broszniowie, w powiecie Doliniańskim .	24	179
1. kwietn.	Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów w Galicyi L. 29.014, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. kwietnia 1898 do 30. września 1898	26	181
1. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 2943/pr., zawierające postanowienia wykonawcze do ustawy łowieckiej z d. 5. marca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 71	21	133
4. „	Ustawa, zezwalająca gminie miasta Białej na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów	28	183
5. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 17.341, przedłużające koncesye do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć gminie Świętoniowej od przewozu przez rzekę Wisłok i obszarowi dworskiemu w Wysocku od przewozu przez rzekę San	34	190

Dzień rozporządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 5. kwietn.	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 17.079, przedłużające Wydziałom powiatowym w Jaśle i Gorlicach koncesyę do pobierania przez dalszych lat pięć opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłowki . . .	32	188
5. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 17.343, przedłużające koncesye do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Drohobyczu na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowlany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca i Radzie powiatowej w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej	31	186
5. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 20.763, przedłużające Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyę do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce na przeciąg lat pięciu	30	185
6. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 4138, o zmianie w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi	25	180
8. „	Obwieszczenie Prezydyum ces. król. Namiestnictwa L. 2363, udzielające Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Styrze pod Szczurowicami	27	182
10. „	Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 zł. w. a., względnie 80.000 koron	29	184
18. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 32.513, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoku Glińsko	33	190
19. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 21.777, przedłużające obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli koncesyę do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Lubaczówce na przeciąg dalszych lat pięciu . . .	35	192
19. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 22.438, przedłużające Radzie powiatowej w Białej koncesyę do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej, na przeciąg dalszych lat pięciu	37	193
21. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 28.658, o zmianie przepisów wykonawczych dotyczące poboru krajowych opłat konsumcyjnych	63	226

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 26. kwietn.	Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa L. 34.566, względem uznania nowo założonego szpitala w Przemyślanach za powszechny i publiczny	36	193
28. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 1252/pr. dotyczące dziesięcio-procentowego opustu od przypisanych na rok 1898 należytości podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego z wyjątkiem 5% podatku od dochodu z domów, uwolnionych czasowo od podatku z tytułu nowej budowy .	39	196
29. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 24.826, przedłużające obszarowi dworskiemu w Maryampolu koncesyę do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, na przeciąg dalszych lat pięciu	40	197
29. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 25.340, przedłużające obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach koncesyę do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami na przeciąg dalszych lat pięciu	41	198
10. maja	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 4712/pr., dotyczące obowiązku stemplowania aktów i poświadczeń wygotowanych z mocy ustawy łowieckiej z dnia 5. marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 71, względnie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 1. kwietnia 1898, Dz. u. kr. Nr. 21	38	195
17. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 28.704, przedłużające Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyę do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami na przeciąg dalszych lat pięciu .	47	205
18. „	Obwieszczenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych L. 4269, w sprawie utworzenia Starostwa w Peczeniżynie, w Galicyi	42	201
20. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 29.067, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Tyczyn na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych	44	202
20. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 25.422, ustanawiające kwalifikacyę urzędników miast i znaczniejszych gmin, objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51 z r. 1896). . . .	88	273

Dzień rozdorządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 29. maja	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 29.108, przedłużające obszarowi dworskiemu w Podłężu koncesyę do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu na przeciąg dalszych lat pięciu . . .	60	222
1. czerwca	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 31.954, przedłużające Radzie powiatowej w Nisku koncesyę do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na przeciąg dalszych lat pięciu	58	219
1. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 31.955, przedłużające Wydziałowi powiatowemu w Nisku koncesyę do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na przeciąg dalszych lat pięciu	59	220
2. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Nam. L. 4795/pr. względem wyłączenia gmin i obszarów dworskich: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Zelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiat. w Kalwaryi i c. k. Sądu obwowego w Wadowicach i wcielenia tych miejscowości do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu krajowego w Krakowie .	45	203
2. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa L. 4309, którem zmienia się dla miasta Przemyśla ustanowioną godzinę policyjną	43	201
7. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 33.413, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasteczka Borszczów na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa	48	206
14. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 35.489, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Bełza na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa . .	49	206
15. „	Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca niektóre postanowienia krajowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 Nr. 20, Dz. u. p. dodatek II. a), względnie ustawy z dnia 17. grudnia 1884 Nr. 1, Dz. u. kr. ex 1885	53	211
16. „	Ustawa zmieniająca artykuł 40. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 roku „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ (Dziennik ustaw krajowych z dnia 17. stycznia 1889. Część III. Nr. 16)	54	213

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 20. czerwca	Ustawa o zezwoleniu gminie Żmigród nowy na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	50	207
20. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Mosty wielkie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	51	208
20. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Rymanów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	52	210
24. „	Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca w myśl art. XIII. ustawy państwowej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych uwolnienie osobistego podatku dochodowego od wszystkich kompetencyi ustawodawstwa krajowego podlegających dodatków	75	245
26. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Delatyn na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa	55	214
29. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Sądowa-Wisznia powiatu Mościskiego na pobór opłaty gminnej od piwa .	61	223
29. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Brzesko na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa .	57	217
29. „	Ustawa o zezwoleniu gminie Strzyżów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku	56	216
5. lipca	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 38.618, przedłużające Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyę do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów - Lubaczów na przeciąg dalszych lat pięciu	62	225
9. „	Przepisy górniczo-policyjne L. 2355, wydane przez c. k. Starostwo górnicze w Krakowie dla wierceń na terenach oleju skalnego (ropy) w Galicyi	87	257
13. „	Ustawa zmieniająca postanowienie §. 102 ustawy miejskiej z dnia 13. marca 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 24) .	69	238
14. „	Ustawa zezwalająca gminie miasteczka Sieniawa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu	67	235

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 14. lipca	Ustawa zezwalająca gminie Zabłotów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	66	234
14. „	Ustawa zezwalająca gminie miasteczka Korczyny na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	65	232
14. „	Ustawa zezwalająca gminie miasteczka Wiśnicz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu	64	231
14. „	Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca Art. I., tudzież §§. 73 i 74 ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31, Dz. u. kraj.	70	239
15. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 41.689, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Dębica na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych .	71	242
22. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 43.874, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Żółkwi na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	73	243
22. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 40.134, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie m. Jaworowa na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa	74	244
23. „	Obwieszczenie ces. król. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 3234/pr., o przedkładaniu fasyi domowo-czynszowych na lata 1899/1900	79	248
24. „	Obwieszczenie Prezydyum ces. król. Namiestnictwa L. 7779/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1898	68	237
26. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 44.650, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie miasta Tarnopola na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	72	243
26. „	Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na porękę powiatu dla pożyczki 250.000 złr. w. a. zaciągnąć się mającej przez powiatową kasę oszczędności w Śniatynie, względnie na zaciągnięcie tej pożyczki przez sam powiat dla rzeczonej kasy	77	247

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 26. lipca	Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 złr.	76	246
29. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 44.813, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni .	81	251
29. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 44.814, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach	80	250
2. sierpnia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 46.891, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Korczyna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina	82	251
4. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 8790/pr., ogłaszające rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898, względem przydzielenia gmin i obszarów dworskich Kuhajów, Zagórze i Wołków, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego S. II. we Lwowie	78	247
22. „	Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Wieliczcze na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 złr. w. a.	84	254
22. „	Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kw. 56.000 złr. w. a.	86	256
26. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 51.763, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Chorostków na pobór 100-procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina	83	253
6. września	Ustawa o zabudowaniu potoku Bystry	91	289
12. „	Ustawa o przyjęciu poręki kraju za pożyczkę zaciągnąć się mającą przez gminę król. stoł. miasta Krakowa na budowę wodociągów miejskich w kw. 1,800.000 złr. w. a.	85	255
22. „	Obwieszczenie ces. król. krajowej Dyrekcyi skarbu L. 102.889, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1899	90	286

Dzień rozporządzenia	T r e ś ć	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 26. wrześn.	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 10.780/pr., publikujące dziesięć uchwał sejmowych o udzieleniu koncesyj na pobór opłat mytniczych, a mianowicie: I. Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze dze powiatowej Sokalsko-Tartakowskiej. II. Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sędziszów. III. Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Jarosławiu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów powiatowych na rzekach Rudzie, Szkle i Wiszni. IV. Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów. V. Uchwała o udzieleniu gminie w Babinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie. VI. Uchwała o udzieleniu gminie Wolicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Wolicą a Niepołomicami. VII. Uchwała o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Podhajce-Bożyków. VIII. Uchwała o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Lisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Olszanica-Ropienka. IX. Uchwała o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Radomyśl-Przecław. X Uchwała o udzieleniu Janowi Krówce, właścicielowi gruntu w Rzędzianowicach, koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok między Rzędzianowicami a Złotnikami	89	275
1. paźdz.	Obwieszczenie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi L. 86.804, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. października 1898 do końca marca 1899	99	297
8. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.390, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu	94	294
8. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.389, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie	95	295

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 8. paźdz.	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.391, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach	96	295
9. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.387, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu	98	296
9. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.388, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Złoczowie	97	296
9. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 61.385, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczu	93	294
14. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L. 10.715/pr., ogłaszające ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. września 1898 L. 20.101/3520 rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 6. września 1898 Dz. u. kr. Nr. 91, o zabudowaniu Potoku Bystry	92	290
19. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 64.577, odnoszące się do wykonywania ustawy urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem	3	15
24. „	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa L 87.500, o przydzieleniu politycznego powiatu Strzyżów do okręgu inspekcyi leśnej w Rzeszowie	100	298
2. listop.	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 67.505, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi	102	299
2. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 67.504, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku	103	300
2. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 67.949, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Podhajcach	104	300

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronica
1898 10. listop.	Obwieszczenie Prezydyum c. k. Namiestnictwa L. 10.749/pr., o rozszerzeniu zakresu działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na niektóre gminy, które dotąd nie należały do okręgu policyjnego	101	298
11. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 69.396, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu	105	301
11. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 69.397, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku	106	301
11. „	Ogłoszenie Wydziału krajowego L. 69.398, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie	107	302
26. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa we Lwowie, L. 92.582, tyczące się oględzin zwierząt na stacyach kolejowych w Galicyi	108	302
28. „	Obwieszczenie Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu L. 5148/pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz depozytów sądowych w miejscowościach Ślemień, Niemirów, Lutowiska . .	109	309
10. grudnia	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 76.495, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Tyśmienica na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa	111	315
13. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 76.498, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie m. Kuty na dalszy pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa	113	316
13. „	Rozporządzenie Wydziału krajowego L. 76.499, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwalające gminie Nadwórna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa	112	316
15. „	Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa we Lwowie L. 88.539, w sprawie uregulowania ruchu zwierząt domowych wprowadzonych z Niemiec	110	310

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1898.*)

A.

Artykuł 40. ustawy „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ zmieniony **54**, 213.

Artykuł I. tudzież §§. 73 i 74 ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. ust. kraj. **70**, 239.

B.

Budżetowe prowizoryum na rok 1898 **10**, 31.

Brody miasto, udzielenie Radzie powiatowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Styrze pod Szczurowicami **27**, 182.

Biała miasto, zezwolenie gminie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych **28**, 183.

Borszczów miasteczko, zezwolenie gminie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **48**, 206.

Brzesko gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa **57**, 217.

Bezpośrednie podatki osobiste **75**, 245.

C.

Czortków gmina, zezwolenie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **7**, 29.

Cennik lekarstw na rok 1898 **12**, 33.

Cieszanów miasto, zezwolenie Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie pożyczki **29**, 184.

Chrzanów miasto, przedłużenie koncesyi Radzie powiatowej do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami **47**, 205.

Chorostków gmina, zezwolenie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **83**, 253.

---

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicy. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby ustaw grubsze pismo.

D.

Dąbrowa gmina, zezwolenie na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **9,** 30.

Drohobycz Rada powiatowa, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowlany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca **31,** 186.

Delatyn gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa **55,** 214.

Dębica gmina, zezwolenie na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych **71,** 242.

F.

Fundusz krajowy, o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich w roku 1898 **68,** 237.

Fasye domowo-czynszowe **79,** 248.

G.

Glińsko potok, uwolnienie od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania tegoż **33,** 190.

Gminie miasteczka Korczyny zezwolono na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu **65,** 232.

Górniczo-policyjne przepisy dla wierceń na terenach oleju skalnego (ropy) w Galicyi **87,** 257.

H.

Hussaków obszar dworski, przedłużenie koncesyi opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie **20,** 130.

I.

Instrukcya przepisująca sposób udowodnienia przynajmniej praktycznego uzdolnienia nabytego przez osoby przyjęte do kierownictwa i nadzoru odbudowy w kopalniach wosku ziemnego w Galicyi **19,** 126.

Izraelickie okręgi metrykalne w Galicyi, zmiana w rozgraniczeniu **25,** 180.

J.

Jasło miasto, zezwolenie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina **8,** 30.

Jaworów miasto, zezwolenie gminie na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa **74,** 244.

Jezdnego pocztowego ustanowienie **99,** 297.

K.

Kolbuszowa Rada powiatowa, prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie **31,** 186.

Koncesyi przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Nisku do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa **59,** 220.

Korczyna gmina, zezwolenie tejże na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina **82,** 251.

Kraków miasto, zaciągnięcie pożyczki na budowę wodociągów miejskich **85,** 255.
Kołomyja miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym **102,** 299.
Kuty miasto, zezwolenie gminie na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **113,** 316.

L.

Leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczu, ustanowienie taksy dziennej **93,** 294.
Lutowiska Niemirów, Ślemień, utworzenie c. k. urzędów podatkowych oraz depozytów sądowych w tych miejscowościach **109,** 309.

Ł.

Łowiecka ustawa, zawierająca postanowienia wykonawcze **21,** 133.

M.

Myta: Rady powiatowe: Kamionka strumiłowa, Kołomyja, Sanok **16,** 120.
Obszary dworskie wspólnie z gminami: Radawa powiatu Jarosławskiego, Łuhy powiatu Doliniańskiego **17,** 122.
Meldowanie obcych przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w gminie i na obszarze dworskim w Broszniowie, w powiecie Doliniańskim **24,** 179.
Maryampol obszar dworski, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr **40,** 197.
Mosty wielkie gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu **51,** 208.

N.

Nowa Grobla obszar dworski, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Lubaczówce **35,** 192.
Nielepkowice obszar dworski, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San **41,** 198.
Nisko Rada powiatowa, przedłużenie tejże koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzece Tanwi pod Ulanowem **58,** 219.
Nowy Sącz miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w tamtejszym szpitalu powszechnym **98,** 296.
Nadwórna gmina, zezwolenie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **112,** 316.

O.

Obwieszczenie przedłużające termin do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na r. 1898 **6,** 28.
Obowiązek stemplowania aktów i poświadczeń wygotowanych z mocy ustawy łowieckiej **38,** 195.
Opust dziesięcio-procentowy w roku 1898 od przypisanych na ten rok należytości podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego **39,** 196.
Ordynacya wyborcza, niektóre postanowienia zmienione **53,** 211.
Obszarowi dworskiemu w Podłężu przedłużono koncesyę do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu **60,** 222.
Ogłoszenie w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni **81,** 251.
Osobisto-dochodowy podatek na rok 1899 **90,** 286.
Obwieszczenie o zabudowaniu potoku Bystry **92,** 290.

P.

Przedkładanie fasyi do podatku rentowego i osobisto-dochodowego na r. 1898 **2,** 12.
Plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1898 w Galicyi **5,** 19.
Przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Żabłotce na przeciąg dalszych lat pięciu **30,** 185.
Przemyśl miasto, zmiana ustanowionej godziny policyjnej **43,** 201.
Przepisy wykonawcze o poborze krajowych opłat konsumcyjnych zmienione **63,** 226.
Postanowienie §. 102. ustawy miejskiej zmienione **69,** 238.
Przydzielenie gmin i obszarów dworskich Kuhajów, Zagórze i Wołków, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego S. II. we Lwowie **78,** 247.
Przemyślany miasteczko, zezwolenie Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie pożyczki **86,** 256.
Polityczny powiat Strzyżów, przydzielony do okręgu inspekcyi leśnej w Rzeszowie **100,** 298.
Podhajce miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie **104,** 300.

R.

Rozporządzenie przedłużające gminie miasta Jarosławia koncesyę do poboru myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech **14,** 114.
Rada powiatowa w Białej, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej **37,** 193.
Rymanów gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu **52,** 210.
Radzie powiatowej w Cieszanowie przedłużono koncesyę do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów **62** 226.
Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie zezwolono na zaciągnięcie pożyczki dla tamtejszej kasy oszczędności **77,** 247.
Rozporządzenie ustanawiające kwalifikacyę urzędników **88,** 273.
Rozszerzenie zakresu działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na niektóre gminy, które dotąd nienależały do okręgu policyjnego **101,** 298.
Rzeszów miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w tamtejszym szpitalu powszechnym **107,** 302.
Rozporządzenie, tyczące się oględzin zwierząt na stacyach kolejowych w Galicyi **108,** 302.

S.

Statut organizacyjny c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie **22,** 165.
Szpital nowo założony w Przemyślanach uznany za powszechny i publiczny **36,** 193.
Strzyżów gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku **56,** 216.
Sądowa Wisznia gmina, powiatu Mościskiego, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od piwa **61,** 223.
Sieniawa miasteczko, zezwolenie gminie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu **67,** 235.
Sanok miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym tamże **103,** 300.
Sokal miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w tamtejszem szpitalu powszechnym **106,** 301.
Sprawa uregulowania ruchu zwierząt domowych wprowadzonych z Niemiec **110,** 310.

Ś.

Śmierdząca gmina, zmiana nazwy na „Kryspinów“ **4**, 19.
Śniatyn miasto, opłata gminna od napojów spirytusowych i piwa **23**, 178.
Świętoniowa gmina, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok i obszarowi dworskiemu w Wysocku od przewozu przez rzekę San **34**, 190.

T.

Trembowla miasto, zezwolenie na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **13**, 113.
Tyczyn gmina, zezwolenie tejże na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych **44**, 202.
Tarnopol miasto, zezwolenie gminie na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **72**, 243.
Taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach **80**, 250.
Tarnopol miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu tamtejszym **94**, 294.
Tarnów miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych **95**, 295.
Tyśmienica gmina, zezwolenie na pobór podatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **111**, 315.

U.

Uzupełnienie regulacyi potoku Kisieliny **1**, 1.
Uwolnienie od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoków górskich w dorzeczu Dniestru **11**, 32.
Ustanowienie jezdnego pocztowego **26**, 181.
Utworzenie Starostwa w Peczeniżynie w Galicyi **42**, 201.
Ustawa o wynagrodzeniu galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych za ubytek w dochodach z dodatków od podatków, opłacanych przez galicyjski fundusz propinacyjny **46**, 203.
Uchwał X. o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych **89**, 275.
Ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu **105**, 301.

W.

Wykonywanie ustawy regulującej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem **3**, 15.
Wybory do komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego **18**, 123.
Wydział powiatowy w Jaśle i Gorlicach, przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki **32**, 188.
Wyłączenie gmin i obszarów dworskich: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Zelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach i wcielenia tych miejscowości do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu krajowego w Krakowie **45**, 203.
Wiśnicz miasteczko, zezwolenie gminie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu **64**, 231.
Wieliczka miasto, zezwolenie Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 złr. w. a. **84**, 254.
Wadowice miasto, taksa dzienna za leczenie i pielęgnowanie chorych **96**, 295.

Z.

Zmiana postanowień niektórych paragrafów statutów Banku krajowego **15,** 117.
Zezwolenie gminie miasta Bełza na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa **49,** 206.
Zabłotów gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu **66,** 234.
Zaciągnięcie pożyczki, zezwolone Reprezentancyi powiatowej w Śniatynie **76,** 246.
Zabudowanie potoku Bystry **91,** 289.
Złoczów miasto, ustanowienie taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w tamtejszym szpitalu powszechnym **97,** 296.

Ż.

Żmigród nowy gmina, zezwolenie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych piwa i miodu **50,** 207.
Żółkiew miasto, zezwolenie gminie na dalszy pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina **73,** 243.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 20. Lutego 1898. **Część I.**

Nr. 1.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. grudnia 1897, L. 104.837, którem się ogłasza rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 22. września 1896, Dz. u. kr. Nr. 65, o uzupełnieniu regulacyi potoku Kisieliny, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 7. listopada 1897 L. 24.644.

Sanguszko w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 22. września 1896, Dz. ust. kraj. Nr. 65, o uzupełnieniu regulacyi potoku Kisieliny.

§. 1.

Uzupełnienie regulacyi potoku Kisieliny od mostu na drodze gminnej w Woli radłowskiej do Wisły wraz z uregulowaniem dopływów i uzupełnieniem obwałowania doliny Kisieliny nad Wisłą i Dunajcem od gminy Woli rogowskiej do Radłowa jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonane w myśl §. 6. ustawy z dnia 22. września 1896, Dz. ust. kr. Nr. 65, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa i stron interesowanych Wydziałów spółek wodnych.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt krajowego biura melioracyjnego z roku 1894, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 185.600 zł. w. a. a mianowicie:

a) Koszta wykończenia robót objętych ustawą z dnia 1. lipca 1886, Dz. u. kr. Nr. 66. na 152.600 zł. w. a.

b) Koszta przedłużenia regulacyi Kisieliny od gminy Wał-Ruda do mostu na drodze gminnej we Woli radłowskiej na 33.000 zł. w. a. Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tymże projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

a) **Wykończenie regulacyi Kisieliny wraz z obwałowaniem Wisły i Dunajca** w myśl ustawy z dnia 1. lipca 1886, Dz. u. kr. Nr. 66, mianowicie:

1. regulacyę i obwałowanie Kisieliny od kilometra 14·0 do 16·9 przy moście w Wał-Rudzie na długość 2.900 metrów;

2. obwałowanie prawego brzegu Wisły od ujścia nowej Kisieliny do ujścia Dunajca w Nowopolu na długości 1.254 metrów;

3. obwałowanie lewego brzegu Dunajca od Biskupic radłowskich do Zdrochca (1.882 m) i od Witrzychowic do Wisły (4.728 m) na długości 6.610 metrów;

4. korekcyę starego łożyska Kisieliny (6.000 m) budowę kanału ulgi dla rowu Pojawsko - Jadownickiego (1.246 m), przedłużenie regulacyi Olszówki (3.264 m) tudzież korekcyę i obwałowanie wsteczne ujścia rowu Zabawskiego (1.750 m) i potoku Śmietańskiego (2.000 m), razem na długości 14.260 metrów;

5. budowę czterech szluz betonowych (2 w lewym wale Kisieliny, na kanale ulgi i na Olszówce, 2 w lewym wale Dunajca na starej Kisielinie we Wietrzychowicach i na starem łożysku Dunajca pod Zdrochcem (wraz z potrzebnymi rowami odpływowemi, 4 przepustów betonowych (1 we wale nadwiślańskim, 1 w lewym wale Dunajca i 2 w prawym wale Kisieliny) wraz z rowami odpływowemi; pięć rur betonowych w wałach wstecznych rowu Zabawskiego i potoku Śmietańskiego, 1 szluzy drewnianej w lewym wale Dunajca pod Biskupicami radłowskimi dla kolmacyi starego łożyska Dunajca, 3 mostów drewnianych na Kisielinie w klm. 12·8, 14·1 i 16·4;

b) **przedłużenie regulacyi Kisieliny** od gminy Wał-Ruda do mostu na drodze gminnej we Woli radłowskiej na długości 4.100 metrów wraz z wykonaniem 3 rowów osuszających: Borzęcin-Curyłło (3.000 m), Biały Ług (4.000 m), Niwki (3.000 m), 3 przepustów betonowych, 1 szluzy drewnianej z mostem na tej przestrzeni potoku Kisieliny.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat pięć i trwać ma od jesieni 1896 do jesieni 1901. W czasie tym wzbronione są wszelkie z projektem sprzeczne budowle prywatne na Kisielinie oraz na wałach Wisły i Dunajca.

Celem zapobieżenia wszelkiemu przekroczeniu oznaczonej w ustawie sumy kosztorysowej ma być przedewszystkiem wykonane zgodnie z projektem — obwałowanie Wisły i Dunajca, potem regulacya właściwej Kisieliny, następnie zaś korekcya starego łożyska Kisieliny i budowa najważniejszych rowów odwadniających.

Później dopiero mogą być wykonane inne rowy osuszające w miarę dyspozycyjnych funduszów.

Kierownik budowy odpowiedzialny jest za ścisłe przestrzeganie tego programu budowy.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ust. z dnia 22. września 1896 Dz. u. kr. Nr. 65, i nie mogą przekroczyć sumy 185.600 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w pięciu równych ratach rocznych od roku 1896 do roku 1900, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu regulacyjnego odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Datki konkurencyjne tak istniejącej już spółki wodnej, która ma pokryć 30% kosztów w §. 2. pod *a*) wykazanych, jak i zawiązać się mającej drugiej spółki wodnej dla pokrycia 30% kosztów w §. 2. pod *b*) wymienionych, mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego względnie do Kasy krajowej w pięciu równych ratach rocznych, od roku 1897 do 1901 na dniu 1. lipca każdego roku, raty zaś datku konkurencyjnego do regulacyi górnej Kisieliny zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych obliczone będą.

a) dla członków spółki wodnej, zawiązanej w myśl ustawy z dnia 1. lipca 1886, Dz. ust. kr. Nr 66, wedle postanowień obowiązującego statutu z roku 1889;

b) dla członków spółki wodnej, która w myśl §. 4. ustawy z dnia 22. września 1896, Dz. ust. kr. Nr. 65 ma być zawiązaną, na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego.

W razie potrzeby ściągnięte będą coroczne datki konkurencyjne w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółki wodne przypadające na członków prestacye zechcą pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. czerwca 1884, Dz. ust. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Dla spółki wodnej, która ma być zawiązaną do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych do kosztów regulacyi górnego biegu Kisieliny, oznaczonym będzie okręg konkurencyjny stosownie do §. 3. specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ust. wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65. i 66. krajowej ustawy wodnej — przez spółkę, a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem Władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowemi stosunkami i cenami, na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy.

Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy nie przekraczając liczby maksymalnej tychże mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości

30 zł. — W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni.

Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetru melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera-asystenta i elewela technicznego, — 120 zł. w. a. dla inżyniera II. klasy i inżynieraadjunkta a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety na podróże, zaś za podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za jeden kilometer, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. w. a. dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych, w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyj, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami

budowy asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe wobec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za któremi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc, najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz o postępie robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągu z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli c. k. Namiestnictwu dla wspólnej narady a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kr. Nr. 38 przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i intabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego, celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych.

Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów celem utrzymania należytej ewidencyi a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową, z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą być przy budowie zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych. Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na

poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącić należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o dostawy i roboty w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a. komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu sporządzony ma być akt kolaudacyi, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza,
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodowskaz,
3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur,
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót,
5. odbiór materyałów budowlanych,
6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą,
7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,
8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi Państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałom spółek wodnych) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i Spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez c. k. Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego,

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy,

c) z delegatów stron interesowanych względnie wydziałów spółek.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a)* wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a)* wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymywanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego z końcem każdego roku a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 2.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 15. grudnia 1897, L. 5589/pr. o przedkładaniu fasyi do podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na r. 1898.

W myśl §§. 138 i 202 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonawczego do działu III. oraz artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy — wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania fasyi w celu wymiaru na rok 1898 podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego termin do 31. stycznia 1898.

Co do obowiązku opłaty tych podatków i przedkładania dotyczących fasyi zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i moralne pobierające dochód określony w §. 124 powołanej ustawy — z wyłączeniem osób wymienionych w §. 125.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 600 zł., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku ren-

towego tylko w razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) po nad 600 zł. rocznie obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianej fasyi już na skutek niniejszego obwieszczenia — bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

Obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy jednak tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia §. 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne wymienione w §. 153 ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający, 600 zł. rocznie przenosi — z wyłączeniem jednak osób wymienionych w §. 154 ustawy, oraz w artykule XVII. przepisów wprowadczych.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 1000 zł., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym po nad 1000 zł. przedłożyć winny wspomnianą fasyę na skutek niniejszego obwieszczenia — bez względu na to, czy zostały lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

Czynne i bierne prawo wyboru do komisyi szacunkowych przysługiwać będzie w roku 1898 według §. 181 ustawy tylko tym osobom, które fasyę do podatku osobisto-dochodowego w terminie na wstępie zakreślonym t. j. najpóźniej do 31. stycznia 1898 przedłożą.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzania fasyi określają co do podatku rentowego §§. 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III., zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§. 156, 171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33 względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie.

Do odbierania wspomnianych fasyi powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób moralnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba moralna ma siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 §. 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 §. 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1898 w jednym z krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§. 145 i 228 ustawy, donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1898 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 600 zł. Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub osobisto-dochodowego ukrócenia lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom — określają §§. 239 i 243 oraz §§. 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasyę do wymiaru na rok 1898 podatku rentowego lub osobisto-dochodowego zeznać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej ztąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyi do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczania w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 15. grudnia 1897.

Korytowski w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. października 1897, L. 64.577, odnoszące się do wykonywania ustawy urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na mocy §. 10. *b*) ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Dz. ust. kr. z 15. września 1897 Cz. XI. Nr. 47) Wydział krajowy postanawia jak następuje:

§. 1.

Etaty posad i płac w szpitalach krajowych we Lwowie, Krakowie i w kraj. zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie, uchwalone przez Wysoki Sejm, pozostają i nadal w swej mocy.

§. 2.

Etat posad i płac służby lekarskiej w szpitalach prowincyonalnych ma być następujący:

1. w Białej.

a) dyrektor płacy . . . . . 1000 zł.
b) sekundaryusz płacy . . . . . 600 „

2. w Bochni.

a) dyrektor płacy . . . . . 800 zł.
b) sekundaryusz płacy . . . . . 500 „

3. w Brodach.

a) dyrektor płacy . . . . . 800 zł.
b) sekundaryusz płacy . . . . . 500 „

4. w Brzeżanach.

a) dyrektor . . . . 700 zł.
b) sekundaryusz . . . . 400 „

5. w Drohobyczu.

- *a)* dyrektor . . . . . . 800 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . . . 500 „

6. w Jaśle.

- *a)* dyrektor . . . . 800 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . . . 500 „

7. w Kołomyi.

- *a)* dyrektor . . . . . . 800 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . . . 500 „

8. w Przemyślu.

- *a)* dyrektor . . . . . . 1200 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 600 „

9. w Podhajcach.

- *a)* dyrektor . . . . . . 800 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 500 „

10. w Rzeszowie.

- *a)* dyrektor . . . . . . 900 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 500 „

11. w Samborze.

- *a)* dyrektor . . . . 700 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 400 „

12. w Sanoku.

- *a)* dyrektor . . . . 700 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 400 „

13. w Nowym Sączu.

- *a)* dyrektor . . . . 700 zł.
- *b)* sekundaryusz . . . . 400 „

14. w Śniatynie.

a) dyrektor	600 zł.

15. w Sokalu.

a) dyrektor	800 zł.
b) sekundaryusz	500 „

16. w Stryju.

a) dyrektor	800 zł.
b) sekundaryusz	500 „

17. w Stanisławowie.

a) dyrektor	1000 zł.
b) sekundaryusz	600 „

18. w Tarnopolu.

a) dyrektor	900 zł.
b) sekundaryusz	500 „

19. w Tarnowie.

a) dyrektor	1000 zł.
b) sekundaryusz	600 „

20. w Wadowicach.

a) dyrektor	700 zł.

21. w Zaleszczykach.

a) dyrektor	700 zł.
b) sekundaryusz	400 „

22. w Złoczowie.

a) dyrektor	800 zł.
b) sekundaryusz	500 „

23. w Żółkwi.

a) dyrektor	900 zł.
b) sekundaryusz	500 „

24. w Żywcu.

a) dyrektor . . . . 800 zł.
b) sekundaryusz . . . . 500 „

25. w Lubaczowie.

a) dyrektor . . . . 700 zł.

Obsługę chorych, tudzież czynności administracyjne i gospodarcze w szpitalach powszechnych i publicznych spełniają Siostry Miłosierdzia, których liczbę oznacza Wydział krajowy dla każdego szpitala z osobna. W szpitalach, w których dotąd nie wprowadzono jeszcze Sióstr Miłosierdzia, — a to: w Bochni, Brodach, Samborze, Sanoku, Śniatynie, Sokalu, Żółkwi oraz w Przemyślu zawiadują czynnościami administracyjnemi i kancelaryjnemi dotychczasowi rządcy tych szpitali. Funkcyonaryuszów do pomocy w czynnościach kancelaryjnych szpitali prowincyonalnych, ustanowi Wydział krajowy corocznie w miarę potrzeby.

§. 3.

Dyrektorowie i sekundaryusze są stałymi urzędnikami zakładów, w których pełnią obowiązki (§. 12.), mają przeto prawo do emerytury i do trzech pięcioleci, każde po 15% ich płacy rocznej, od dnia wejścia w życie ustawy powyższej.

Wydział krajowy zastrzega sobie w razie potrzeby ustanowić prowizoryczne posady drugiego sekundaryusza w którymkolwiek z powyższych szpitali.

§. 4.

Obowiązki wszystkich funkcyonaryuszy szpitalnych, niemniej obowiązek powiatu względnie gminy, do prowadzenia kasy i rachunkowości szpitalnej (§. 14) określa instrukcya wydana przez Wydział krajowy.

§. 5.

Wszystkie w §. 2. wymienione (a obecnie zajęte) posady lekarzy będą w dniu wejścia w życie ustawy (z dniem 1-szym stycznia 1898) opróżnione.

Aby zaś prawidłowe funkcyonowanie szpitali, nie doznało przerwy, rozpisuje Wydział krajowy już teraz konkurs na wszystkie te posady szpitalne w myśl §. 13. z terminem do 30-go listopada 1897.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 19. października 1897.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Damian Sawczak w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie.

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. stycznia 1898, L. 116.790, o zmianie nazwy gminy Smierdząca w powiecie krakowskim na „Kryspinów".

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z wys. c. k. Ministerstwami sprawiedliwości i skarbu zezwoliło reskryptem z dnia 26. grudnia 1897 L. 37.801, przychylając się do prośby gminy Smierdząca w politycznym powiecie Kraków, na zmianę nazwy tej gminy na „Kryspinów".

Lwów dnia 20. stycznia 1898.

C. k. Namiestnik:
Sanguszko w. r.

Nr. 5.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. stycznia 1898, L. 8.113.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 42. część I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej plan podróży i czynności komisyi poborowych, ustanowionych dla głównego poboru wojskowego w roku 1898 w Galicyi.

Lwów, dnia 27. stycznia 1898.

Sanguszko w. r.

C. i k. Komenda I.

Nr okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
13.	1	Chrzanów	Chrzanow	28 Lutego Chrzanow
			Jaworzno	8 Jaworzno
			Krzeszowice	11 Krzeszowice
		Kraków (miasto)	Kraków	16 popołudn. Kraków
		Kraków (okręg)	Kraków	
	2	Bochnia	Bochnia	28 Lutego Bochnia
		Wieliczka	Wieliczka	15 popoł. Wieliczka
			Dobczyce	21 popoł. Dobczyce
		Podgórze	Podgórze	26 popoł. Podgórze
20.	1	Gorlice	Gorlice	28 Lutego Gorlice
			Biecz	6 Biecz
		Nowy Targ	Nowy Targ	11 Nowy Targ
		Nowy Sącz	Muszyna	22 Muszyna
			Nowy Sącz	25 Nowy Sącz
		Limanowa	Limanowa	
		Grybów	Grybów	
56.	1	Myślenice	Maków	28 Lutego Maków
			Jordanów	3 popoł. Jordanów
			Myślenice	6 Myślenice
		Biała	Oświęcim	10 Oświęcim
			Biała	16 Biała
			Kęty	22 popołudniu Kęty
		Żywiec	Żywiec	27 Żywiec
		Wadowice	Wadowice	
			Zator	
			Kalwarya	
57.	1	Jasło	Jasło	28 Lutego Jasło
		Pilzno	Brzostek	16 Brzostek
			Pilzno	20 Pilzno
		Dąbrowa	Dąbrowa	27 Dąbrowa
	2	Brzesko	Wojnicz	1 Wojnicz
			Brzesko	6 Brzesko
		Tarnów	Tarnów	17 Tarnów

korpusu w Krakowie.

w miesiącu kwietniu	Dnie czynności w miesiącu marcu	Dnie czynności w miesiącu kwietniu	
	1, 2, 3, 4 5, 7.		
	9, 10.		
	12, 14, 15, 16($^1/_2$).		
	17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26.		
	28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15($^1/_2$).		
	16, 17, 18, 19, 21($^1/_2$).		
	22, 23, 24, 26($^1/_2$).		
	28, 29, 30, 31.		
	1, 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21.		
	23, 24.		
	26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.	
13 Limanowa		14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23.	
24 Grybów 1 Maja Nowy Sącz		25, 26, 27, 28, 29, 30.	
	1, 2, 3($^1/_2$).		
	4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15.		
	17, 18, 19, 21, 22($^1/_2$).		
	23, 24, 26.		
	28, 29, 30, 31	1, 2, 4, 5, 6.	
7 Wadowice		14, 15, 16, 18, 19, 20.	
21 Zator		22, 23.	
24 Kalwarya 29 Wadowice		25, 26, 27, 28.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	17, 18, 19.		
	21, 22, 23, 24, 26.		
6 Tarnów	28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5.	
	2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16.		
	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1.	

C. i k. Komenda X.

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
	1	Żydaczów	Mikołajów	28 Lutego Mikołajów
		„	Żydaczów	4 popołud. Żydaczów 11 popołudniu Stryj powrót
		Kałusz	Kałusz	28 Lutego Kałusz
		Dolina	Rożniatów	11 Rożniatów
		„	Dolina	16 Dolina
		„	Bolechów	22 popoł. Bolechów
		Stryj	Skole	29 Skole
9.	2	„	Stryj	6 Stryj powrót
		Dobromil	Bircza	1 Bircza
		„	Dobromil	6 Dobromil
		Brzozów	Brzozów	11 Brzozów
		„	Dynów	19 Dynów
		Przemyśl	Krzywcza	25 Krzywcza
10.	1	„	Przemyśl	29 popoł. Przemyśl
		Kolbuszowa	Kolbuszowa	28 Lutego Kolbuszowa
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg	10 Tarnobrzeg
	1	Mielec	Mielec	21 popoł. Mielec
		Rzeszów	Rzeszów	
		Ropczyce	Dębica	15 Dębica
		„	Ropczyce	18 popoł. Ropczyce
40.	2	Strzyżów	Strzyżów	27 Strzyżów
		Lisko	Ustrzyki dolne	28 Lutego Ustrzyki dolne
		„	Lisko	6 Lisko
		„	Baligród	11 Baligród
		Krosno	Krosno	16 Krosno
		Sanok	Rymanów	29 Rymanów
45.	1	„	Sanok	
		Drohobycz	Drohobycz	28 Lutego Drohobycz
		Staremiasto	Staremiasto	16 popoł. Staremiasto
		Turka	Turka	25 Turka
77.	1	Sambor	Sambor	

korpusu w Przemyślu.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 3, 4($^1/_2$).		
	5, 7, 8, 9, 10, 11$^1/_2$.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15.		
	17, 18, 19, 21, 22($^1/_2$).		
	23, 24, 26, 28.		
	30, 31.	1, 2, 4, 5.	
		20, 21, 22, 23, 25, 26, 27.	
	2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15, 16, 17, 18.		
	21, 22, 23, 24.		
	26, 28, 29($^1/_2$).		
	30, 31.	1, 2, 4, 22, 23, 25,	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.		
	11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21($^1/_2$).		
3 Rzeszów	22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14.		
	16, 17, 18($^1/_2$).		
	19, 21, 22, 23, 24, 26.		
5 Rzeszów powrót	28, 29, 30, 31.	1, 2, 4.	
	1, 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15.		
	17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28.		
	30, 31.	1.	
2 Sanok powrót		4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16($^1/_2$).		
	17, 18, 19, 21, 22, 23, 24.		
	26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4, 5($^1/_2$).	
5 i 6 Sambor powrót		20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30.	

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
	1	Jaworow	Jaworów	28 Lutego Jaworow
		"	Krakowiec	6 Krakowiec
		Mościska	Mościska	11 Mościska
		"	Sądowa Wisznia	20 Sądowa Wisznia
		Rudki	Rudki	25 Rudki
		"	Komarno	30 popoł. Komarno
		Gródek	Gródek	
		"	Janów	
89.	2	Rawa	Rawa	28 Lutego Rawa 16 Gródek
	1	Nisko	Nisko	28 Lutego Nisko
		Łańcut	Leżajsk	10 Leżajsk
		"	Łańcut	17 Łańcut
		Jarosław	Sieniawa	31 Sieniawa
		"	Jarosław	
	2	Cieszanów	Cieszanów	28 Lutego Cieszanów
90.		"	Lubaczów	6 Lubaczów, 13 Jarosław powrót

C. i k. Komenda XI.

	1	Zbaraż	Zbaraż	28 Lutego Zbaraż
		Skałat	Skałat	9 Skałat
		Trembowla	Trembowla	20 Trembowla
15.		Tarnopol	Tarnopol	31 popoł. Tarnopol
	1	Kosów	Kosów	28 Lutego Kosów
		Sniatyn	Sniatyn	25 z Wyżnicy
24.	2	Kołomyja	Kołomyja	13 Peczeniżyn
			Peczeniżyn	18 popoł. Kołomyja
	1	Lwów (miasto)	Lwów	
		Lwów (okręg)	Lwów	
	2	Sokal	Sokal	28 Lutego Sokal
30.		Zółkiew	Zółkiew	13 Zółkiew 24 Lwów

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	1, 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10.		
	12, 14, 15, 16, 17, 18, 19.		
	21, 22, 23, 24.		
	26, 28, 29, 30($^1/_2$).		
	31.	1, 2, 4, 5.	
6 Gródek powrót		20, 21, 22, 23.	
24 Janów, 29 popoł. Gródek powrót		25, 26, 27, 28, 29($^1/_2$).	
	1, 2, 3, 4, 5. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.		
	11, 12, 14, 15, 16.		
	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30.		
		1, 2, 4. 5.	
6 Jarosław powrót		20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29.	
	1, 2, 3, 4, 5.		
	7, 8, 9, 10, 11, 12.		

korpusu we Lwowie.

	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8.		
	10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19		
	21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31($^1/_2$).		
		1, 2, 4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12		
5 Kołomyja	26, 28, 29, 30, 31.	1, 2, 4.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12		
	14, 15, 16, 17, 18($^1/_2$).		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23		

Nr. okręgu uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat dla którego pobór odbywa się	Miejsce poboru	Dnie podróży marcu
	1	Rohatyn	Rohatyn	1 Rohatyn
		Bóbrka	Bóbrka	13 Bóbrka
		Przemyślany	Przemyślany	23 Przemyślany
		Brzeżany	Brzeżany	
	2	Buczacz	Buczacz	27 i 28 Lutego
55.		Podhajce	Podhajce	18 Podhajce
	1	Tłumacz	Tłumacz	28 Lutego Tłumacz
		Bohorodczany	Bohorodczany	13 Bohorodczany
		Nadwórna	Nadwórna	20 Nadwórna
		Stanisławów	Stanisławów	29 Stanisławów
		Horodenka	Obertyn	
58.			Horodenka	
	1	Brody	Brody	28 Lutego Brody
			Załoźce	15 Załoźce
		Złoczów	Zborów	22 Zborów
			Złoczów	31 Złoczów
80.	2	Kamionka	Kamionka	28 Lutego Kamionka 16 Złoczów
	1	Husiatyn	Husiatyn	28 Lutego Husiatyn 13 Czortków
	2	Borszczów	Mielnica	11 Mielnica
			Borszczów	17 popoł. Borszczów
		Zaleszczyki	Zaleszczyki	28 popoł. Zaleszczyki
			Tłuste	
95.		Czortków	Czortków	

Lwów, dnia 27. stycznia 1898.

w miesiącu	Dnie czynności w miesiącu		
kwietniu	marcu	kwietniu	
	2, 3, 4, 5, 7. 8, 9, 10, 11, 12		
	14. 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22.		
	24, 26, 28, 29, 30, 31.	1, 2.	
3 Brzeżany		4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17.		
1 Brzeżany	19. 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30. 31.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	14, 15, 16, 17, 18, 19		
	21, 22, 23, 24, 26, 28.		
	30, 31.	1, 2, 4, 5, 12, 13.	
20 Obertyn		21, 22, 23.	
24 Horodenka 1 Maja Stanisławów		25, 26, 27, 28, 29. 30.	
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12. 14.		
	16, 17, 18, 19, 21.		
	23, 24, 26, 28, 29, 30.		
		1, 2, 4, 5, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27.	
	1, 2, 3, 4, 5. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15.		
	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12.		
	12, 14, 15. 16, 17(½).		
	18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 28(½).		
	29, 30, 31.	1(½).	
1 popoł. Tłuste 6 Czortków		2, 4, 5.	
		20. 21, 22, 23, 25, 26 27. 28. 29.	

Nr. 6.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 24. stycznia 1898, L. 368/pr., o przedłużeniu terminu do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1898.

W myśl reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 12. stycznia b. r. L. 1635 przedłuża się niniejszem termin do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1898 do 15. lutego 1898.

O tem zawiadamia się wszystkich interesowanych odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 15. grudnia 1897, L. 5589/pr. z uwagą, że czynne i bierne prawo wyboru do komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego przysługiwać będzie w roku 1898 w myśl §. 181 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. p. p. Nr. 220 wszystkim tym osobom, które fasye do podatku osobisto-dochodowego w terminie wyżej zakreślonym t. j. najpóźniej do 15. lutego b. r. przedłożą.

Lwów dnia 24. stycznia 1898,

Korytowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 20. Marca 1898. **Część II.**

Nr. 7.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. stycznia 1898 L. 5980, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Czortków na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z 6. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Czortków na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina przez pięć lat, począwszy od roku 1898 do końca r. 1902.

Lwów, dnia 30. stycznia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 8.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. lutego 1898 L. 9578, wydane z porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jasła na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie m. Jasła na dalszy pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od wina na pięć lat, począwszy od r. 1898 do końca 1902.

Lwów, dnia 14. lutego 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. lutego 1898 L. 9391, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Dąbrowa na dalszy pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 82. ust. z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie miasta Dąbrowa na dalszy pobór ośmdziesięcio-procentowego (80%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na pięć lat, począwszy od r. 1898 do końca 1902.

Lwów, dnia 14. lutego 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 10.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 23. lutego 1898 L. 698|pr., o ustanowieniu prowizoryum budżetowego na rok 1898.

Na mocy Najwyższego upoważnienia Jego ces. i król. Apostolskiej Mości z dnia 21. grudnia 1897 i wskutek reskryptu J. E. p. Ministra spraw wewnętrznych z 18. stycznia b. r. L. 404 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że na podstawie uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 30. grudnia 1897 ustanawiającej prowizoryum budżetowe na rok 1898, pobierane być mają od 1. stycznia do 31. marca 1898, względnie aż do konstytucyjnego ustanowienia budżetu krajowego na rok 1898 dodatki na fundusz krajowy w wysokości sześćdziesiąt jeden (61) centów od każdego jednego złotego całej należytości państwowych podatków bezpośrednich, — a w mieście Krakowie i powiatach politycznych krakowskim i chrzanowskim, tylko w wysokości czterdziestu siedmiu (47) ct. w. a.

Sanguszko w. r.

Nr. 11.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. marca 1898 L. 18.878, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoków górskich w dorzeczu Dniestru.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 25. stycznia 1898 L. 2551, podaje się do powszechnej wiadomości, że krajowemu przedsiębiorstwu melioracyjnemu dla zabudowania potoków górskich w dorzeczu Dniestru (ustawa z dnia 18. maja 1896 Dz. ust. kraj. Nr. 36) służy w myśl postanowień §. 11. ustęp 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. pr. p. Nr. 116 uwolnienie od stempli i należytości prawnych.

Lwów dnia 3. marca 1898.

Za c. k. Namiestnika.
Lidl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 31. Marca 1898. **Część III.**

Nr. 12.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. grudnia 1897, L. 36.721, tyczące się cennika lekarstw na rok 1898 (Dz. ust. p. Nr. 276).

Od dnia 1. stycznia 1898 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1898 do farmakopei austryackiej z roku 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni, począwszy od dnia 1. stycznia 1898, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, za rok 1890, względnie zmiany i uzupełnienia tegoż zawierające rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. ust. p. Nr. 222), tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, zatrzymują moc obowiązującą.

Uwidocznione w cenniku leków, w niezmienionej formie w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu wydane wyszczególnienie oficyalnych artykułów leczniczych, ma służyć za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z 17. września 1883 (Dz. ust. p. Nr. 152) i z 17. czerwca 1886 (Dz. ust. p. (Nr. 97).

Aptekarze obowiązani są mieć w zapasie środki cucące i desinfekcyjne, wymienione z przepisach służbowych dla akuszerek, wydanych rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 10. września 1897 (Dz. ust. p. L. 216), jakoteż są oni uprawnieni mieć na składzie inne przyrządy wymagane od akuszerek.

Akuszerkom należy się przy bezpośredniem pobieraniu tych artykułów z apteki opust 10% od ceny taksy.

Gautsch w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892, tyczące się cennika lekarstw na rok 1893. (Dz. ust. p. Nr. 222).

Od dnia 1. stycznia 1893 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1893 do farmakopei austryackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materyałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni, począwszy od dnia 1. stycznia 1893, trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowień §§. 5, 6, 12, 13, i 15, które opiewać mają:

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w aptece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę: „*ne repetatur*“ i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§. 12.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacyi lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 13. niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi dwa centy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacyi tylko jeden cent.

Należytość wynoszącą mniej niż cent, wolno przy taksowaniu liczyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy w tym wypadku, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czyto publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem kwotę taksy cyframi a przy pierwszem taksowaniu także ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka i t. p.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości, także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze, a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889, tyczące się cennika lekarstw na rok 1890. (Dz. u. p. Nr. 191).

Od dnia 1. stycznia 1890 obowiązuje „Cennik lekarstw na rok 1890 do VII. wydania farmakopei austryackiej“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. listopada 1885 (Dz. u. p. Nr. 167), tyczące się austryackiego cennika lekarstw, traci moc swoją, a miejsce jego zająć mają następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, obowiązującego od dnia 1. stycznia 1890 i zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107) i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austryackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei wpadającem w oczy (tłustem) pismem, a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wtedy tylko sprzedawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjęte są w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedzi, o ile artykuły te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie naczynie opatrzone ma być wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzania“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20% całej ilości mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazówek recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są najwyższe dawki środków lekarskich, w III. tablicy VIIgo wydania farmakopei austryackiej z roku 1889 przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w recepcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek najwyższych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

§. 5.*).

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, ma to uczynić aptekarz*).

§. 6**).

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę *ne repetatur* i aptekarzowi nie wolno wydawać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

§. 7.

Wydawnie lekarstw na kopije recept i kopijowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopijowania wymagają, n. p. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń i t. p., w którym to jednak razie powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony i aptekarz winien go swoim podpisem potwierdzić.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem *cito* lub *statim*, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, oznaczającym jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 222).

*) Rozporządzeniem z 19. stycznia 1890 L. 1169 przypomniało c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, że przy zastosowaniu tego postanowienia, wydanego w zamiarze zapobieżenia zamianie leków i innym niewłaściwościom, każdy aptekarz obowiązany jest do zupełnego zachowania tajemnicy i do najbardziej względnego zachowania się w obec publiczności.

**) Zmieniony poprzód podanem rozp. minist. z d. 14. grudn. 1892 (Dz. u. p. Nr. 222).

układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać.

Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp., jakoteż dla ubogich, tudzież gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej, lekarz dopisze w recepcie: *fiat expeditio simplex.*

§. 11.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tej cenie bez względu na ilość, za lekarstwa zaś wymienione z podwójną lub potrójną ceną liczyć się ma przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak wskutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę.

§. 12*).

Przy taksowaniu wolno należytość wynoszącą mniej niż cent policzyć za cały cent i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski cent lub kilka centów z ułamkiem centa, wolno policzyć ten ułamek za cały cent.

§. 13*).

Za *Aqua communis* w jakiejkolwiek ilości policzyć można jeden cent, wyjąwszy, gdy jest użyta na odwary i nalewy.

§. 14.

Jeżeli lekarz nie poda w recepcie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w recepcie nie podany, napisać należy w recepcie przy taksowaniu, jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnego.

Za środki lekarskie, zaordynowane w postaci kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

---

*) Zmieniony poprzód podanem rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. ust. p. Nr. 222).

Za jeden gram liczy się 20 kropli tłuszczów, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli wszystkich olejków eterycznych, eteru octowego, eteru zwyczajnego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§. 15.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono lekarstwo w aptece czy to publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed jego wydaniem kwotę taksy cyframi wyraźnie z wyszczególnieniem, ile się należy za materyały, robotę i naczynia (słoiki, flaszki, pudełka i t. p.).

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na recepcie i na sygnaturze.

§. 16.

Wolno wydać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej, ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej, powinny być tejże niewątpliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a waga też nie może być mniejsza.

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 17.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których nie ma w farmakopei, winny Władze administracyjne postępować w przypadkach ich decyzyi poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1890.

§. 18.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek ustanawia się dla aptek po 10 centów za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§. 19.

Ceny przedmiotów służących do bandażowania, a do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie, do cennika lekarstw dołączonym; nie podlygają one także zniżeniu procentowemu.

§. 20.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882 Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych i podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa w jednej z najbliższych aptek, i wykazać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia, ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona. Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 21.

Do lekarstw dla zwierząt ustanowiony jest osobny cennik.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytości podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 22.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 100 zł., lub aresztem aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857 Dz. u. p. Nr. 198).

§. 23.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące, a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889, L. 10134, tyczące się VII. wydania farmakopei austryackiej, obowiązującej we wszystkich Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych. (Dz. u. p. Nr. 107).

Z powodu wyjścia nowego wydania farmakopei austryackiej pod tytułem „Pharmacopea austriaca. Editio septima. Viennae C. R. Aulae et Imperii Typographia 1889", rozporządza się co następuje:

We wszystkich aptekach publicznych i domowych wydawać należy lekarstwa, począwszy od dnia 1. stycznia 1890 według przepisów tej nowej farmakopei.

Przeto winny wszystkie apteki poczynić potrzebne przygotowania i zaopatrzyć się w egzemplarz tego nowego wydania farmakopei.

Również w każdej aptece domowej lekarza lub chirurga znajdować się powinien egzemplarz farmakopei.

Wszyscy urzędnicy zdrowia, praktykujący lekarze, chirurdzy i weterynarze, jakoteż aptekarze, winni obznajomić się dokładnie z jej osnową i odpowiednio postępować.

Władze administracyjne winny jeszcze osobno podać w sposób stosowny polecenie niniejsze do wiadomości osób stanu lekarskiego i aptekarzy.

Normae et regulae generales w języku łacińskim, umieszczone na czele tekstu farmakopei, zawierają następujące przepisy, które ogłaszają się niniejszem gwoli powszechnego zastosowania.

Przepisy i prawidła ogólne.

§. 1.

Apteki obowiązane są mieć w zapasie i wydawać leki do farmakopei przyjęte w takiej jakości, żeby całkowicie odpowiadały przepisom farmakopei.

Ze względu, że w aptekach na prowincyi odbyt jest bardziej ograniczony, upoważnia się Władze administracyjne krajowe do sporządzenia i ogłoszenia wykazu tych przedmiotów farmakopei, które także apteki na prowincyi powinny mieć zawsze w zapasie.

§. 2.

O ile farmakopea co do wyrabiania pewnych przetworów, podaje szczegółowe przepisy, przetwory te należy przerabiać i wydawać ściśle według tych przepisów.

§. 3.

Leki farmakopeą nie objęte, przez lekarzy jednak niekiedy zapisywane i dla tego w aptekach trzymane w zapasie, powinny również być najlepszej jakości, niefałszowane i wolne od wszelkich nieczystości. Leki te nie oficyalne przechowywać należy i wydawać z taką samą starannością, jak zawarte w farmakopei a które podobne są do nich ze skutków, które sprawiają.

Leki tego rodzaju i wyroby lecznicze nowo w obrót wprowadzone do celów lekarskich, jeżeli skuteczność ich jest jeszcze niepewna i doświadczeniem klinicznem nie wypróbowana, wydawać wolno tylko na podstawie recepty lekarza do praktykowania uprawnionego *).

§. 4.

W tablicy IV. dołączonej do farmakopei, wymienione są leki, które wolno wydawać tylko na receptę upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Leki te, oznaczone dotychczas †, uwidocznione są w tekście farmakopei drukiem w oczy wpadającym.

§. 5.

Leki wymienione w tablicy III. farmakopei, wydawać wolno tylko za receptą lekarską, a tylko wtedy w ilości przewyższającej dawkę najwyższą w tablicy podaną, gdy lekarz obok zapisanej ilości wagi położy wykrzyknik (!).

§. 6.

Gdy lekarz, zapisując środek, który w aptekach trzymany jest tak w stanie surowym jak i w oczyszczonym czyli rektyfikowanym, okoliczność tę pomija, wydawać należy zawsze środek oczyszczony lub rektyfikowany.

Podobnież, jeżeli się znachodzą leki o rozmaitym stopniu koncentracyi lub tęgości a w recepcie stopień koncentracyi nie jest bliżej określony, wydać zawsze należy lek w postaci łagodniej działającej i rozcieńczonej.

---

*) Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. Lipca 1889 do l. 10.134, odnoszą się te postanowienia także do wszystkich nowych leków przeciwgorączkowych (antipyretica) jakoto: Antifebrin, Antipyrin, Kairin, Phenacetin, Pyridin, Resorcin, Thallin etc. jak również do leków nasennych (hypnotica) jak: Paraldehyd, Sulfonal etc. i c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzegło sobie dalsze zarządzenia co do zmiany przepisów ograniczających handle tymi środkami leczniczymi.

Ponieważ wymienione środki tylko w celach leczniczych są używane, przeto zwrócono uwagę w powyższem rozporządzeniu, że w myśl §. 3. i 5. rozp. minister. z dnia 17. września 1883 Dz. u. p. Nr. 152, wzbronioną jest drobna sprzedaż tychże środków stronom w sklepach, a jedynie handel hurtowny tymi lekami między producentami, fabrykantami, handlarzami i aptekarzami jest dozwolony.

§. 7.

Leki, wymienione w tablicy I., przechowywać należy w szafie dającej się zamknąć, te zaś, które wymienione są w tablicy II., oddzielnie od innych leków.

§. 8.

Przyrząd odczynnikowy powinien być zawsze kompletny i utrzymywany w dobrym stanie.

§. 9.

Do oznaczania stopnia ciepłoty używać należy termometru z podziałką 100 stopniową systemu Celsiusza.

§. 10.

Ciężar gatunkowy, w farmakopei przepisany, oznaczać należy przy ciepłocie 15° C.

§. 11.

Każda apteka powinna mieć zawsze w zapasie następujące przedmioty, potrzebne do niesienia pomocy chirurgicznej i pielęgnowania ran według metody antiseptycznej:

Katgut,
opaski kalikotowe,
jedwab karbolizowany,
gazę karbolową (mull),
gazę jodoformową,
gazę białą (hydrophiles),
watę Brunsa,
papier gutaperchowy,
batyst Billrotha,
sączki karbolizowane.

§. 12.

Ponieważ wiele przetworów do nowego wydania farmakopei wciągniętych, różnią się znacznie od podawanych w poprzednich wydaniach, wkłada się na lekarzy, chirurgów i weterynarzy praktykujących, obowiązek, żeby ze szczególną bacznością przepisywali te leki, co do których zaszła zmiana pod względem tęgości lub składu.

Najważniejsze zmiany wymienione są w przedmowie farmakopei.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), podające do wiadomości prawidła, których trzymać się należy przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez Rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

Z odwołaniem się do postanowień rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się siódmego wydania farmakopei austryackiej, jakoteż do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczącego się cennika lekarstw na tejże farmakopei opartego, wydają się zamieszczone poniżej postanowienia, według których lekarze i aptekarze postępywać mają przy zapisywaniu i wydawaniu leków na rachunek skarbu państwa, funduszu przez rząd administrowanego, jakoteż w ogólności na rzecz publicznych zakładów ubogich i zakładów humanitarnych.

§. 1.

Lekarze, którzy na koszt państwa lub fuuduszu publicznego, przez Rząd administrowanego, zapisują lekarstwa lub opatrunki, tudzież aptekarze, którzy je wydają, winni obznajomić się dokładnie z cenami w obowiązującym cenniku lekarstw podanemi a tyczącemi się tak leków jak i robót aptekarskich i naczyń, i — o ile co do pewnych zakładów nie istnieją lub nie będą wydane szczególne przepisy wyjątkowe — trzymać się postanowień następujących.

§. 2.

W ordynacyach swoich ograniczać się mają lekarze zwyczajne do leków i obowiązek zawartych w obowiązującej w tym czasie farmakopei i w wydanym na ówczas cenniku lekarstw. Wyjątkowo dozwolone zapisywanie leków nieoficyalnych należy w krótkości usprawiedliwić w recepcie lub w rachunku aptekarskim, który podpisać ma także i lekarz.

§. 3.

Leki, dla których farmakopea nie podaje przepisu przyrządzania, zapisywać należy za każdym razem według zasad farmacyi.

§. 4.

Lecząc pewną chorobę, zapisywać wolno tylko koniecznie potrzebne leki i opatrunki, to zaś, co się zapisuje, powinno być zawsze jak najprostsze i jak najtańsze tak pod względem środków jak i postaci lekarstwa. Gdy środków lekarskich, które jednakowo odpowiadają celom terapeutycznym, jest dwa lub więcej, zapisywać należy zawsze tylko tańszy.

§. 5.

Sole w wodzie rozpuszczalne, jak *kalium bromatum*, *kalium chloricum*, *kalium jodatum*, *natrium hydrocarbonicum* itd., o ile pod względem lekarskim nie zachodzi żadna obawa, zapisywać należy tylko za pierwszym razem w rozczynie; w razie powtarzania lekarstwa, zapisywać należy w odpowiedniej ilości tylko samą sól (w jej właściwej postaci), którą rozpuścić ma w wodzie sam chory lub osoba, która go pielęgnuje, a naczynie z pierwszej ordynacyi pozostałe służyć ma za miarę ilości wody, potrzebnej do zrobienia rozczynu.

§. 6.

Środki, które już w małych dawkach skutecznie działają, jeżeli zapisanie ich rozczynu jest niemożebne lub nie odpowiedziałoby celowi, a natomiast zapisanie ich w postaci proszku okazuje się najwłaściwszem, zapisywać należy w postaci proszków podzielonych na osobne dawki; zapisując zaś proszki ze środków, które działają dopiero w większych dawkach, unikać należy ile możności dzielenia na osobne dawki.

§. 7.

Dodatek cukru, gdy proszki są podzielone, nie powinien wynosić więcej nad 0·5 na poszczególną dawkę.

Cukru samego nie wolno z apteki zapisywać.

§. 8.

Dla pokrycia lub polepszenia smaku lekarstwa, wolno zapisywać do proszków opłatki bezbarwne, do lekarstw zaś płynnych na ilość aż do 200·0 gramów płynu najwięcej 20·0 gramów syropu lub *mel depuratum*.

Dodawanie cukru we właściwej postaci lub *extractum liquiritiae* nie jest dozwolono. Również nie wolno dodawać do leków mocno gorzkich jak np. do chininy środków osładzających w dawkach nie pozwalających spodziewać się istotnego polepszenia smaku.

§. 9.

Podobnie jak proste rozczyny, tak samo napoje, nalewy i napary środków, które w cenniku lekarstw nie są tłustemi czcionkami wydrukowane, tudzież kataplazmy i gorczyczniki, powinny być robione ile możności nie w aptece, lecz w domu chorego przez jego krewnych lub posługaczów, według wskazówek lekarza.

Rozczyny najpospolitszych środków odwietrzających, które w szpitalach używane są w większych ilościach, z wyjątkiem tych, które wymienione są w tablicy I. farmakopei, powinny być tamże sporządzone przez posługaczy pod dozorem lekarza.

§. 10.

Plastry mogą być w aptece tylko wtedy rozsmarowane, gdy tego ani sam chory ani otaczające go osoby zrobić nie mogą. W szpitalach używać należy do tego posługaczy.

§. 11.

Na okłady używać należy zwyczajnie tylko wody.

Do zrobienia kataplazmów zapisywać należy tylko mąkę z makuchów lnianych — *farina placente lini.*

§. 12.

Używanie pijawek ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby.

§. 13.

Jeżeli te same lekarstwa i w tych samych godzinach ordynacyjnych są potrzebne w sali szpitalnej, zapisać je należy w jednej recepcie, podając numera łóżek cyframi a ilość sztuk głoskami.

§. 14.

Przy powtarzaniu lekarstwa należy z zasady przepisać nową receptę: jeżeli lekarz ordynujący uzna za potrzebne zarządzić powtórzenie bez żadnej zmiany takiego lekarstwa, którego recepta, w myśl §. 7. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) została w aptece odkopijowana, wtedy można zarządzić wydanie ponowne dołożeniem daty i podpisu.

§. 15.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane w myśl istniejących przepisów ogólnych — rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. grudnia 1889, §§. 4. i 5. — wyraźnie i czytelnie a recepta powinna być podpisana, iżby nie mogła powstać żadna wątpliwość ani co do środka, ani co do ilości, ani też co do osoby lekarza ordynującego.

§. 16.

Przy taksowaniu sporządzonego lekarstwa trzymać się należy ściśle postanowień §§. 14. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. grudnia 1889.

§. 17.

Do do naczyń (flaszek, słoików, pudełek) wolno (§. 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. grudnia 1889) liczyć tylko najtańsze z podanych w cenniku lekarstw.

Do lekarstw, które można wydawać w torebkach papierowych, tylko takich torebek używać należy.

§, 18.

Nie wolno liczyć należytości za flaszki i słoiki, jeżeli naczynie z poprzedniej ordynacyi pozostałe, odniesiono do apteki należycie oczyszczone. Lekarze winni czuwać nad tem, żeby naczynia były ponownie używane i w tym celu dopisywać mają na recepcie: *ad vitrum, adlatum.*

§. 19.

Lekarze odstępujący w ordynacyach swoich od przepisów powyższych, jeżeli tego odstąpienia gruntownie nie usprawiedliwią, zniewalani będą do zwrotu naddatków, których przyczyną była ich recepta.

Postanowienia powyższe stosowane będą także do tych lekarzy, którzy z polecenia lub z wiedzą właściwej Władzy są zastępcami stale mianowanych lub remunerowanych lekarzy.

Wykroczenia służby aptekarskiej przeciwko przepisom o zapisywaniu i wydawaniu lekarstw karane będą w myśl §. 22. rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191).

§. 20.

Według postanowień powyższych, które mają na celu oszczędzanie ile możności funduszów państwa, przeznaczonych na publiczną opiekę nad cho-

rymi lub funduszów, którymi Rząd zawiaduje, postępować mają lekarze i aptekarze także przy zapisywaniu i wydawaniu leków w służbie opieki publicznej nad chorymi ubogimi, tudzież gdy sprawują obowiązki w szpitalach i zakładach humanitarnych, będących pod zarządem krajów lub gmin, jakoteż przy zapisywaniu i wydawaniu lekarstw dla członków kas chorych, według ustawy z d. 30. marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 33) urządzonych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają, o ile Wydziały krajowe, gminy lub inne uprawnione administracye owych zakładów tego zażądają.

Taaffe w. r.

Zasady do obliczania cen ustanowionych w cenniku leków.

1. Przy oznaczaniu ceny według cenników, podanych przez materyalistów, następujące ilości służyć mają za podstawę do obliczenia:

3000 gr.
1000 „
500 „
100 „
50 „
10 „
1 „

jednakże tylko następujące ilości uważać należy w cenniku leków jako ustanowione ciężary:

1000 gr.
100 „
10 „
1 „
0·10 „
0·01 „

2. Dla towarów leczniczych (dla materyałów surowych, przeznaczonych do sporządzania leków) należy oznaczyć cenę normalną, co się uskutecznia w ten sposób, że na podstawie cen, jakie materyaliści podają dla pojedynczych artykułów w swych cennikach, obliczyć należy cenę średnią, która będzie normalną. Do tego użyć należy cenników przynajmniej czterech firm (wiedeńskich).

3. Jeżeli jeden i ten sam artykuł pojawia się w handlu w kilku gatunkach, to w celu oznaczenia jego ceny należy wybrać ten gatunek, który odpowiada wymaganiom farmakopei; jeżeli zaś w farmakopei oznaczono dwa lub więcej gatunków tego samego artykułu jako nadające się do użytku lekarskiego, to jeżeli ceny pojedynczych gatunków są różne, należy oznaczyć cenę gatunku obok dokładnego opisania takowego.

4. Do tak uzyskanej normalnej ceny materyałów, należy dodać odsetki, a mianowicie przy artykułach o jednej cenie jednostkowej w cenniku 50%,

przy artykułach zaś, dla których w cenniku podano dwie albo według okoliczności nawet trzy ceny jednostkowe, doliczyć należy, stosując do stopy wyższej 25%, w razie zaś uwzględnienia stopy najwyższej tylko 15%.

Oznaczenie ilości, aż do której dozwolono doliczać 50%, zastrzeżonem jest komisyi, której powierzono obliczenie cen jednostkowych, jednakże służyć tu ma w ogóle za zasadę ta ilość, w jakiej zwykle na jednej recepcie dotyczący lek przepisanym bywa.

Dodatek 15% przyznać należy w każdym razie wtenczas, jeżeli cała ilość przyjęta za zasadę dla ustanowienia ceny, umieszczoną jest w cenniku jako jednostka.

5. Za wszystkie surowe artykuły i chemiczne przetwory, które znajdują się w handlu i nie dadzą się bezpośrednio użyć jako leki, należy oprócz dodatku odsetkowego doliczyć także kwotę, która przypada w myśl postanowienia pod 7 za czynności w laboratoryum, a mianowicie za przeprowadzenie artykułów do stanu, w jakim go ekspedyować można jako lek, a zatem za rozdrobienie, oczyszczenie, mundowanie, osuszenie lub przekrystalizowanie itp.

Przy artykułach, które farmakopea każe badać pod względem dobroci, należy doliczyć nadto w myśl punktu 7 i 14 koszta badania.

6. Przy tych artykułach, które z powodu swych własności wymagają opakowania w naczynia szklanne albo gliniane, przysłuża prawo doliczania do powyższych kosztów (za odsetki, badanie i robotę) także następujących należytości, zwłaszcza jeżeli przy cenie artykułu u materyalisty nie wliczono już zarazem wyraźnie należytości za opakowanie:

za naczynie szklanne albo tygiel		aż włącznie do	100 gr.	5 ct.
" " " " "	nad 100	" " "	500 "	10 "
" " " " " "	500	" " "	1000 "	15 "
" " " " " "	1000	" " "	2000 "	20 "

7. Za roboty podjęte w laboratoryum, już to w celu zbadania i przysposobienia materyałów surowych, albo w celu sporządzenia farmaceutycznych przetworów, należy się farmaceucie za godzinę 40 ct., służącemu (laborantowi) zaś 16 ct.

8. W celu ustanowienia ceny, należy przy każdym środku leczniczym po sumiennem rozważeniu oznaczyć tę ilość każdego artykułu leczniczego, która po przedsięwziętym rozbiorze i po wykonaniu roboty z uwzględnieniem utraty przy wydawaniu, ma być przyjętą jako pozostałość, a tem samem jako punkt wyjścia do obliczenia.

9. Dla ustanowienia ceny tych artykułów leczniczych, których sposób przyrządzania zawarty jest w farmakopei, należy przestrzegać powyżej wyszczególnionych wskazówek, przyczem szczególniej na to baczyć należy, aby przy przetworach stosownie do ich rozmaitych ilości, w cenniku różnemi cenami oznaczonych, doliczono przy obliczaniu mniejszych dawek 50%, przy obliczaniu większych dawek tylko 25%, względnie zaś 15% do normalnej

ceny surowego artykułu. W celu zmniejszenia ceny drugiej, względnie trzeciej (wyższej) jednostki ciężaru, należy tam, gdzie przepis farmakopei tylko małą ilość przetworu farmaceutycznego obejmuje, brać dwu- lub trzykrotną taką ilość jako podstawę do obliczenia, przyczem jednak jak to samo z siebie wynika, obniżyć trzeba stosowne dodatki za robotę asystenta i laboranta, za opał i zużytkowanie przyrządów, obliczając te dodatki dla większej ilości według spotrzebowania, nie zaś podwójnie lub potrójnie. Zastosować to należy przedewszystkiem przy tych artykułach, które same stanowią część składową innych przetworów farmaceutycznych i dlatego też wyrabiane bywają w większej ilości.

10. Za węgle potrzebne do przyrządzania artykułów leczniczych, wymienionych w punkcie 9., potrącić należy należytość według ceny kupna, zwiększoną o 10% z powodu utraty.

11. Jeżeli do przyrządzenia tych artykułów leczniczych (punkt 9.) te same naczynia mogą być kilkakrotnie użyte, to należy jako odszkodowanie za zużycie odpowiednią kwotę policzyć; jeżeli tylko raz dadzą się użyć, rachować należy za nie cenę kupna, jednakże bez doliczenia odsetek.

12. Jeżeli przy obliczeniu cen powstaje ułamek centa, to należy go policzyć za cały cent przy ilości aż do jednego gramu włącznie, przy większych zaś ilościach aniżeli jeden gram, ułamek ten odpada, jeżeli wynosi mniej niż 0·5; policzyć go zaś należy za cały cent, gdy wynosi więcej niż 0·5.

13. Za naczynia potrzebne do ekspedyowania leków (flaszki, słoiki, pudełka tekturowe i zasuwane) ułożyć należy osobny, o ile możności zupełny cennik, uwzględniający jakość i wielkość tych naczyń, przyczem za podstawę służyć mają cenniki dotyczących firm, przedłożone komisyi, do których cen jako wynagrodzenie z powodu stłuczenia lub innych strat 25% doliczyć należy.

14. Ze względu, że odczynniki przepisane farmakopeą służą do badań farmaceutycznych, obliczyć za nie należy cenę według cennika leków.

15. Za leki dla zwierząt ułożyć należy osobny cennik, przyczem do uzyskanej za surowy materyał normalnej ceny kupna doliczyć należy 25% jeżeli się rozchodzi o mniejszą, 15% jeżeli się rozchodzi o większą ilość.

Jeżeli z pomiędzy artykułów leczniczych niektóre w cennikach materyalistów podane są stosownie do jakości z różnemi cenami, a podlejszy i tańszy gatunek przydatnym jest dla celów leczenia zwierząt, to należy go także w cenniku oznaczyć z dodatkiem: *secunda, cruda, communis.*

Zresztą zastosować należy przy lekach dla zwierząt punkta 1 do3 i 5 do 12.

16. Ceny obowiązujących artykułów opatrunkowych umieścić należy w cenniku leków osobnym spisie.

Uważać je należy jako artykuły handlowe i wyznaczyć za nie przeciętną cenę według cenników dotyczących firm krajowych i zagranicznych z doliczeniem 20%, tudzież podać przy każdym artykule dokładnie jego jakość, miarę i odsetkową zawartość.

Rozporządzenie

regulujące obrót artykułami leczniczymi ze względu na rozgraniczenie uprawnień między aptekami a innymi handlami, jakoteż ze względu na sprzedaż odręczną w aptekach:

a) **co do rozgraniczenia uprawnień między aptekami a innymi handlami.**

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883,

tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Na zasadzie trzeciego ustępu §. 54. ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, rozporządza się we względzie rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, co następuje:

§. 1.

Przyrządzanie i sprzedaż lekarstw wszelkiego rodzaju i postaci według recepty lekarskiej zastrzeżone jest wyłącznie aptekarzom.

Lekarstw zrobionych podług recepty*), której w aptece nie ma i której przeto nie można lekarzom okazać, lub podług recepty, z której nie można poznać dokładnie ilości i jakości składników, nie wolno w ogóle nigdzie a więc i w aptekach trzymać na sprzedaż lub sprzedawać.

---

*) Według rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 23. stycznia 1884, l. 18.659 świadectwa wydane przez zawodowych znawców, analityczne wyniki i t. p. nie mogą być uznane za autentyczny dowód co do istoty takich przetworów, lecz muszą pochodzić od osób je wyrabiających.

Te przepisy przyrządzania mają ten cel, aby sprzedaży pewnych przetworów leczniczych odebrać cechę tajemnych środków leczniczych, których utrzymywanie na składzie i sprzedaż jest bezwarunkowo zabronioną, i aby wprowadzić kontrolę tożsamości sprzedawanych środków leczniczych przez porównanie ich ze środkami leczniczymi sporządzonymi podług przepisu przyrządzenia, osobliwie wtedy, gdy tożsamość leczniczego środka drogą chemicznego rozbioru, farmakognostycznego i drobnowidzowego badania nie da się z całą pewnością oznaczyć.

Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 30. listopada 1886, l. 21.099 wydano politycznym władzom krajowym wskazówki dotyczące badania przetworów lekarskich utrzymywanych na składzie w aptekach.

§. 2.

Trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie przetworów farmaceutycznych, zrobionych czy to według przepisów, zawartych w austryackiej książce aptekarskiej (Pharmacopea austriaca), czy według przepisów aptekarskich innych krajów, dozwolone jest tylko aptekom.

Wyjątek od tego zastrzeżenia stanowią tylko środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż środki do czyszczenia zębów, o ile nie są mięszaninami lekarskiemi, tudzież wody lekarskie naturalne i na wzór naturalnych sztucznie przyrządzone, wyroby zdrojowe i bandaże chirurgiczne wszelkiego rodzaju. Atoli sztucznie zrobione rozczyny soli kopalnych w wodzie, które według jakości zewnętrznej wydają się wodami lekarskiemi naturalnemi, nie będąc na wzór tychże zrobione, wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać tylko w aptekach.

§. 3.

Trzymanie na sprzedaż i przedawanie materyałów, tudzież przetworów chemicznych, które używane bywają wyłącznie do celów lekarskich, zastrzeżone jest aptekom.

Przedmioty służące do celów nie tylko lekarskich lecz także technicznych, przypuszcza się do obrotu powszechnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustawowych.

§. 4.

Atoli co się tyczy przedmiotów, w §. 3-im aptekom zastrzeżonych, Władze administracyjne rządowe upoważnione są stósownie do szczególnych potrzeb i stosunków obszaru administracyjnego za zezwoleniem Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu sporządzić i ogłosić spisy takich przedmiotów, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie także w innych handlach będzie dozwolone.

Zarazem zarządzone zostaną owe środki ostrożności, którym przedmioty przypuszczone do powszechnego obrotu, podlegają w drobnej sprzedaży ze względów policyjnych lub zdrowotnych.

Od zamieszczenia w tym spisie wyłączone są wszystkie takie przedmioty, których wydawanie z aptek podlega według przepisu szczególnym ostrożnościom lub ograniczeniom lub co do których słusznie obawiać się należy nadużycia lub wydawania mylnie zamiast nich środków gwałtownie działających.

§. 5.

Ograniczenia obrotu, przepisane w §§. 2. i 3. odnoszą się do drobnej sprzedaży. Postanowienia te nie będą stósowane do handlu hurtownego między producentami, fabrykantami, kupcami i aptekarzami. Względem obrotu trucizn, materyałów trucizny zawierających i przetworów zdrowiu szkodliwych, zatrzymują w zupełności moc swoję przepisy rozporządzenia z dnia 21. kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie kwalifikują się do ukarania podług ustawy karnej powszechnej lub podług przepisów karnych ustawy przemysłowej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Z zaprowadzeniem rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy jednocześnie z ustawą z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), tracą moc dotychczasowe przepisy ustawowe, rozgraniczające prawa sprzedaży między aptekami a handlami materyałów i fabrykami chemicznemi.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. czerwca 1886,

którem częściowo zmienia się i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu uznały za potrzebne uzupełnić a po części zmienić rozporządzenie ministeryalne z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznymi rodzajami przemysłu, w sposób następujący:

§. 1.

Dla zapobieżenia mylnym wykładom oświadcza się, że wyjątki od przedmiotów, których sprzedaż zastrzeżona jest aptekom, w ustępie 2. §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) wyrażone, o ile wyjątki te tyczą się środków dyetetycznych i kosmetycznych jakoteż środków do czyszczenia zębów, tudzież bandażów chirurgicznych, obejmują wszelkie środki dyetetyczne i kosmetyczne, jakoteż wszelkie bandaże chirurgiczne jakiejkolwiek nazwy, nadto wszelkie rodzaje soków owocowych, wyskoków, esencyj, past, pastelek, pomad, plastrów i t. d. i że prawo sprzedawania tych przedmiotów o tyle tylko jest zastrzeżone aptekarzom, o ile są wyrobione według przepisów farmakopei.

§. 2.

Postanowienia §. 3. rzeczonego rozporządzenia ministeryalnego uzupełnia się jak następuje:

O uprawnieniu do sprzedaży materyałów lub przetworów chemicznych, służących do celów lekarskich, gdy jednoczesne techniczne używanie tychże a oraz zastrzeżone aptekarzom prawo sprzedaży daje powód do wątpliwości lub sporu, orzeka w danym razie po zasięgnięciu opinii znawców Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§. 3.

W myśl §. 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) pozwala się na zasadzie wniosków Władz administracyjnych krajowych ... trzymać na sprzedaż i sprzedawać także w innych handlach prócz aptek, pod ... warunkami w dalszych paragrafach podanymi, następujące przedmioty, przez...naczone wyłącznie do celów lekarskich:

Absinthii herba,
Althaeae folia et radix,
Angelicae radix*),
Arnicae rhizoma,
Asa foetida,
Auranti folia,
Calami aromatici rhizoma*),
Calendulae flores,
Capilii Veneris herba,
Cassiae fistulae fructus,
Centaurii minoris herba,
Cha...momillae vulgaris flores.

*) Według rozporządzenia ministeryalnego z dn... 8. grudnia 1895, l. 20.587 (Dz. u. p. Nr. 188), także w grubosproszkowanym stanie do ... celów weterynarnych.

*) Tem samem rozporządzeniem wciągnięto także folia ... *Taraxaci* do wykazu artykułów wymienionych w §. 3.

Foeni graeci semen*),
Gentianae radix*),
Graminis rhizoma,
Hyssopi herba,
Inulae radix*),
Imperatoriae rhizoma*),
Iridis florentinae rhizoma,
Jaceae herba,
Lichen islandicus,
Liquiritiae radix*),
Lycopodium,
Malvae flores et folia,
Manna,
Meliloti herba,
Melissae herba,
Menthae crispae folia,
Menthae piperitae folia,
Millefolii herba,
Oleum jecoris aselli,
Oleum lauri,
Ononidis spinosae radix,
Origani herba,
Papaveris Rhoeados flores,
Phellandrii aquatici semen,
Quassiae lignum,
Rhei radix*),
Rosae flores,
Rosmarini folia,
Sambuci flores,
Scolopendrii herba,
Serpylli herba,
Spongia usta,
Tamarindi fructus,
Taraxaci radix,
Tiliae flores,
Trifolii fibrini herba,
Valerianae radix*),
Verbasci flores.

§. 4.

Przemysłowców, którzy otrzymali konsens na zasadzie §, 16., l. 13 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 227) a względnie na zasadzie §. 15. l. 14 ustawy z dnia 15. marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), upoważnia się do objęcia w zakres przemysłu swego trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów, wymienionych w §. 5. niniejszego rozporządzenia.

§. 5.

Przedsiębiorcom handlu materyałów, a w miejscach, gdzie handlu materyałów nie ma, także przedsiębiorcom innych handlów może Władza przemysłowa I. instancyi dać upoważnienie do trzymania na sprzedaż i sprzedawania przedmiotów wymienionych w §. 3-im niniejszego rozporządzenia.

Przy nadawaniu upoważnienia należy mieć na względzie stosunki i potrzeby miejscowe.

Celem uzyskania upoważnienia, ubiegający się winien udowodnić albo świadectwem instytutu publicznego, w którym towaroznawstwo jest wykła-

---

*) Obacz uwagę na str. 30.

dane, albo w braku tegoż, złożeniem egzaminu przed lekarzem powiatowym rządowym, że zdoła przerzeczone przedmioty niewątpliwie poznać i od siebie odróżnić.

§. 6.

Sprzedawcy obowiązani są trzymać na składzie przedmioty lekarskie w §. 3. niniejszego rozporządzenia przytoczone, tak w lokalu sprzedaży jak i w magazynach, oddzielnie od innych towarów, w stosownych naczyniach, chroniących je od pyłu i wszelkiego zanieczyszczenia, opatrzonych właściwymi i wyraźnymi napisami, zawsze tylko niezepsute i dobre.

Przedmioty roślinne wolno trzymać w zapasie i sprzedawać tylko nierozdrobione lub grubo pokrajane, żeby na pierwszy rzut oka można było poznać, czem są. Na opakowaniu powinna być napisana wyraźnie nazwa wydanego przedmiotu.

§. 7.

Władza przemysłowa utrzymywać ma wykaz lokalów sprzedaży i nadzorować je jak najostrzej (§. 8. lit. *a* ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68). Mianowicie lekarze urzędowi winni odbywać w nich niekiedy rewizye a przytem baczyć i na to, czy sprzedawcy trzymają się granic swego upoważnienia i czy zachowują ściśle przepisy powyższe.

§. 8.

Ze względu na szczególne stosunki, panujące w siedzibach gorączek w Przymorzu i Dalmacyi, upoważnia się c. k. namiestnictwa w Tryeście i Zadarze dozwalać przemysłowcom zaufania godnym trzymania na składzie i sprzedawania siarczanu chiny z aptek wziętego i w aptekach podzielonego na dawki po 0·5 i 0·1 grama.

Torebki w których dawki te muszą być zachowywane, powinny być przez aptekarza zapieczętowane i opatrzone wyraźnymi napisami, podającymi dokładnie ilość dawki; nadto na obwinięciu powinna być wyrażona firma aptekarza, od którego dawki siarczanu chiny zostały nabyte.

Przemysłowiec, który uzyskał upoważnienie do wydawania siarczanu chiny, obowiązany jest nabywać go w sposób wyżej przepisany wyłącznie tylko z aptek i udowodnić, że go tak nabywa osobną książeczką poborczą, w której ilość nabytych dawek i czas nabycia ma być wyrażony i podpisem aptekarza potwierdzony.

§. 9.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu podlegają postanowieniom karnym, podanym w §. 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152).

§. 10.

Upoważnienia, dane na zasadzie §§. 5. i 8. niniejszego rozporządzenia, mogą być cofnięte przez Władzę, która dała upoważnienie, także w przypadkach nieprzewidzianych w §. 9., jeżeli co do osoby, której dano upoważnienie, powstaną wątpliwości.

---

b) Co do sprzedaży podręcznej w aptekach.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. marca 1884,

regulujące sprzedaż bez przepisu lekarskiego w aptekach publicznych.

Odnośnie do przepisów §§. 16. i 17. postanowienia kancelaryi nadwornej z dnia 3. listopada 1808 L. 16.135, które wciągnięte zostały także do instrukcyj dla aptek, przez Władze krajowe wydanych i zrewidowanych, rozporządza się celem dokładniejszego oznaczenia tych leków, których w aptekach nie wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego, co następuje:

1. Następujące leki i przetwory, jakoto:

Aloë, Amylum nitrosum, Chloroformium, Euphorbium, Elaterium, Gutti, Ipecacuanha, Jalapa Sabina, Scammonium, Syrupus Diacodii;

2. Wszystkie w farmakopei austryackiej „Editio sexta“ i w cenniku lekarstw † oznaczone środki lekarskie;

3. Wszelkie leki, które wprawdzie nie są oznaczone krzyżykiem w farmakopei i cenniku lekarstw, lecz wyszczególnione są w tablicy dawek nieprzekraczalnych, przydanej do cennika lekarstw na rok 1884,—wydawać wolno z aptek tylko za pisemnymi przepisami lekarzy i chirurgów, upoważnionych do wykonywania praktyki lekarskiej.

Podobnież wszelkie przetwory lekarskie, które stosownie do rozporządzenia z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152), tylko w aptekach

wolno trzymać na sprzedaż i sprzedawać, jeżeli w skład ich wchodzi jeden ze środków lekarskich, przytoczonych w powyższych ustępach, wydawać wolno tylko za przepisem lekarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884,

zawierające wyjaśnienie do rozporządzenia z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34), regulującego sprzedaż w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Ponieważ przepisy rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34), mianowicie względem wyłączenia pewnych lekarstw od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego niewłaściwie zostały pojęte, przeto wydają się następujące wyjaśnienia do powyższego rozporządzenia:

1. Przerzeczone rozporządzenie nie tyczy się tych wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych, co do przyrządzania których nie ma szczególnych przepisów w farmakopei z r. 1869 a względnie w Dodatku do tejże z r. 1878 i które nie są oznaczone krzyżykiem ani w farmakopei, ani w obowiązującym pod tę porę cenniku lekarstw a oraz nie są podług nazw wymienione w wykazie dawek najwyższych do cennika lekarstw przydanym i przedmioty te nie są wyłączone od sprzedaży w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Nie podlega więc bynajmniej zarzutowi wydawanie bez przepisu lekarskiego „Acetum i Oxymel Scillae, Emplastrum cantharidum Oleum hyoscyami foliorum coctum, Spiritus sinapis, Pilulae laxantes, Pulvis Doveri, Trochisci Ipecacuanhae i santonini“ i t. d., o ile przedmioty te zrobione są ściśle podług przepisów, które podaje „Pharmacopea austriaca editio VI“.

2. Również wolno sprzedawać bez przepisu lekarskiego kwas karbolowy i inne przedmioty w wykazie dawek najwyższych wymienione, n. p. *Cuprum sulfuricum, Zincum sulfuricum,* o ile nie mają być użyte jako lekarstwa, lecz bądź same, bądź rozpuszczone lub z czemś zmięszane, jedynie jako środek odwietrzający; jednakowoż naczynie powinno być opatrzone sygnaturą „Do odwietrzania“ o tem ich przeznaczeniu ostrzegającą.

Pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego chloroform w postaci maści lub balsamu; wszakże ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej niż 20 od sta całej mięszaniny.

4. Co do środków leczniczych nie wymienionych w farmekopei austryackiej, w cenniku lekarstw i w wykazie dawek najwyższych, trzymać się należy przy ich wydawaniu ściśle przepisów §§. 16. i 17. dekretu kancelaryi nadwornej z dnia 3. listopada 1808, L. 16.135.

5. Do wydawania leków dla zwierząt, rozporządzenie ministeryalne z dnia 14. marca b. r. (Dz. u. p. Nr. 34) nie stosuje się wcale.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. grudnia 1894,

zawierające postanowienia co do sprzedaży odręcznej w aptekach, jakoteż co do wyrobu i sprzedaży wytworów leczniczych będących specyfikami farmaceutycznymi.

Na zasadzie §. 2. lit. *e)* ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) Ministerstwo spraw wewnętrznych, biorąc za podstawę opinię techniczną c. k. Najwyższej Rady Zdrowia, uznaje za stosowne uregulować a względnie rozszerzyć upoważnienia dla aptekarzy pod względem odręcznej sprzedaży środków leczniczych, tudzież pod względem wyrobu i sprzedaży specyfików farmaceutycznych, następującemi postanowieniami:

1. Upoważnienia nadane aptekarzom rozporządzeniami z dnia 14. marca 1884 (Dz. u. p. Nr. 34) i z dnia 1. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 131) pod względem sprzedaży odręcznej wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych rozszerzają się w ten sposób, że pozwala się wydawać bez przepisu lekarskiego z aptek publicznych nie tylko wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wymienione w obowiązującem siódmem wydaniu farmakopei austryjackiej z r. 1889, lecz także te, które zawierają trzy poprzednie wydania farmakopei austryackiej z wyjątkiem tych, co do których przepisy przyrządzenia zostały zmienione w obowiązującem VII. wydaniu onejże, tudzież tych, które w odnośnych wydaniach farmakopei austryackiej oznaczone są jako środki lecznicze, jakie wolno wydawać tylko na przepis lekarza.

Nadto pozwala się, żeby wytwory lecznicze i przetwory farmaceutyczne wyrabiane według przepisów aptekarskich podanych w obowiązujących farmakopeach państw europejskich a co do których rozporządzenia tutejsze nie wymagają przepisu lekarskiego, były w aptekach publicznych odręcznie sprzedawane.

Jednakże rzeczonych aptekarskich wytworów leczniczych i przetworów farmaceutycznych krajowych i zagranicznych nie wolno wprowadzać w obrót pod żadnem innem, lecz tylko pod autentycznem aptekarskiem oznaczeniem.

O ile w obrocie aptecznym krajowych wytworów farmaceutycznych aptekarskich sprzedawane są także takie, które zawierają leki, same przez się wyłączone od sprzedaży odręcznej, n. p. *Pulvis Ipecacuanhae opiatus* i t. p., wolno wydawać je odręcznie tylko w takich dawkach pojedynczych i w takich ilościach całodziennych, żeby dawki dla dorosłych nigdy nie dochodziły aż do granicy oznaczonej w tablicy dawek maksymalnych i żeby dla dzieci były odpowiednio zmniejszane. Nadto przy sprzedaży tych ostatnich przedmiotów farmaceutycznych stosować należy odpowiednio obowiązujące postanowienia rozporządzeń do farmakopei i cenników lekarstw i zachowywać wszelkie ostrożności, potrzebne do zapobieżenia nadużyciom przy kupowaniu lekarstw.

2. Wydany rozporządzeniem z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191) zakaz samowolnego kilkakrotnego wydawania lekarstw z apteki na receptę lekarską utrzymuje się w mocy obowiązującej; jednakże te wytwory lekarskie, które zanim rozporządzenie powyższe nabyło mocy prawa, wyrobione zostały jako przedmioty sprzedaży odręcznej według uwierzytelnionych dawniejszych, we własnem posiadaniu aptek zachowywanych recept lekarskich, jak również wytwory farmaceutyczne, służące z dawiendawna za środki ludowe, o ile nie zawierają materyałów od sprzedaży odręcznej wyłączonych, pozwala się także i nadal sprzedawać w aptekach bez przepisu lekarskiego.

Atoli tak te jak i wszelkie inne wytwory farmaceutyczne w aptekach przyrządzone i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymane, wolno sprzedawać tylko pod takiem oznaczeniem, jakie ze względu na składniki i działanie okazuje się właściwem, iżby nie dawało powodu do mylnego rozumienia i niewprowadzało w błąd.

Pod innemi a przeto niewłaściwemi oznaczeniami nie wolno wydawać nawet doświadczonych lub aptecznych leków n. p. aptecznych „*Pillulae purgantes*“ (pigułek na przeczyszczenie) pod nazwą „Wiedeńskich pigułek świętej Elżbiety czyszczących krew“, *Spiritus Sinapis* (spirytusu gorczycznego) pod nazwą „Algophonu“ i t. p.

O ile dotychczas nie trzymano się tego zakazu przy wydawaniu poszczególnych przedmiotów sprzedaży odręcznej w handlu aptecznym, zastosować się należy do niego najpóźniej od dnia 31. grudnia 1895.

3. Pozwala się aptekarzom sprzedawać specyfiki farmaceutyczne pod oznaczeniami odpowiedniemi do przepisów punktu 2-go i z wyraźnem na naczyniu umieszczonem wyszczególnieniem składu substancyi leczniczej, jakoteż z dokładnem zachowaniem przepisów, tyczących się handlu środków lekarskich.

Za specyfiki farmaceutyczne można jednak uważać tylko takie wytwory farmaceutyczne, w których istoty za środek lekarski uznane, jak n. p. *Balsamum Copaivae, Oleum Santali* i t. p., lub przetwory farmaceutyczne, n. p. *Extractum filicis maris, Extractum Cubebae* i inne przetwory farmaceutyczne

lub proste ich mięszaniny otrzymały tylko nową postać w sposobie przyrządzenia, która pod względem stosowania bardziej celowi odpowiada lub czyni lekarstwo znośniejszem dla zmysłów widzenia, powonienia, smaku n. p. *Capsulae gelatinosae* lub *amylaceae*, Dragées, pigułki powleczone lakiem, klejem i t. p., rozczyny do wstrzykiwania sterylizowane, *Gelatinae medicatae, Suppositoria medicata, Sapones medicati* i t. p.

4. Wszelkie wytwory farmaceutyczne tych rodzajów, które w punktach poprzedzających są oznaczone, w aptece hurtownie przyrządzane i na sprzedaż przeznaczone, zapisywać należy w książce laboratorskiej, podając w niej czas i sposób przyrządzenia jakoteż ilość użytych składników i całego wytworu.

Każde naczynie zawierające odmierzoną dawkę wytworu farmaceutycznego w aptece zrobionego i na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, opatrzone być powinno sygnaturą podającą firmę apteki, oznaczenie farmaceutyczne środka lekarskiego, cenę i według okoliczności prosty sposób użycia bez ordynacyi lekarskiej.

Każdą dawkę przetworu farmaceutycznego na sprzedaż odręczną w zapasie trzymanego, gdy się ją stronie wydaje, opatrywać należy takimi samymi dopiskami na sygnaturze, jakich wymagają przepisy, tyczące się w ogóle wydawania lekarstw.

Ceny jednej dawki środków lekarskich w aptece w większej ilości wyrabianych, na dawki podzielonych i na sprzedaż w zapasie trzymanych, stosować należy do manipulacyj farmaceutycznych na większy rozmiar uskuteczniańych a więc nie ceny taksy receptowej, ustanowionej za zrobienie oddzielne jednego lekarstwa, lecz zniżonej drogą obrachunku z wzięciem za podstawę cen hurtownych, czasu pracy i t. p. podług zasad powszechnych, według których obliczane są stopy cennika lekarstw.

W aptece znajdować się powinno szczegółowe obliczenie ceny każdego w mowie będącego wytworu farmaceutycznego, w tejże aptece sporządzanego i w zapasie trzymanego, uskutecznione podług przeciętnej ilości materyałów leczniczych naraz przetwarzanych, a Władza administracyjna ma rzetelność tego obrachunku sprawdzać.

5. Aptekarz winien utrzymywać zupełne, porządne wykazy wszystkich zapasowych, trzymanych w aptece na sprzedaż nie aptekarskich, krajowych, jakoteż wszystkich zagranicznych wytworów i specyfików farmaceutycznych, których autentyczne przepisy wyrobu stosownie do postanowienia §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 152) każdego czasu w aptece znajdować się powinny; wykazy te utrzymywać należy oddzielnie dla własnych wyrobów a oddzielnie dla przedmiotów zkądinąd sprowadzonych i okazywać je przy wizytacyi aptek, jakoteż na żądanie Władzy.

Nadto apteka powinna posiadać zbiór egzemplarzy winiet, przepisów użycia i t. p. używanych przy sprzedaży tych wyrobów farmaceutycznych,

tudzież ogłoszeń i publikacyj wszelkiego rodzaju przez aptekę wydanych w interesie sprzedaży rzeczonych przedmiotów, ażeby na wezwanie urzędowe mogła je każdego czasu pokazać.

6. Władza administracyjna obowiązana jest nadzorować sporządzania i sprzedaży rzeczonych wytworów farmaceutycznych, badać ich spisy i — z dozwoleniem odwołania się — zabraniać sporządzania i sprzedaży wytworów farmaceutycznych, któreby nie odpowiadały przepisom obowiązującym.

O wyrobie każdego nowego wytworu farmaceutycznego na sprzedaż powszechną przeznaczonego, do którego stosuje się poprzedzające rozporządzenie, winien posiadacz lub odpowiedzialny kierownik apteki, zanim się sprzedaż rozpocznie, uwiadomić Władzę administracyjną I. instancyi.

Jeżeli Władza ta uzna, że nie może we własnym zakresie działania zabronić wyrobu i sprzedaży, przeciw czemu stronie odwołać się wolno, winna przesłać uwiadomienie Władzy administracyjnej krajowej.

Sprzedaż oznajmionego przedmiotu rozpocząć się może w aptece dopiero wtedy, gdy aptekarz otrzyma zawiadomienie urzędowe, że Władza administracyjna krajowa nie uznała za potrzebne zabronić wyrobu i sprzedaży tego przedmiotu.

Przy sprzedaży przedmiotu nie wolno powoływać się na to zawiadomienie urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie, że gdyby kiedykolwiek dostrzeżonem zostało nie zgodne z przepisami postępowanie pod względem wyrobu i sprzedaży przedmiotu w mowie będącego, w takim razie, na podstawie zasięgniętej opinii Najwyższej Rady Zdrowia, zabroni wyrabiania tego przedmiotu.

7. Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile do nich nie mają być stosowane postanowienia ustawy karnej, karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

Cennik lekarstw farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	Acetum	100	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticum . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Scillae . . .	10	3	100	20
—	—	—	—	I	—	Acidum aceticum concentr. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutum .	100	12	—	—
—	—	—	I	—	—	**Acidum arsenicosum pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Acidum benzoicum . .	„	4	10	30
—	—	—	—	—	I	„ boricum . . .	10	3	100	21
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	4	„	30
—	—	—	—	I	—	**Acidum carbolicum** *) .	„	3	„	20
I	—	—	—	—	—	„ „ **liquef***)	„	3	} „ 1000	20 180
—	—	—	—	I	—	„ **chromicum** . .	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Acidum citricum . . .	10	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . . .	„	12	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hydrochloricum concentr.	„	2	100	16
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	2	„	14
—	—	—	—	—	I	„ lacticum . . .	1	3	10	23
—	—	—	—	I	—	„ nitrico-nitrosum .	10	5	—	—
—	—	—	—	I	—	„ nitricum concentr. .	„	3	100	22
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum .	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pyrogallicum .	1	4	10	33
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum .	„	2	„	10
—	—	—	—	I	—	„ sulfuricum concentr.	10	3	100	23
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ dilutum	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ tannicum .	1	2	10	10
—	—	—	—	—	I	„ tartaricum .	10	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. .	„	5	„	40
—	—	—	—	I	—	Aether	„	3	„	16
—	I	—	—	—	—	„ aceticus	„	7	„	60
—	I	—	—	—	—	**Aloë pulv.** . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Alumen	„	1	100	6

*) Porównaj Ministeryalne rozp. z 1. sierpnia 1884 Dz. ust. p. Nr. 131 ust. 2.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą — na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą — na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Alumen pulv. . . .	10	2	100	13
I[1])	—	—	—	—	—	„ ustum pulv. . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Aluminium aceticum solut. .	100	18	1000	160
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum .	10	2	10	17
—	—	—	—	I	—	Ammonia	„	2		11
—	I	—	—	—	—	Ammoniacum pulv. . .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Ammonium aceticum solut. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ bromatum .	„	19	—	—
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ chloratum . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Amygdalae amarae . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ dulces . . .	„	2	100	15
—	—	—	—	—	I	„ „ decortic. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Amylium nitrosum** . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Amylum Marantae pulv. .	100	30	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tritici pulv. . .	„	17	—	—
I	—	—	—	—	—	Antidotum Arsenici albi . .	Dawka	132	—	—
—	I	—	—	—	—	**Antifebrinum** . . .	1	2	10	11
—	I	—	—	—	—	**Antipyrinum** . . .	„	7	„	50
—	I	—	—	—	—	**Apomorphin. hydrochlor.**	0·01	2	0·1	15
I	—	—	—	—	—	**Aqua Amygdal. amar. conc.**	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Aqua Amygdal. amar. diluta .	„	1	100	8
I	—	—	—	—	—	„ aromatica spirituosa .	100	16	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii florum . .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calcis	100	3	1000	20
I	—	—	—	—	—	„ carbolisata . .	„	3	„	25
I	—	—	—	—	—	„ carminativa . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chlori	10	3	100	25
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi simplex .	100	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ spirituosa	„	25	—	—
—	—	—	—	—	I	„ destillata . . .	„	3	1000	12
I	—	—	—	—	—	„ Foeniculi . . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Goulardi . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 52.)			
—	I	—	—	—	—	**Aqua Laurocerasi** . .	10	4	100	30
I	—	—	—	—	—	Aqua Melissae . . .	100	12	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
officynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Aqua Menthae piperitae . .	100	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ plumbica . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 52.)			
I¹)	—	—	—	—	—	„ Rosae . . .	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . . .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Salviae . . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	Araroba depurata . . .	1	6	10	43
—	—	—	—	I	—	**Argentum nitric. crystall.** .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	**„ „ fusum** .	„	10	„	74
I	—	—	—	—	—	Argentum nitric. cum Kalio nitric.	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	Asa foetida pulv. . . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	**Atropinum sulfuric.** . .	0·01	2	0·1	14
—	—	—	—	—	—	Axungia Porci . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ benzoata . .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Balsamum Copaivae . .	„	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Peruvianum . .	„	25	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Tolutanum . .	„	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Benzoë pulv.	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	Bismuth. subnitric. . . .	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Bolus alba pulv. . . .	100	17	—	—
—	I	—	—	—	—	Bulbus Scillae sicc. pulv. .	1	2	—	—
—	—	—	—	—	I	Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ praecipitatum	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ purum .	10	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ hypochlorosum .	100	7	1000	47
—	—	—	—	—	I	„ oxydatum pulv. . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ oxysulfurat. solutum .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ phosphoricum . .	10	34	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum ustum .	100	2	1000	15
—	—	—	—	—	I	Camphora	10	5	100	33
—	I	—	—	—	—	**Cantharides pulv.** . .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Carbo Ligni depurat. . .	100	14	—	—
—	—	—	—	—	I	Carrageen sciss. . . .	10	2	100	15
—	—	—	—	—	I	Caryophylli pulv. . . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	Castoreum pulv. . . .	0·1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Catechu pulv.	10	7	—	—

¹) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisów farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Caules Dulcamarae sciss. .	100	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Cera alba	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ flava	„	4	100	32
I	—	—	—	—	—	Ceratum Cetacei . . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ fuscum . . .	„	5	„	40
—	—	—	—	—	I	Cetaceum	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	Chininum bisulfuric. . .	1	7	10	53
I	—	—	—	—	—	„ ferro-citricum .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrochloricum .	„	8	10	61
—	I	—	—	—	—	„ sulfuricum . .	„	7	„	54
I	—	—	—	—	—	„ tannicum . .	„	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Chloralum hydratum** .	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—	**Chloroformium** *) . .	10	6	100	40
—	I	—	—	—	—	**Cocainum hydrochloricum**	0·1	6	1	43
—	I	—	—	—	—	**Coffeinum**	„	2	„	13
—	—	—	—	—	I	Collodium	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ elasticum . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Collyrium adstringens luteum .	„	3	100	25
—	I	—	—	—	—	Cortex Cascarillae rudit. tus. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chinae rudit. tus. .	„	7	100	55
—	I	—	—	—	—	„ pulv. . . .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Condurango rudit. tus.	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Frangulae sciss. . .	„	2	100	14
—	—	—	—	—	I	„ Fructus Aurantii sciss. .	„	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Citri sciss. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Granati rudit tus. .	„	4	100	30
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Quebracho rudit. tus. .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus sciss. . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Rhamni Purshiani rud.tus.	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Salicis sciss. . .	100	11	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
—	—	—	—	—	I	Crocus	1	16	—	—
—	—	—	—	—	I	„ pulv. . . .	„	19	—	—
—	—	—	—	I	—	**Cuprum sulfuricum** *) .	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	**Decoct Sarsapar. comp. fortius**	100	48	1000	109
I	—	—	—	—	—	„ „ „ mitius .	„	30	„	84
I	—	—	—	—	—	Elaeosacchara . .	Cennik robót aptek. (Nr. 2 i 34.)			
I	—	—	—	—	—	Electuarium aromaticum . .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ lenitivum . .	„	6	100	52
—	—	—	—	—	I	Elemi	„	3	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Emplastrum adhaesivum . .	100 $cm.^2$	6	1000 $cm.^2$	50
	—	—	—	—	—				1 M. = 3500 $cm.^2$	140
I[1])	—	—	—	—	—	„ Anglicanum . .	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cantharidum .	10	10	100	84
I	—	—	—	—	—	„ „ perpet.	„	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	100	45
I	—	—	—	—	—	„ Conii . . .	„	5	„	44
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon composit.	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ „ simplex	„	3	„	26
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	8	„	60
I	—	—	—	—	—	„ „ extensu.	100 $cm.^2$	11	1000 $cm.^2$	85
I	—	—	—	—	—	„ Meliloti . .	10	4	100	31
I	—	—	—	—	—	„ Minii . . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ oxycroceum .	„	17	„	135
I	—	—	—	—	—	„ saponatum . .	„	5	„	41
I	—	—	—	—	—	„ „ extensum	100 $cm.^2$	8	1000 $cm.^2$	70
I	—	—	—	—	—	Emulsiones	Cennik robót aptek. Nr. 13.)			
—	I	—	—	—	—	**Euphorbium pulv.** . .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Aconiti radicis**	1	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Aloës** . .	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Belladonn.fol.**	1	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Calami aromatici .	10	70	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Calumbae .	1	15	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Cannabis Indic.**	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Centaurii minoris .	10	30	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Chinae . .	1	10	—	—

*) Porównaj Minist. rozp. z 1. sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	**Extractum Colocynthidis** .	1	20	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Conii herbae** .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Cubebae . .	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Filicis maris** .	„	13	10	102
I	—	—	—	—	—	Extractum Gentianae . .	10	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Graminis . .	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Granati** . .	„	64	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Hydrastidis fluidum**	„	15	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Hyoscyami foliorum** .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Liquiritiae . .	10	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Malatis Ferri .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Opii** . . .	1	13	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Quassiae . .	„	13	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Quebracho fluidum	10	11	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ratanhiae . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rhamni Pursh. fluid.	10	12	100	100
I	—	—	—	—	—	„ Rhei . . .	1	7	—	—
I	—	—	—	—	—	**Extractum Scillae** . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Secalis cornuti**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Strychni** .	„	14	—	—
I	—	—	—	—	—	Extractum Taraxaci . .	10	16	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Trifolii fibrini .	„	18	—	—
I	—	—	—	—	—	Ferrum carbonic. saccharat. .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ citricum ammoniat. .	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ hydrooxyd. dialys. liqu.	10	4	100	35
—	I	—	—	—	—	„ lacticum . . .	1	2	10	16
—	I	—	—	—	—	„ et Natrium pyrophosph.	„	2	„	16
—	—	—	—	—	I	„ pulveratum . .	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ reductum . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ sesquichlorat. crystall.	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ solutum	„	4	100	30
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum . .	„	2	„	17
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Flores Arnicae sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chamomillae Romanae	„	2	100	15
—	—	I	—	—	—	„ „ **vulgaris** .	„	4	—	27

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz. — których sprzedaż dozwolona także po za aptekamt — za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegół. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Flores Chamom. vulg. rudit. tus.	10	5	100	36
—	I	—	—	—	—	" " " pulv.	"	7	—	—
—	I	—	—	—	—	" Cinae	"	2	—	—
—	I	—	—	—	—	" " pulv. . . .	"	4	—	—
—	I	—	—	—	—	" Koso sciss. . . .	"	5	—	—
—	I	—	—	—	—	" " pulv. . . .	"	8	—	—
—	—	—	—	—	I	" Lavandulae . . .	"	7	—	—
—	—	I	—	—	—	" Malvae	"	3	100	18
—	—	I	—	—	—	" Rhoeados sciss. . .	"	5	—	—
—	—	I	—	—	—	" Rosae sciss. . .	"	5	—	—
—	—	I	—	—	—	" Sambuci . .	"	2	100	16
—	—	I	—	—	—	" Tiliae sciss. . .	"	3	"	17
—	—	I	—	—	—	" Verbasci . .	"	6	"	42
—	—	I	—	—	—	Folia Althaeae sciss. . .	100	10	—	—
—	—	I	—	—	—	" Aurantii " . .	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Belladonnae sciss.** .	"	3	—	—
—	I	—	—	—	—	" " **pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Folia Coca sciss. . . .	10	8	—	—
—	I	—	—	—	—	" " pulv. . . .	"	14	—	—
—	I	—	—	—	—	**Folia Digitalis sciss.** . .	10	2	—	—
—	I	—	—	—	—	" " **pulv.**	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	" **Hyoscyami sciss.**	10	3	100	17
—	I	—	—	—	—	" " **rudit tus.**	"	3	"	24
—	—	I	—	—	—	Folia Malvae sciss. . .	100	14	—	—
—	—	I	—	—	—	" Melissae " . .	10	3	100	19
—	—	I	—	—	—	" Menthae-crispae sciss. .	"	3	—	—
—	—	I	—	—	—	" " piperitae sciss.	"	4	100	30
—	I	—	—	—	—	" " " pulv. .	"	7	—	—
—	—	I	—	—	—	" Rosmarini sciss. . .	"	1	—	—
—	—	—	—	—	I	" Salviae " . .	"	3	100	17
—	I	—	—	—	—	" " pulv. . .	"	5	—	—
—	I	—	—	—	—	" Sennae Alexandr. sciss.	"	5	100	36
—	I	—	—	—	—	" " " pulv.	"	8	—	—
—	I	—	—	—	—	" Sennae de Tinnev. scis.	"	3	100	18
—	I	—	—	—	—	" " " pulv.	"	5	—	—
—	I	—	—	—	—	" " " sine resina	"	10	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, okonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory; których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	**Folia Stramonii sciss.**	10	2	—	—
—	—	I	—	—	—	Folia Taraxaci sciss.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Theae	10	12	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Trifolii fibrini sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Uvae ursi	100	13	—	—
—	I	—	—	—	—	Fructus Anisi stellati rudit. tus.	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	„	9	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Anisi vulgaris	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cardamomi rudit tus.	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	100	15	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Cassiae Fistulae sciss.	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Colocynthid. pulv.**	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Coriandri	100	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Cubebae pulv	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	Fructus Foeniculi	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi rudit. tus.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lauri „ „	„	15	—	—
—	I	—	—	—	—	**Fructus Papaver. rud. tus.**	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	Fructus Tamarindi	„	2	100	12
—	—	—	—	—	I	„ Vanillae	1	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Fungus igniarius	10	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Galbanum pulv.	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Gallae rud. tus.	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	Gelatina animalis	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae pellucida	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	Glandulae Lupuli	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Globuli martiales	1 sztuka	20	—	—
—	—	—	—	—	I	Glycerinum	10	3	100	21
—	I	—	—	—	—	Guarana pulv.	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Gummi Acaciae	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	9	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Absinthii sciss.	100	12	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządzone leki farm. i farm.-ekonom. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	I	—	—	—	—	Herba Absinthii pulv. . .	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Cannab. Ind. sciss.** .	„	3	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Capilli Veneris sciss. .	„	2	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Centaurii minoris sciss.	100	24	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Chenopodii sciss. .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Conii sciss.** . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **rudit. tus.** .	„	3	100	21
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	Herba Galeopsidis sciss. .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Herniariae „ . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Lobeliae sciss.** .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Meliloti sciss. . .	100	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	3	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Millefolii sciss. . .	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Origani „ . .	„	13	—	—
—	I	—	—	—	—	**Herba Sabinae sciss.** . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ **pulv.** .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Herba Serpylli sciss. . .	„	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Spilanthis „ . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Violae tricoloris sciss.	100	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Hirudo	1 sztuka	10	—	—
—	—	—	—	I	—	Hydrargyrum	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	**Hydrargyrum bichloratum ammoniat.**	1	3	—	—
—	—	—	I	—	—	„ **bichlor. corros. pulv.**	„	2	10	15
I	—	—	—	—	—	„ **bijodatum rubrum**	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **chlor. mite praecip. par.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **chlor. mite sublim. parat.**	„	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **jodatum flavum**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **oxydatum flavum**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ **tannicum oxydulat.**	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Hydromel Infantum . .	10	5	100	30
—	—	—	—	—	I	Ichthyocolla	„	27	—	—
I	—	—	—	—	—	Infusum Sennae cum Manna .	„	4	100	25
—	I	—	—	—	—	**Jodoformium cryst. et pulv.**	1	5	10	41
—	—	—	—	I	—	**Jodum**	„	5	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządzane leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	Używane także do celów technicznych ekonom. i dyetetycz.: za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I	—	—	—	—	—	**Kalium** acetic. solutum	10	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ bromatum	„	7	100	56
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	10	„	74
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum crudum	100	11	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ purum	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ solut.	„	3	—	—
—	—	—	—	I	—	„ chloricum	„	3	100	21
—	—	—	—	I	—	„ „ pulv.	„	4	„	28
—	—	—	—	I	—	„ hydrooxydatum	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ hydrotartaricum pulv.	„	6	100	47
—	—	—	—	—	I	„ hypermanganicum	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ jodatum	10	28	100	210
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	30	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Natrio-tartaricum	„	3	100	24
—	—	—	—	—	I	„ „ „ pulv.	„	4	„	34
—	—	—	—	—	I	„ nitricum	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv.	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum	„	12	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro balneo	100	16	1000	132
—	I	—	—	—	—	Kamala	1	3	—	—
—	—	—	—	I	—	**Kreosotum**	„	2	10	12
—	I	—	—	—	—	**Lactucarium**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Lanolinum	10	8	100	62
—	—	I	—	—	—	Lichen Islandicus sciss.	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Lignum Guajaci „	10	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Haematoxyli sciss.	„	1	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi „	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Quassiae „	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv.	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Santali rubrum sciss.	„	1	—	—
I	—	—	—	—	—	Linimentum ammoniatum	„	3	100	21
I	—	—	—	—	—	„ saponato-camphor.	„	4	„	28
I	—	—	—	—	—	**Liquor acidus Halleri**	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Liquor Ammoniae anisat.	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	Lithium carbonicum	1	6	—	—
—	—	I	—	—	—	Lycopodium	10	6	100	45

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory — między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory — których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	… za koncesyą na handel truciznami	… z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	… bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Macis	10	11	—	—
—	—	—	—	—	I	Magnesium carbonicum pulv.	„	5	100	36
I	—	—	—	—	—	„ citricum	„	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ effervescens	„	10	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ oxydatum	„	15	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	3	--	—
—	—	—	—	—	I	Maltum	100	12	—	—
—	—	I	—	—	—	Manna cannulata	10	8	—	—
—	—	I	—	—	—	„ communis electa	„	3	100	18
I	—	—	—	—	—	Massa Pilularum Ruffi	„	26	—	—
—	—	—	—	—	I	Mastiche pulv.	„	13	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	Mel depuratum	100	24	—	—
I	—	—	—	—	—	„ rosatum	10	4	—	—
—	—	I	—	—	—	Mentholum	1	4	10	31
I	—	—	—	—	—	Mixtura gummosa	Cennik robót aptek. (Nr. 2.)			
I	—	—	—	—	—	„ oleoso-balsamica	10	8	100	62
—	I	—	—	—	—	**Morphinum hydrochloric.**	0·1	3	1	22
I	—	—	—	—	—	Mucilago Cydoniae	10	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Gummi Acaciae	„	6	100	37
—	—	—	—	—	I	Myrrha pulv.	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	Naphtalinum	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	β-Naphtolum	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Natrium boracicum pulv.	„	3	100	26
—	I	—	—	—	—	„ bromatum	„	8	„	60
—	—	—	—	—	I	„ carbonicum	100	12	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	100	26
—	—	—	—	—	I	„ hydrocarbonic. pulv.	„	2	„	14
—	I	—	—	—	—	„ jodatum	„	38	—	—
—	I	—	—	—	—	„ phosphoricum	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ siccum pulv.	„	7	—	—
—	I	—	—	—	—	„ salicylicum	1	2	10	11
—	—	—	—	—	I	„ silicicum	100	16	—	—
—	—	—	—	—	I	„ sulfuricum cryst.	„	11	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ siccum pulv.	10	4	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory: których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej	Wyłącznie do celów leczniczych używane: chemiczne przetwory: między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory: których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą: na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą: na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
—	—	—	—	—	I	Oleum Amygdalarum . .	10	6	100	47
—	—	—	—	—	I	„ Anisi	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Aurantii corticis .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ florum . .	0·1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Bergamottae . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Cacao	10	6	—	—
—	—	—	—	—	I	„ cadinum . . .	„	2	100	13
I	—	—	—	—	—	„ camphoratum . .	„	6	„	44
—	—	—	—	—	I	„ Carvi	1	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Caryophyllorum . .	„	2	10	12
—	—	—	—	—	I	„ Cinnamomi . . .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Citri	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Oleum Crotonis** . . .	„	3	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Foeniculi . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Hyoscyami folior. coctum	10	4	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Jecoris Aselli . .	100	13	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Juniperi . . .	1	2	10	10
—	—	I	—	—	—	„ Lauri	10	3	100	20
—	—	—	—	—	I	„ Lavandulae . . .	1	3	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lini	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Macidis . . .	1	5	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Menthae piperitae .	„	14	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Myristicae expressum .	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Olivae	10	3	100	26
—	—	—	—	—	I	„ Pini Pumilionis . .	1	3	10	17
—	—	—	—	—	I	„ Ricini	100	20	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Rosae	0·1	13	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Rosmarini . . .	1	1	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Santali	„	4	10	29
—	I	—	—	—	—	**Oleum Sinapis aethereum** .	„	12	—	—
—	—	—	—	—	I	Oleum Terebinthinae . .	100	13	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ rectificatum	10	2	100	14
—	I	—	—	—	—	„ Valerianae . . .	1	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Olibanum pulv. . . .	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Opium pulv.** . . .	1	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Oxymel Scillae . . .	10	5	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane		Używane także do celów technicznych, ekonom. idyetetycz.				Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrzą. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczególn. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	Oxymel simplex . . .	10	4	—	—
—	—	—	—	—	I	**Paleae haemostaticae** . .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	Pasta gummosa . . .	10	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae flava . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pastilli e Natrio hydrocarbonico	10 sztuk	14	—	—
—	I	—	—	—	—	Pepsinum	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Physostigminum salicylic.**	0·01	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Pilocarpinum hydrochlor.**	„	2	—	—
I	—	—	—	—	—	Pilulae laxantes . . .	10	20	—	—
—	—	—	—	—	I	Pix liquida	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Placenta seminum Lini pulv.	„	6	1000	52
—	—	—	—	I	—	**Plumbum aceticum** . .	10	2	—	—
—	—	—	—	I	—	„ „ **sicc. pulv.**	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Plumbum aceticum basic. solut.	„	2	100	13
—	—	—	—	I	—	„ carbonicum pulv. .	„	4	—	—
—	—	—	—	I	—	„ hyperoxyd. rubr. pulv.	„	3	—	—
—	—	—	—	I	—	„ oxydatum pulv. .	„	3	100	25
I	—	—	—	—	—	Potio Magnesii citrici effervesc.	1 dawka	56	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulpa Cassiae Fistulae . .	10	10	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Prunorum . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Tamarind. depurata .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Pulvis aërophorus . . .	10 dawek	30	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ Seidlitzensis	„	80	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ dentifricius albus .	10	6	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ „ niger .	„	9	—	—
I	—	—	—	—	—	„ gummosus . . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ipecacuanhae opiatus .	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Liquiritiae compositus .	10	8	—	—
—	—	I	—	—	—	**Radix** Althaeae sciss. . .	100	18	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Angelicae sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Arnicae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Bardanae sciss. . .	„	2	100	13
—	I	—	—	—	—	**Radix Belladonnae pulv.** .	1	1	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Calami aromatici sciss.	10	2	100	12

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
	których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem spzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą		z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia					
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami				gramy	ct.	gramy	ct.
—	I	—	—	—	—	Radix Calami aromatici pulv.	10	5	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Calumbae sciss. . .	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	6	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Filicis maris pulv. .	„	6	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Gentianae sciss. . .	„	2	100	11
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Graminis sciss. . .	100	8	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Hydrastidis rud. tus.**	10	10	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ Ipecacuanh. rud. tus.**	1	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Radix Iridis pulv. . . .	10	7	—	—
—	I	—	—	—	—	**Radix Jalapae pulv.** . .	„	8	—	—
—	—	I	—	—	—	Radix Liquiritiae sciss. .	100	10	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ mundata pulv.	10	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Ononidis sciss. . .	100	11	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Pyrethri „ . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Ratanhiae „ . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	9	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Rhei	„	15	—	—
—	—	I	—	—	—	„ „ rudit. tus. . .	„	16	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	1	3	10	18
—	I	—	—	—	—	„ Salep rudit. tus. . .	10	9	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	12	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Sarsaparillae sciss. .	„	6	100	50
—	I	—	—	—	—	„ Sassafras sciss. . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Senegae „ . .	„	5	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Taraxaci „ . .	„	1	—	—
—	—	I	—	—	—	„ Valerianae „ . .	„	2	—	—
—	I	—	—	—	—	„ „ pulv. . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	„ Zedoariae „ . .	„	4	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Zingiberis „ . .	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Resina Guajaci . . .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	**Resina Jalapae** . . .	1	14	—	—
I	—	—	—	—	—	Roob Juniperi . . .	10	8	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sambuci . . .	„	4	—	—

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
officynalnie przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory		chemiczne przetwory								
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I[1])	—	—	—	—	—	Rotulae Menthae piperitae .	10	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Saccharum pulv. . . .	„	2	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lactis pulv. .	„	5	—	—
—	I	—	—	—	—	**Santonium . . . .**	0·1	1	1	6
—	—	—	—	—	I	Sapo kalinus	100	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ medicinalis pulv. . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Venetus pulv. . .	„	4	—	—
—	I	—	—	—	—	**Secale cornutum rudit. tus.**	„	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**„ „ pulv.**	1	1	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Cydoniae . . .	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Lini	100	7	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ pulv. . . .	„	18	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Myristicae pulv. . .	10	14	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Quercus tostum pulver.	100	16	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Sabadillae pulv.**	10	7	—	—
—	—	—	—	—	I	Semen Sinapis pulverat. .	100	15	—	—
—	I	—	—	—	—	**Semen Strychni pulv.** .	1	1	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Serum Lactis . . .	Cennik robót aptek. (Nr. 18.)			
I	—	—	—	—	—	**Solutio arsenicalis Fowleri**	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	Species Althaeae . . .	100	15	—	—
I	—	—	—	—	—	„ amaricantes . .	„	26	—	—
I	—	—	—	—	—	„ aromaticae . .	„	36	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	47	—	—
I	—	—	—	—	—	„ emollientes . .	„	18	—	—
I	—	—	—	—	—	„ „ pro cataplas.	„	25	—	—
I	—	—	—	—	—	„ laxantes St. Germain.	10	9	100	63
I	—	—	—	—	—	„ Lignorum . . .	100	20	—	—
I	—	—	—	—	—	„ pectorales . . .	„	17	—	—
I	—	—	—	—	—	Spiritus *) Aetheris . .	10	4	100	24
I[1])	—	—	—	—	—	„ Anisi . . .	„	3	„	19
I[1])	—	—	—	—	—	„ aromaticus . . .	„	5	„	36
I[1])	—	—	—	—	—	„ camphoratus . .	„	3	„	17
I[1])	—	—	—	—	—	„ Carvi . . .	„	3	„	19
I	—	—	—	—	—	„ Ferri sesquichlor. aether	„	7	—	—

*) Ceny wszystkich artykułów spirytusowych obrachowane są z uwzględnieniem podatku od spirytusu.
[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalnie przyrządzone leki farm. i farm.-chem. przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	chemiczne przetwory; których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory, których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
I[1]	—	—	—	—	—	Spiritus *) Juniperi . . .	10	3	100	23
I[1]	—	—	—	—	—	„ Lavandulae . .	„	5	„	37
I	—	—	—	—	—	„ Menthae piper. .	„	4	„	30
I[1]	—	—	—	—	—	„ Rosmarini . . .	„	3	„	24
I	—	—	—	—	—	„ saponatus . . .	„	3	„	22
I	—	—	—	—	—	„ Saponis kalini .	„	4	„	32
I	—	—	—	—	—	„ Sinapis . . .	„	5	„	38
—	—	—	—	—	I	„ Vini concentratus .	100	18	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ dilutus . .	„	14	—	—
—	—	—	—	—	I	„ „ Cognac . .	10	9	100	65
—	I	—	—	—	—	**Stibium Kalio-tartar. pulv.**	1	2	—	—
I	—	—	—	—	—	**„ sulfuratum aurant.**	„	5	—	—
—	—	—	—	—	I	Stibium sulfuratum nigrum pulv.	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	**Strychninum nitricum** .	0·01	1	—	—
—	I	—	—	—	—	Styrax liquidus . . .	10	6	100	40
I	—	—	—	—	—	Succus Liquirit. depur. pulv.	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Sulfur depuratum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ praecipitatum . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Althaeae . . .	„	3	100	18
I	—	—	—	—	—	„ amygdalinus . .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	„ Aurantii corticis .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Capilli Veneris .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Citri . . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Ferri jodati . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Ipecacuanhae** .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Menthae . . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Mororum . . .	„	3	—	—
I	—	—	—	—	—	**Syrupus Papaveris** . .	„	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Syrupus Rhei . . .	„	3	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ Ribium . . .	„	3	—	—
I[1]	—	—	—	—	—	„ Rubi Idaei . .	„	3	100	22
I	—	—	—	—	—	„ Senegae . . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Sennae cum Manna .	„	3	—	—

*) Ceny wszystkich artykułów spirytusowych obrachowane są z uwzględnieniem podatku od spirytusu.

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane: oficynalne przyrząd. leki farm. i farm.-chem. przetwory	Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.: chemiczne przetwory — których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami	których sprzedaż dozwolona także po za aptekami: za koncesyą — na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	za koncesyą — na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia	Nazwa leku	Ilość (gramy)	Cena (ct.)	Ilość (gramy)	Cena (ct.)
—	—	—	—	—	I	Syrupus simplex . . .	10	2	100	16
—	—	—	—	—	I	Talcum pulv. . . .	100	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Terebinthina	„	8	—	—
—	—	—	—	—	I	„ Veneta . .	10	3	—	—
—	I	—	—	—	—	Thymolum . . .	1	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Absinthii compos. .	10	4	100	24
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Aconiti radicis** .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura amara . . .	„	5	100	35
I	—	—	—	—	—	„ Arnicae . . .	„	4	„	24
I	—	—	—	—	—	Tinctura Aurantii corticis .	„	4	„	30
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Belladonnae fol.**	„	6	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	Tinctura Benzoës . . .	„	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ Calami aromatici .	„	3	„	22
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Cantharidum** .	„	7	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Cascarillae . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Castorei . . .	1	12	10	86
I	—	—	—	—	—	„ Catechu . . .	10	5	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Chamomillae . .	„	4	100	30
I	—	—	—	—	—	„ Chinae composita .	„	4	„	31
I	—	—	—	—	—	„ Cinnamomi . .	„	4	„	27
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Colchici seminis**	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Digitalis** . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Gallarum . . .	„	5	100	36
I	—	—	—	—	—	„ Guajaci . . .	„	5	—	—
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Ipecacuanhae** .	„	10	—	—
I	—	—	—	—	—	„ **Jodi** . .	„	10	100	80
I	—	—	—	—	—	„ **Lobeliae** . .	„	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Malatis Ferri . .	„	9	100	68
I[1])	—	—	—	—	—	„ Myrrhae . . .	„	5	„	38
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Opii crocata** .	1	2	10	15
I	—	—	—	—	—	„ „ **simplex**	„	1	„	7
I	—	—	—	—	—	Tinctura Ratanhiae . .	10	5	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Rhei aquosa . .	„	4	100	30
I	—	—	—	—	—	„ „ vinosa Darelli .	„	11	„	90
I	—	—	—	—	—	„ Spilanthis composita	„	8	—	—

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.

Wyłącznie do celów leczniczych używane			Używane także do celów technicznych, ekonom. i dyetetycz.			Nazwa leku	Ilość	Cena	Ilość	Cena
oficynalnie przyrządz. leki farm. i farm.-chem. przetwory	chemiczne przetwory									
których sprzedaż zastrzeżona aptekarzom z wyjątkiem sprzedaży hurtownej między fabrykantami, hurtownikami i aptekarzami		których sprzedaż dozwolona także po za aptekami								
		za koncesyą								
		na handel środkami leczniczemi albo za szczegól. zezwolen.	na handel truciznami	z zastrzeżeniem zachowania przepisów o sprzedaży trucizn	bez zastrzeżenia		gramy	ct.	gramy	ct.
I	—	—	—	—	—	**Tinctura Strophanthi** . .	1	2	10	10
I	—	—	—	—	—	**„ Strychni** . .	10	6	—	—
I	—	—	—	—	—	Tinctura Valerianae . .	„	4	—	—
I[1])	—	—	—	—	—	„ Vanillae . .	1	3	—	—
I	—	—	—	—	—	Trochisci Ipecacuanhae . .	10 sztuk	6	—	—
I	—	—	—	—	—	„ Santonini . .	„	8	—	—
I	—	—	—	—	—	Unguentum aromaticum .	10	5	100	38
I	—	—	—	—	—	„ Cerussae . .	„	5	„	38
I	—	—	—	—	—	„ Diachylon . .	„	7	„	60
I	—	—	—	—	—	„ emolliens . .	„	10	„	76
I	—	—	—	—	—	„ Glycerini . .	„	6	„	48
I	—	—	—	—	—	„ Hydrargyri . .	„	9	„	75
I	—	—	—	—	—	„ Juniperi . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ Plumbi acetici .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ rosatum . .	„	7	„	58
I	—	—	—	—	—	„ Sabadillae . .	„	6	„	50
I	—	—	—	—	—	„ simplex . .	„	4	„	32
I	—	—	—	—	—	„ sulfuratum . .	„	5	„	40
I	—	—	—	—	—	„ Zinci oxydati .	„	12	„	100
—	—	—	—	—	I	Vaselinum	„	4	„	26
—	I	—	—	—	—	**Veratrinum** . . .	0·1	4	—	—
I	—	—	—	—	—	Vinum Chinae . . .	10	7	100	60
I	—	—	—	—	—	**Vinum Colchici seminis** .	„	10	—	—
—	—	—	—	—	I	Vinum Malagense . . .	„	4	100	25
I	—	—	—	—	—	**Vinum Stibii Kalio-tartar.**	„	10	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum chloratum** . .	„	10	100	70
I[1])	—	—	—	—	—	Zincum oxydatum . . .	„	20	—	—
—	—	—	—	I	—	**Zincum sulfuricum** *) .	„	2	100	16
—	—	—	—	I	—	„ „ **pulv.** *)	„	3	„	24
						Dodatek.				
—	—	—	—	I	—	**Kresolum** (Trikresol) *) .	10	8	50	30
I	—	—	—	—	—	Aqua Kresoli (1%) . . .	100	3	1000	24
—	—	—	—	I	—	**Lysol** *)	100	35	500	100
I	—	—	—	—	—	Aqua Lysoli (2%) . . .	100	3	1000	22

[1]) Odnosi się tylko do przetworu sporządzonego wedle przepisu farmakopei.
*) Porównaj Minist. rozp. z 1. sierpnia 1884 Dz. u. p. Nr. 131 ust. 2.

Cennik robót receptowych.

		ct.
	Odparowanie.	
1	Za odparowanie w łaźni wodnej za każde do odparowania przypadające 100 gramów	10
	Rozpuszczenie i zarobienie.	
2	Za rozpuszczenie stałych leków, powidełek, ciągłych i suchych wyciągów, dalej olejo-cukrów włącznie z sporządzeniem tychże, w cieczy o zwykłej lub podwyższonej ciepłocie, wliczając w miarę potrzeby cedzenie, dalej za roztarcie likwarzy, powideł i miękkich mydeł celem sporządzenia płynnych leków, następnie za rozcieranie przetworów rozmaitej zbitości z cieczami, w których przetwory te wcale nie lub tylko częścią są rozpuszczalnymi	7
	Uwagi: *a)* Jeżeli do sporządzenia mieszanki więcej robót jest potrzebnych, które w pozycyi 2. są zestawione, wolno ustanowioną cenę 7 ct. tylko raz policzyć. *b)* W razie rozpuszczenia soli wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. *c)* Za rozpuszczenie lub zarobienie artykułów wymienionych w pozycyi 2. w celu sporządzenia elektwarzy, plastry i woskomazi, pigułek, kęski i pastylki, maści i mazidła, czopki, gałki i pręcików nie wolno nic zarachować ani za rozpuszczenie lub zarobienie, ani też za zużytkowane ku temu i nie objęte przepisem lekarskim ciecze.	
3	Za rozpuszczenie fosforu w olejach tłustych albo eterycznych, w eterze lub wyskoku	15
	Bacilli vide Nr. 48 i 50.	
	Woskomazi (ceratum) vide Nr. 20.	
	Komprymowanie.	
4	Za komprymowanie suchych środków lekarskich (tablettes) wraz z wszelką do tego potrzebną robotą, od każdego kawałka	5
	Odwary i napary.	
5	Za sporządzenie odwaru wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie jako też z przesączeniem, jeżeli ono jest potrzebnem	20
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2

		ct.
6	Jeżeli lekarz żąda w recepcie, by lek co najmniej przez jedną godzinę się gotował, wtenczas należy zato wraz z ważeniem wody i cedzeniem porachować aż do 200 gramów włącznie	25
	ponad 200 gramów za każde następne 100 gramów .	2
	Uwaga: Jeżeli ku końcu warzenia mają być jeszcze inne leki dodane, przez co jednak czas warzenia nie przedłuża się, to za to nie wolno nic porachować. Jeżeli zaś sporządzony odwar należy nalać na inne leki, wtenczas policzyć wolno półtoraką cenę odwaru.	
7	Za sporządzenie naparu wraz z ważeniem wody i cedzeniem aż do 200 gramów włącznie jako też z przesączeniem, jeżeli ono jest potrzebnem	17
	ponad 200 gr. za każde następne 100 gramów .	2
	Wytrawienia (digestio) i namoczenia (maceratio).	
8	Za wytrawienie wszelkiego rodzaju aż do 24 godzin, obliczyć należy włącznie z ważeniem płynu i cedzeniem tak jak za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	5
9	Za maceracyę aż do 24 godzin wraz z odważeniem i przecedzeniem płynu, liczyć należy połowę należytości za napary.	
	Za każde następne 24 godzin bez względu na ilość, więcej	2
	Wydanie leków niepłynnych.	
10	Za wydanie leku niepłynnego, jak np. ziółka (species), pojedyńczego proszku i t. d., jeżeli się nie używa przy tem naczynia, policzyć wolno za papier i sygnaturę do 200 gramów włącznie	3
	ponad 200 aż do 500 gramów włącznie . .	5
	za większe ilości w ogóle	7
11	Za wydanie plastru nie rozsmarowanego albo woskomazi (ceratum) wraz z papierem woskowym, tudzież za opakowanie i sygnaturę policzyć wolno aż do 200 gram. włącznie	5
	ponad 200 gr. aż do 500 gramów włącznie . .	7
	za większe ilości w ogóle	10
12	Za wydanie rozsmarowanego plastru aż do 500 □ cm. wraz z papierem woskowym, opakowaniem i sygnaturą	5
	za większe ilości w ogóle	8
	Oleo-cukry vide Nr. 2 i 34.	
	Mleczanki (emulsio).	
13	Za sporządzenie jakiegokolwiek gatunku mleczanki wraz z ważeniem potrzebnej ku temu wody i cedzenie bez względu na ilość	12

		ct.
	Przesączenie (filtratio).	
14	Za każde szczegółowo przepisane albo niezbędnie potrzebne przesączenie wyjąwszy przy odwarach i naparach (poz. 5).	
	w ilości aż do 100 gr. włącznie	3
	„ „ ponad „ „ aż do 500 gr. włącznie .	5
	„ „ 500 „ za każdą następną ilość aż do 500 gramów	2
	Galarety (gelatina).	
15	Za sporządzenie galarety:	
	w ilości aż do 200 gr. włącznie	25
	„ „ ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gramów	10
	Gałki (globuli) vide Nr. 48 i 49.	
	Napary vide Nr. 7.	
	Elektwarzy (electuaria).	
16	Za sporządzenie elektwarza:	
	w ilości do 200 gr. włącznie	15
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość do 100 gr.	5
	Mazidła (linimentum) vide Nr. 43, 44 i 45.	
	Maceracye vide Nr. 9.	
	Serwatki.	
17	Za sporządzenie serwatki nieklarowanej wraz z mlekiem aż do 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą ilość aż znowu do 200 gr. .	10
18	Za sporządzenie serwatki wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i białkiem aż do 200 gramów włącznie	30
	ponad 200 gr. za każdą nadwyżkę aż znowu do 200 gr.	15
	Pastylki vide Nr. 23 i 31.	
	Plastry i woskomazi (cerata).	
19	Za sporządzenie plastra za pomocą rozmiękczenia, mieszania i wałkowania aż do 200 gramów włącznie . . .	10
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr. .	3

		ct.
20	Za sporządzenie plastra lub woskomazi przez topienie wraz z domięszaniem innych leków i za wałkowanie:	
	aż do ilości 200 gr. włącznie	20
	ponad 200 gr. za każdą dalszą ilość aż do 100 gr.	5
21	Za rozsmarowanie plastra lub woskomazi (ceratum) na przestrzeni aż do 100 □ cm. włącznie wraz z potrzebnem rozmiękczeniem lub stopieniem . . .	15
	za każde następne 100 □ cm.	5
22	Za zużytą skórę albo materyę policzyć wolno:	
	za płótno albo shirting za każde 100 □ cm. . .	3
	za materyę jedwabną albo skórę za kazde 100 □ cm.	10
	Pigułki, Kęski (Boli) lub Kołaczyki (Trochisci).	
23	Za sporządzenie ciasta na zrobienie pigułek, kęsków lub kołaczyków w ilości aż do 10 gr. włącznie . .	10
	ponad 10 gr. za każde dalsze 10 gr.	5
	Uwaga. Za sporządzenie ciasta na zrobienie kęsków (Boli) w celach weterynarnych, należy rachować wedle ustępu 16.	
24	Za przetopienie wosku i t. p. z balsamami lub olejami dla przyrządzenia masy, wolno bez względu na ilość porachować osobno	5
25	Za uformowanie 30 albo mniej pigułek, bez względu na ich wielkość, wraz z potrzebnem do uformowania ważeniem i posypaniem pigułek proszkiem widłakowym (Lycopodium)	10
	Uwaga. *a)* Jeżeli lekarz nie wymienił szczegółowe posypki (Conspergens), to wziąć ku temu należy pył widłakowy (Lycopodium).	
	b) Za inny proszek jak widłakowy przepisany przez lekarza do posypywania pigułek, należy zarachowywać cenę przepisanego proszku wedle taksy w ilości trzeciej części wagi całej masy pigułkowej.	
26	Za uformowanie i obwleczenie 30 lub mniej pigułek balsamem tolutańskim albo jakim innym, poniżej nie przytoczonym środkiem wraz z tymże	15
27	Za uformowanie i posrebrzenie 30 lub mniej pigułek .	20
28	Za uformowanie i pozłocenie 30 lub mniej pigułek .	30
	Uwaga. Podobnie jak przy ilościach poniżej 30 pigułek, oblicza się należytość jak za 30 pigułek, tak też w tym stosunku obliczać należy za większe ilości, zatem kosztuje uformowanie i posypanie proszkiem widłakowym więcej niż 30 aż do 60 pigułek włącznie 20 ct. i t. d.	

		ct.
29	Za uformowanie i obwleczenie pigułek kollodionem lub gelatyną (wyłączając należytość za sporządzenie gelatyny) za każdą sztukę	1
30	Za uformowanie i keratinizowanie pigułek włącznie masy keratinowej, od sztuki	4
31	Za uformowanie kęsków albo kołaczyków (trochisci) wraz z potrzebnem do tego ważeniem i posypką za każdą aż do 10 sztuk włącznie po	2
	ponad 10 sztuk za każdą następną . . .	1
	Proszki i ziółka (species).	
32	Za rozcieranie ciał krystalicznych które są zapisane same dla siebie, i jeżeli za nie już w taksie nie jest zawartą cena proszku, należy porachować aż do 10 gramów włącznie	5
	za każdą dalszą ilość aż do 10 gramów . . .	1
	Uwaga. Za rozcieranie krystalicznych proszków nie wolno nic porachować.	
33	Za mięszanie miałkich proszków wraz z potrzebnem rozcieraniem użytych składników bez względu, czy proszki zostaną wydane podzielone lub nie:	
	aż do 100 gr. włącznie	10
	powyżej 100 gramów	15
34	Za mięszanie miałkich proszków z cieczami albo gęstymi wyciągami wraz z przyrządzeniem domięszać się mającego oleocukru, bez względu na to, czy wydane zostaną podzielone lub nie, mogą powyższe ceny o połowę wyżej zostać obliczone.	
35	Za rozdzielenie albo kilkakrotne wydanie miałkich proszków policzyć wolno włącznie należytości za ważenie, gdy ono jest potrzebnem, za torebki ze zwykłego papieru, owijkę (convolut) i sygnaturę, za każdą dawkę aż do 10 włącznie po	1
	wyżej 10 dawek za każdą następną	2
36	Jeżeli przepisano torebki z papieru woskowego, parafinowego lub pergaminowego, lub też, jeżeli użycie takowych jest nieodzownem, to wolno w takim razie za każde 2 sztuki policzyć więcej o	1
37	Jeżeli przepisano wydanie podzielonych proszków w torebkach opłatkowych (in capsulis amylaceis), to za podzielenie i torebki wolno policzyć	
	aż do 10 dawek włącznie, za każdą dawkę po . .	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną po . . .	2

		ct.
38	Za wydanie proszków lub innych odpowiednich leków w torebkach z nakrywkami (in capsulis operculatis) wraz z torebkami, za każdą dawkę po . . .	3
39	Jeżeli do proszków zapisane są bezbarwne, krajane opłatki, wolno za nie wraz z ekspedycyą w torebkach papierowych porachować za każde 2 proszki . . .	1
	Uwaga. Przez oznaczenie „pulv." w cenniku leków, rozumieć zawsze należy proszek najmielszy (pulvis subtilissimus).	
40	Za zmięszanie grubych proszków bez względu na to, czy mają być wydane podzielone lub nie,	
	aż do 200 gr. włącznie	5
	ponad 200 gr. za każdą następną ilość aż do 200 gr. po	3
41	Za zmięszanie ziółek w każdej ilości	3
42	Za podzielenie grubych proszków albo ziółek (species) na więcej dawek wraz z potrzebnem ważeniem, z torebką, owijką i sygnaturą, za każdą aż do 100 gr. . .	2
	przy większych ilościach	3
	Maści i mazidła (linimenta).	
43	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie kilku maści lub tłuszczów, lub też przez zmięszanie maści i tłuszczów z szarem mydłem lub z cieczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	10
	za większe ilości	15
	Uwagi: *a)* Za zmięszanie olejków eterycznych lub tłuszczów płynnych z innemi cieczami wolno tylko zarachować należytość za ważenie. Wyjątek stanowią te wypadki, w których chodzi o sporządzenie mleczanki. W tym wypadku należy zarachować cenę podaną w ustępie 13.	
	b) Za sporządzenie mięszaniny z Linimentum saponato-camphoratum z Chloroformem lub z innemi cieczami, wolno policzyć oprócz należytości za ważenie jeszcze kwotę 5 centów za stopienie. Za mięszanie Opodeldoku z wyciągami i ciałami stałymi policza się wedle pozycyi 45.	
44	Za sporządzenie maści albo mazidła przez zmięszanie proszków, wyciągów i innych niepłynnych artykułów z maściami i tłuszczami bez topienia	
	aż do 200 gr. włącznie	15
	za większe ilości	20
45	Za sporządzenie maści i mazidła przez przetopienie wraz z domięszaniem innych środków i za roztarcie (agitatio) w ilości aż do 200 gr. włącznie . . .	20
	za większe ilości	25

46	Za podzielenie maści albo kilkakrotne wydanie maści w większej ilości dawek wraz z ważeniem, papierem woskowym, owijką i sygnaturą, należy porachować za każdą dawkę aż do 10 włącznie	3
	wyżej 10 dawek za każdą następną	2
	Saturacya.	
47	Za sporządzenie saturacyi wraz z potrzebnemi do tego rozczynami za każdą ilość	15
	Ziółka (species) vide Nr. 10, 41 i 42.	
	Czopki, gałki (globuli) i pręciki (bacilli).	
48	Za urobienie lub stopienie masy w celu sporządzenia czopków, gałek lub pręcików z masła kakaowego, masy gelatynowej i innych istot, aż do 15 gr. włącznie .	10
	ponad 15 gr. za każde następne 15 gr. po . .	5
49	Za uformowanie czopków i gałek wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, za każdą sztukę po .	5
50	Za uformowanie pręcików wraz z ważeniem tychże, posypaniem i owinięciem, aż do 10 sztuk włącznie, za każdą sztukę po	10
	ponad 10 sztuk za każdą następną sztukę . . .	6
	Pieczętowanie.	
51	Za opieczętowanie naczynia przy wydawaniu leku, w razie jeżeli tego zażądano	3
	Ważenie lub liczenie kropel.	
52	Za każde ważenie lub liczenie kropel, potrzebne do sporządzenia lub wydania leku, wyjąwszy te wypadki, w których ważenie lub liczenie kropel objęte już jest w dotyczącej cenie, jakoteż za odliczenie zawartych w cenniku lekarstw lub na składzie utrzymywanych pigułek, pastylek i kołaczyków (trochisci) w jakiejkolwiek ilości wolno policzyć	1
	Uwaga. Jeżeli lekarz na recepcie oznaczeniem „detur bis, ter i t. d.“ poleca równoczesne kilkakrotne wydanie mięszaniny leków, należy takową tak zarachować, jak gdyby równocześnie sporządzona ogólna ilość w pojedyncze dawki dzieloną być miała. Aptekarz jest przeto tylko upoważnionym oprócz kwoty przypadającej za sporządzenie leku na receptę wydanego zarachować sobie za każdą dawkę za pracę przy rozważeniu przypadającą należytość za ważenie, następnie przy proszkach dzielonych w papierze (ad chartam) wydać się mających, jeżeli takowych nie wydaje w jednym zwoju, za każdy więcej wydany zwój wraz sygnaturą kwotę 3 ct.	
53	Nadzwyczajne, przez lekarzy zarządzane czynności wolno osobno zarachować.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe zielone flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	6
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	7
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	10
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	4
b) *forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	7
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	8
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	10
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	14
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	5
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	2
Grube białe flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	9
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	11
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	13
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	16
„ „ „ „ 500 „ „ za każdą następną pojemości aż znowu do 500 gramów więcej	6
b) *forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:*	
za flaszkę o pojemności do 50 gr. włącznie	10
„ „ „ nad 50 „ do 200 gr. włącznie . .	13
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	15
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ . .	19
„ „ „ „ 500 „ za każdą dalszą pojemności aż znowu do 500 gramów więcej	8
Flaszki z szeroką szyjką wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą policzyć można więcej o	3

	ct.
Żółte, niebieskie lub czarne flaszki wraz z korkiem, zawiązaniem i sygnaturą:	
a) *forma okrągła:*	
za flaszkę o pojemności do 20 gr. włącznie	10
" " " nad 20 " do 50 gr. włącznie . .	12
" " " " 50 " " 200 " " . . .	14
" " " " 200 " więcej o	2
za każde następne 100 gramów.	
b) *forma sześcioboczna dla leków do użytku zewnętrznego:*	
za flaszkę o pojemności do 20 gr. włącznie	11
" " " nad 20 " do 50 gr. włącznie . .	13
" " " 50 " " 200 " " . .	15
" " " 200 " więcej o	3
za każde następne 100 gramów.	
Grube białe lub kolorowe flaszki z wązką lub szeroką szyjką z zatyczką szklanną, przykrywką korkową lub zaśrubowaniem metalowem wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za flaszkę o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	18
" " " nad 20 " do 50 gr. włącznie .	25
" " " " 50 " " 100 " " .	30
" " " " 100 " " 200 " " .	35
" " " " 200 " za każdą dalszą pojemności aż znowu do 100 gramów więcej	5
Za kropleńce patentowane wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za sztukę o pojemności do 15 gramów włącznie . . .	25
" " " nad 15 " do 50 gramów włącznie .	30
Pudełka na maści z impregnowanej masy drzewnej z nakrywką wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gr. wyłącznie	6
" " " nad 20 " do 50 gramów włącznie .	7
" " " " 50 " " 100 " " .	8
" " " " 100 " " 200 " " .	10
" " " " 200 " " 300 " " .	12
" " " " 300 " " 500 " " .	15
" " " " 500 " " o	3
więcej za każde następujące 100 gramów.	
Uwaga. Te pudełka na maście służą tylko do jednorazowego użycia, należytość zatem za nie należy przy powtórzeniach zarachowywać każdym razem nawet przy ekspedycyach na rachunek skarbu Państwa lub funduszów publicznych.	

	ct.
Zwykłe słoiki na lekarstwa wraz z zawiązaniem i sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	6
„ „ „ nad 20 „ do 100 gr. włącznie .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	10
„ „ „ „ 200 „ „ 300 „ „ .	14
„ „ „ „ 300 „ „ 500 „ „ .	22
„ „ „ „ 500 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 500 gramów więcej . . .	12
Słoiki porcelanowe z nakrywkami metalowemi wraz z sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	10
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . .	15
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	20
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	30
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej	10
Słoiki porcelanowe z nakrywkami z drzewa wraz z sygnaturą:	
za słoik o pojemności do 20 gr. włącznie	12
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie . . .	18
„ „ „ „ 50 „ 100 „ „	24
„ „ „ „ 100 „ 200 „ „ . . .	35
„ „ „ „ 200 „ więcej o . . . . za każde następne 100 gramów.	15
Pudełka tekturowe bez falcu z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 50 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 50 „ do 100 gr. włącznie .	6
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	8
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	1
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
za pudełko o pojemności do 20 gramów włącznie . . .	5
„ „ „ nad 20 „ do 50 gr. włącznie .	7
„ „ „ „ 50 „ „ 100 „ „ .	8
„ „ „ „ 100 „ „ 200 „ „ .	12
„ „ „ „ 200 „ za każdą następną pojemności aż znowu do 100 „ więcej . . .	2

	ct.
Pudełka tekturowe z papierem i falcem złoconym:	
mogą być policzone dwukrotnie tak wysoko, jak się zarachowują pudełka z papierem satynowym.	
Pudełka zasuwane do proszków wraz z sygnaturą:	
Aż do ilości do 6 proszków, jeżeli cały ciężar proszków nie przekracza 6 gramów, za pudełko	6
nad 6 proszków za każde następne 6 proszków więcej o . .	2
Aż do ilości do 6 proszków przy całkowitym ciężarze nad 6 gramów za sztukę	8
nad 6 proszków za każde 6 proszków więcej o	3
Tę wyższą cenę należy liczyć także przy wydawaniu torebek opłatkowych i czopków.	
Za pudełka zasuwane z papieru złoconego i z falcem złoconym wolno policzyć podwójną cenę pudełek zasuwanych zwyczajnych.	
Uwaga. Flaszki, słoje i pudełka oblicza się według ciężaru bezwzględnego wydanych w nich substancyj, bez względu na ciężar gatunkowy tychże. Skoro tylko zaś przekroczony jest ciężar jednej ceny ustanowionej, oblicza się najbliższa wyższa cena.	
Przy użyciu flaszek i słojów do umieszczania suchych lekarstw oblicza się ich wielkość według pojemności wody.	
Jeżeli na umieszczenie lekarstwa przyniesiono do apteki próżne pudełka lub zasuwki, jakoteż czyste próżne flaszki lub słoje, należy policzyć tylko połowę ich ceny.	
Przy powtórzeniu lekarstwa lub w ogóle przy wydaniu lekarstwa w takich przypadkach, w których nie wolno zaliczyć flaszek i słojów, wolno za obwiązanie, t. j. za korek, szpagat i sygnaturę policzyć	3
Cennik środków opatrunkowych.	
Wata Bruns'a, zwykłej jakości, krótko włóknista:	
w fabryce opakowana, szczelnie zamknięta i sterylizowana z uwidocznieniem firmy fabrycznej.	
W pakietach 10 i 15 gramowych pokrajana w 10 cm. szerokie paski, w pakietach 50, 100 i 250 gramowych w 20 cm. szerokie paski:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	7
1 „ „ 25 „	11
1 „ „ 50 „	17
1 „ „ 100 „	29
1 „ „ 250 „	60
Ta sama w ugniecionych paskach:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	8
1 „ „ 25 „	12
1 „ „ 50 „	18
1 „ „ 250 „	65

	ct.
Wata Bruns'a doborowej jakości:	
długowłóknista, pokrajana, opakowana, sterylizowana jak wata zwykłej jakości:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	9
1 „ „ 25 „	14
1 „ „ 50 „	22
1 „ „ 100 „	38
1 „ „ 250 „	70
Wata Bruns'a karbolizowana:	
napojona roztworem z 10% kwasu karbolowego i pokrajana i opakowana jak zwykła wata.	
Zwykła krótkowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	11
1 „ „ 25 „	17
1 „ „ 50 „	29
1 „ „ 100 „	48
Doborowa długowłóknista jakość:	
1 pakiet zawierający 10 gramów	13
1 „ „ 25 „	20
1 „ „ 50 „	33
1 „ „ 100 „	58
Gaza biała odwodniona (hydrophile):	
$^{10}/_{9}$ nitek w każdym kwadratowym centimetrze, 80 cm. szerokości, w ośmioro złożona, opakowana i sterylizowana jak zwykła wata.	
1 pakiet zawierający 1 metr	18
Gaza karbolizowana:	
sporządzona z powyższej białej gazy odwodnionej przez napojenie roztworem 10% kwasu karbolowego złożona i opakowana jak gaza biała:	
1 pakiet zawierający $^{1}/_{4}$ metra	10
1 „ „ $^{1}/_{2}$ „	18
1 „ „ 1 „	28
Gaza jodoformowa:*)	
$^{10}/_{9}$ nitek, 80 centimetrów szeroka, w ośmioro złożona. Każdy meter impregnowany taką ilością procentową jodoformu, która odpowiada ciężarowi gazy, przez fabrykanta opakowany i szczelnie zaklejony z uwidocznieniem firmy fabrycznej.	
*) **Uwaga.** Wedle zazwyczaj używanej metody impregnowania, każdy meter gazy bywa nasycony emulzyą sporządzoną przez równomierne rozdzielenie procentowej ilości jodoformu w mieszaninie z 50 gramów alkoholu i gliceryny (w ilości równającej 2 do 7 krotnemu ciężarowi jodoformu).	

	ct.
10%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	16
1 „ „ $^1/_2$ „	23
1 „ „ 1 „	40
1 „ „ 5 „	180
20%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	18
1 „ „ $^1/_2$ „	30
1 „ „ 1 „	50
1 „ „ 5 „ . . . . , . .	240
30%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	22
1 „ „ $^1/_2$ „	34
1 „ „ 1 „	60
1 „ „ 5 „	280
50%	
1 pakiet zawierający $^1/_4$ metra	26
1 „ „ $^1/_2$ „ . . . . , . .	43
1 „ „ 1 „	80
1 „ „ 5 „	360
Opaski (mulowe) odwodnione:	
$^{10}/_9$ nitek na kwadratowy centimeter:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	9
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	12
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	13
„ 5 „ „ 12 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	17
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	22
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	25
„ 10 „ „ 12 „ „ . .	30
Opaski organtynowe:	
sztywne (zwane niebieskie opaski) $^{10}/_9$ nitek na 1 □centr.:	
Opaska 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . .	9
„ 5 „ „ 8 „ „ . .	12
„ 5 „ „ 10 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 6 „ „ . .	16
„ 10 „ „ 8 „ „ . .	20
„ 10 „ „ 10 „ „ . .	28

	ct.
Opaski kalikotowe:	
nieblichowane $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centim.:	
Opaska 5 metr. długa, 4 centimetr. szeroka	8
„ 5 „ „ 6 „ „	12
„ 5 „ „ 8 „ „	15
„ 5 „ „ 10 „ „	18
„ 10 „ „ 4 „ „	15
„ 10 „ „ 6 „ „	22
„ 10 „ „ 8 „ „ . . .	28
„ 10 „ „ 10 „ „	30
Opaski muselinowe:	
blichowane (odwodnione) $^{22}/_{20}$ nitek na kwadratowy centimetr.:	
Opaski 5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka . . .	14
„ 5 „ „ 8 „ „	18
„ 5 „ „ 10 „ „	21
„ 10 „ „ 6 „ „	27
„ 10 „ „ 8 „ „	34
„ 10 „ „ 10 „ „	40
Opaski gipsowe:	
sztywne opaski organtynowe impregnowane sproszkowanym gipsem, złożone w gipsie i zamknięte w blaszanych puszkach:	
5 metr. długa, 6 centimetr. szeroka	25
5 „ „ 8 „ „	30
Płótno guttaperchowe:	
90 centimetrów szerokie, 1 meter ważący 80 do 85 gramów.:	
W ilości do 50 gramów, 1 gram	2
W ilości nad 50 gramów, każd › 2 gramy . . .	3
Batyst Billrotha:	
85 centimetrów szeroki, I-ej jakości:	
za $^{1}/_{4}$ metra	32
„ $^{1}/_{2}$ „	55
„ 1 „	100
85 centimetrów szeroki II-ej jakości:	
za $^{1}/_{4}$ metra	27
„ $^{1}/_{2}$ „	45
„ 1 „	85

	ct.
Jedwab karbolizowany:	
na wałeczkach zwinięty, sterelizowany i przechowany w zakorkowanym flakonie w rozczynie 5% kwasu karbolowego. Koniec nitki do wyciągania przez korek wystający:	
1 flakon zawierający 1 gram jedwabiu grubości od Nr. 0 do 3 włącznie	40
Karbolizowany katgut:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon z dwoma zwojami, $2\frac{1}{2}$ metr. długości, grubości od Nr. 0 do Nr. 3 włącznie	65
Karbolizowane sączki (dreny) gumowe:	
w rozczynie 5% kwasu karbolowego:	
1 flakon w czterych grubościach 5, 6, 7 i 8, milimetrów średnicy, $\frac{1}{4}$ metr. po	80

Przybory potrzebne akuszerkom

w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897 (Dz. u. p. Nr. 216).

Pozycya		Cena zlr.	Cena ct.
1	Jedna koneweczka (irrigator) **pojemności** 1 litra, z poniklowanej blachy	—	80
	do tego $1^1/_2$ metra czerwonego **gumowego węża** .	—	90
	Jeden **kurek z twardej gumy** z oliwkami na obu końcach	—	50
2	Jedna **kanka maciczna** z grubego szkła . .	—	10
	do tego jeden czerwony **wąż gumowy**	—	6
3	Jedna **kanka stolcowa** z twardej gumy dla dorosłych	—	17
	" " " " " dzieci .	—	17
	do tego jeden czerwony **wąż gumowy**	—	04
4	Jeden **cewnik** kobiecy z srebra chińskiego z pełnem zakończeniem	—	60
5	Jedna **szczoteczka druciana** do oczyszczania kanki macicznej	—	02
	Jedna **szczoteczka druciana** do oczyszczania kateteru .	—	02
6	Jedne **nożyczki pępowinowe** z zaokrąglonymi końcami	1	05
7	Jedna wiązka **tasiemek pępowinowych** 9 metrów .	—	12
	do tego **puszka metalowa**	—	23
8	Jedne nożyczki **do paznogci**	—	72
9	Jeden **pilnik do paznogci**	—	23
10	Jedna szczotka ze sierści do **mycia rąk** 10 cm. długa a 4 cm. szeroka	—	52
	do tego **puszka metalowa**	—	34
11	Jeden słoik szklany na 50 gm. **szarego mydła** . .	—	54
12	Jedna niebieska lub żółta **flaszka** na **kwas karbolowy, Lysol** lub **Kresol** z wypalonym napisem, objętości 150 gm.	—	80
13	Jeden **cylinder szklany do mierzenia** objętości 50 gm., z wyrytą podziałką, która oznacza zawartość 10, 20, 30 gramów	—	50
14	Jeden **słoik szklany** z zatyczką szklaną i wypalonym napisem na 50 gm. **waseliny**	—	50
15	Jedna **flaszka** z korkiem szklanym i wypalonym napisem na 25 gm. **kropli Hofmanna**	—	50

Pozycya		Cena zł.	Cena ct.
16	Jedna **flaszka** z szklanym korkiem i wypalonym napisem na 25 gm. **tynktury cynamonowej** . . .	—	50
17	Jedna **flaszka** z szklanym korkiem i wypalonym napisem na 10 gm. **nadmanganezianu potaszu** (Kali hypermanganicum	—	45
18	Jeden **ciepłomierz do kąpieli** według Celsiusa . .	—	68
	Jeden **ciepłomierz** (maksymalny) do mierzenia **ciepłoty ciała** według Celsiusa	1	10
	Uwaga. Od powyższych cen należy się akuszerkom 10% opustu.		

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Acetum	1000	20	—	—
„ pyrolignos. crudum	„	31	—	—
Acidum aceticum concentr.	100	24	—	—
Acidum arsenicosum pulv.	10	6	—	—
Acidum boricum	„	2	100	16
„ carbolicum crud. 100%	100	5	1000	40
Acidum carbolic. liquefact.	„	18	„	165
Acidum hydrochloricum concentr. crud.	„	5	—	—
„ nitrico-nitrosum	10	2	—	—
„ nitricum concentr. crud.	100	6	—	—
„ salicylicum	10	9	—	—
„ sulfuricum Anglic.	100	4	—	—
„ tannicum	10	7	—	—
Aether	100	13	—	—
Aloë	„	10	—	—
„ **gross. pulv.**	„	14	—	—
Alumen	„	5	—	—
„ pulv.	„	10	—	—
„ ustum pulv.	„	18	—	—
Ammonia	„	8	—	—
Ammoniacum	„	23	—	—
Ammonium carbonicum	„	11	—	—
„ chloratum sublim.	„	10	—	—
Amylum pulv.	„	10	—	—
Aqua Calcis	1000	20	—	—
„ carbolisata 3%	„	25	—	—
„ Chlori	100	18	—	—
„ destillata	1000	12	—	—
„ Goulardi	Cennik robót aptek. (Nr. 52.)			
Aqua Laurocerasi	10	3	100	25
Argentum nitric. fus. venale	1	6	10	53
Asa foetida	100	35	—	—
„ „ pulv.	„	49	—	—
Atropinum sulfuric.	0·1	12	—	—
Axungia Porci	100	15	—	—
Bolus alba pulv.	„	8	—	—
Bulbus Scillae	„	4	—	—
„ „ pulv.	10	6	—	—
Calcium carbonic. nativ. pulv.	100	7	—	—
„ hypochlorosum	„	5	1000	—
„ oxydatum pulv.	„	6	—	—
„ sulfuricum ustum	1000	15	—	—

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Camphora	100	32	—	—
Cantharides pulv.	10	9	—	—
Carbo Ligni depurat	100	10	—	—
Cera flava	„	30	—	—
Chininum sulfuricum	10	50	—	—
Chloralum hydratum	„	11	—	—
Chloroformium	100	37	—	—
Cocaïnum hydrochloricum	1	40	—	—
Collodium	10	3	—	—
Cortex Chinae gross pulv.	100	45	—	—
„ Cinnamomi gross. pulv.	„	24	—	—
„ Frangulae sciss.	„	13	—	—
„ Granati gross. pulv.	„	27	—	—
„ Quercus „ „	„	8	—	—
„ Salicis „ „	„	9	—	—
Cuprum sulfuricum	„	20	—	—
Emplastrum Cantharidum	„	80	—	—
„ Diachylon compositum	„	34	—	—
„ Hydrargyri	„	57	—	—
Euphorbium pulv.	10	4	—	—
Extractum Belladonnae fol.	1	7	—	—
„ **Filicis maris aeth.**	10	90	—	—
„ **Granati**	„	57	—	—
„ **Hyoscyami folior.**	1	6	—	—
„ **Secalis cornuti**	„	7	—	—
Ferrum sesquichloratum solutum	10	3	100	26
„ sulfuricum venale	100	2	1000	16
Flores Arnicae sciss.	„	8	—	—
„ Chamomillae vulgaris (II[da])	„	18	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	22	1000	185
„ Cinae pulv.	„	23	—	—
„ Sambuci	„	14	—	—
Folia Althaeae sciss.	„	8	—	—
Folia Belladonnae sciss.	10	2	—	—
„ **Digitalis** „	„	1	—	—
„ **Hyoscyami** „	„	2	100	12
Folia Malvae sciss.	100	10	—	—
„ „ Menthae piperit. sciss.	„	30	—	—
„ „ Salviae sciss.	„	16	—	—
„ „ Sennae de Tinnevelly sciss.	„	17	—	—
Fructus Anisi vulgaris	„	12	—	—
„ „ „ pulv.	„	25	1000	210
„ Carvi	„	11	—	—
„ „ pulv.	„	24	1000	200

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Fructus Colocynthidis pulv. . . .	10	30	—	—
Fructus Foeniculi	100	9	—	—
„ „ pulv.	„	17	1000	144
„ Juniperi gross. pulv.	„	7	„	58
„ Lauri „ „	„	10	—	—
Gallae gross. pulv.	„	26	—	—
Glycerinum	„	18	—	—
Gummi Acaciae elect. (II[da]) . . .	„	34	—	—
Herba Absinthii sciss.	„	8	—	—
Herba Conii sciss.	10	1	—	—
Herba Meliloti sciss.	100	10	—	—
Hydrargyrum bichlor. corros. pulv. . .	10	10	—	—
„ **chlorat. mite subl. par.** .	„	14	—	—
„ **oxydatum flavum** . .	„	26	—	—
Jodoformium cryst. et pulv. . . .	„	38	—	—
Jodum	„	36	—	—
Kalium carbonic. crudum	100	9	—	—
„ chloricum	„	18	—	—
„ hydrooxydatum	10	8	—	—
„ hydrotartaricum pulv.	100	40	—	—
„ hypermanganic.	10	6	—	—
„ jodatum	„	21	100	180
„ nitricum pulv.	100	15	—	—
„ sulfuratum pro balneo . . .	„	14	1000	130
„ sulfuricum pulv.	„	14	—	—
Kamala	10	23	—	—
Kreosotum	„	10	—	—
Lanolinum	100	55	—	—
Lycopodium	„	43	—	—
Magnesium carbonic. pulv.	„	33	—	—
„ sulfuricum	„	5	1000	44
Mel depuratum	„	20	—	—
Morphinum hydrochloric.	1	21	—	—
Myrrha pulv.	100	62	—	—
Natrium boracic. pulv.	„	19	—	—
„ carbonic. cryst. venale . . .	„	3	1000	25
„ salicylicum	10	9	—	—
„ sulfuric. cryst. venale . . .	100	3	1010	24
Oleum Amygdalar. dulc.	„	45	—	—
„ cadinum	„	11	—	—
Oleum Crotonis	1	2	—	—
Oleum Hyoscyami folior. coct.	100	24	—	—
„ Jecoris Aselli	„	10	—	—
„ Juniperi	10	8	—	—

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Oleum Lauri	100	16	—	—
„ Lini	„	7	—	—
„ Olivae (II^{da})	„	15	—	—
Oleum Sinapis aether.	1	10	—	—
Oleum Terebinthinae	100	9	1000	76
Opium pulv.	1	4	—	—
Physostigminum salicylic.	0·01	3	—	—
Pix liquida	100	7	—	—
Placenta semin. Lini pulverat.	„	5	1000	40
Plumbum aceticum	„	12	—	—
Plumbum aceticum basic. solut.	„	12	—	—
„ carbonicum pulv.	„	20	—	—
„ oxydatum pulv.	„	16	—	—
Radix Althaeae elect. (II^{da}) sciss.	„	11	1000	95
„ Althaeae elect. (II^{da}) gross. pulv.	„	18	„	148
„ Angelicae gross. pulv.	„	15	—	—
„ Arnicae sciss.	„	17	—	—
„ Calami aromat. sciss.	„	10	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	15	1000	135
„ Filicis maris gross. pulv.	„	20	—	—
„ Gentianae sciss.	„	9	—	—
„ „ gross. pulv.	„	12	1000	108
Radix Ipecacuanh. rud. tus.	10	28	—	—
„ **Jalapae gross. pulv.**	100	33	—	—
Radix Liquiritiae sciss.	„	7	—	—
„ „ decort gross. pulv.	„	21	—	—
„ Valerianae sciss.	„	13	—	—
„ „ gross. pulv.	„	20	—	—
„ Zingiberis „ „	„	21	—	—
Saccharum pulv.	„	13	—	—
Sapo calinus	„	7	1000	62
Secale cornutum pulv.	„	26	—	—
Semen Lini	„	6	1000	50
Semen Sabadillae pulv.	„	34	—	—
Semen Sinapis	„	4	—	—
„ „ pulveratum	„	8	—	—
Semen Strychni pulv.	10	4	—	—
Solutio arsenicalis Fowleri	„	7	—	—
Species aromaticae	100	30	—	—
Spiritus camphoratus	„	16	1000	138
„ saponatus	„	21	„	182
„ Vini concentr.	„	14	—	—
Stibium Kalio-tartar. pulv.	10	10	—	—
„ **sulf. aur. pulv. venale**	„	5	—	—

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Stibium sulfurat. nigrum pulv.	100	18	—	—
Strychninum nitricum	0·1	4	—	—
Styrax liquidus venalis	100	22	—	—
Sulfur sublimat. lotum venale	„	5	—	—
Talcum pulv.	„	6	—	—
Terebinthina communis	„	6	—	—
Tinctura Aconiti	10	6	—	—
Tinctura Arnicae	100	22	1000	190
Tinctura Belladonnae fol. . . .	10	5	—	—
„ **Cantharidum**	„	6	—	—
„ **Digitalis**	„	5	—	—
„ **Ipecacuanhae**	„	8	—	—
„ **Jodi**	100	76	—	—
„ **Opii simplex**	10	6	—	—
„ **Strychni**	„	5	—	—
Unguentum Cerussae	100	31	—	—
„ Diachylon	„	52	—	—
„ Hydrargyri	„	73	—	—
„ Plumbi acetici	„	38	—	—
„ simplex	„	30	—	—
„ sulfuratum	„	25	—	—
Vaselinum	„	23	—	—
Veratrinum	0·1	4	—	—
Zincum chloratum	10	7	100	54
Zincum oxydatum purum venale . . .	100	30	—	—
Zincum sulfuricum	„	10	—	—

Cennik wyskokowych przetworów leczniczych

farmakopeą objętych niemniej za leki dla zwierząt o ile sporządzone są z nieopodatkowego wyskoku.

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
a) **Co do środków leczniczych farmakopei.**				
Aqua aromatica spirituosa	100	14	—	—
„ cinnamoni spirituosa	100	23	—	—
Extractum Aconiti radicis	1	6	—	—
„ **Belladonnae folior.** . .	1	6	—	—
Extractum Calami aromatici	10	56	—	—
„ Calumbae	1	12	—	—
Extractum Cannabis Indic. . . .	1	8	—	—
„ **Colocynthidis**	1	19	—	—
„ **Conii herbae**	1	6	—	—
Extractum Cubebae	1	10	—	—
Extractum Granati	10	50	—	—
„ **Hydrastidis fluidum** . .	10	13	—	—
„ **Hyoscyami foliorum** . .	1	6	—	—
Extractum Rhamni Burshiani fluid. . . .	10	10	100	85
Extractum Scillae	1	5	—	—
„ **Secalis cornuti** . . .	1	6	—	—
„ **Strychni**	1	12	—	—
Folia Sennae de Tinnev. sine resina . .	10	8	—	—
Linimentum saponato-camphor	10	3	100	24
Liquor acidus Halleri	10	4	—	—
Liquor Ammoniae anisat	10	4	—	—
Mixtura oleosa balsamica	10	8	100	55
Resina Jalapae	1	11	—	—
Species laxantes St. Germain	10	8	100	57
Spiritus Aetheris	10	3	100	20
„ aromaticus	10	4	100	30
„ camphoratus	10	2	100	12
„ Ferri sesquichlor. aeth. . . .	10	6	—	—
„ Lavandulae	10	4	100	29
„ Rosmarini	10	3	100	18
„ saponatus	10	2	100	15
„ Saponis kalini	10	4	100	30
„ Sinapis	10	4	100	34
„ Vini concentr.	100	10	—	—
„ „ dilutus	100	8	—	—
Tinctura Aconiti Radicis	10	6	—	—
Tinctura Arnicae	10	3	100	18

	Ilość gramy	Cena ct.	Ilość gramy	Cena ct.
Tinctura Belladonnae fol.	10	5	—	—
Tinctura Benzoës	10	4	100	30
Tinctura Cantharidum	10	6	—	—
Tinctura Cascarillae	10	5	—	—
„ Catechu	10	4	—	—
„ Chamomillae	10	3	100	23
Tinctura Colchici semin.	10	5	—	—
„ Digitalis	10	5	—	—
Tinctura Gallarum	10	4	100	30
„ Guajaci	10	4	—	—
Tinctura Ipecacuanhae	10	8	—	—
Tinctura Jodi	10	9	100	72
„ Lobeliae	10	5	—	—
Tinctura Malatis Ferri	10	8	100	66
„ Myrrhae	10	4	100	30
Tinctura Opii crocata	1	2	10	15
„ „ simplex	1	1	10	6
Tinctura Ratanhiae	10	4	—	—
„ Spilanthis composita	10	6	—	—
Tinctura Strychni	10	5	—	—
Tinctura Valerianae	10	3	—	—
b) **Co do środków leczniczych dla zwierząt.**				
Extractum Belladonnae folior.	1	5	—	—
„ Granati	10	45	—	—
„ Hyoscyami folior.	1	5	—	—
„ Secalis cornuti	1	5	—	—
Spiritus camphoratus	100	11	1.000	90
„ saponatus	100	14	1.000	125
„ Vini concentr.	100	7	—	—
Tinctura Aconiti	10	5	—	—
Tinctura Arnicae	100	16	1.000	140
Tinctura Belladonnae fol.	10	4	—	—
„ Cantharidum	10	5	—	—
„ Digitalis	10	4	—	—
„ Ipecacuanhae	10	7	—	—
„ Jodi	100	68	—	—
„ Opii simplex	10	6	—	—
„ Strychni	10	4	—	—

Dodatek.

Tablica I,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków w szafie dającej się zamknąć.

Acidum arsenicosum.
Atropinum sulfuricum.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Physostigminum salicylicum.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Strychninum nitricum.
Veratrinum.

Tablica II,

zawiera te leki, które przechowywać należy oddzielnie od innych leków.

Acidum aceticum concentratum.
Acidum carbolicum crystallisatum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Acidum hydrochloricum concentratum.
Acidum nitrico-nitrosum.
Acidum nitricum concentratum.
Acidum sulfuricum concentratum.
Ammonia.
Amylium nitrosum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum concentrata.
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.
Herba Sabinae.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.

Jodum.
Kalium hydrooxydatum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aethereum.
Opium.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Pulvis Ipecacuanhae opiatus.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanthi.
Semen Strychni.
Stibium Kalio-tartaricum.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici seminis.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.
Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Vinum Colchici seminis.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincum chloratum.

Tablica III,

podaje największe dawki leków dla dorosłej osoby, której lekarz przy zapisywaniu do wewnętrznego *) użycia nie śmie przekroczyć, jeżeli nie dołączy wykrzyknika (!).

	Największa	
	dawka pojedyńcza	dawka dzienna
	w gramach	
Acidum arsenicosum	0·005	0·02
Acidum carbolicum	0·10	0·50
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua Amygdalarum amararum concentrata . .	1·50	5·00
Aqua Laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulfuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0·20
Chloralum hydratum	3·00	6·00
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Coffeinum	0·20	0·60
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum Aconiti radicis	0·03	0·12
Extractum Belladonnae foliorum	0·05	0·20
Extractum Cannabis Indicae	0·10	0·30
Extractum Colocynthidis	0·05	0·20
Extractum Conii herbae	0·20	0·60
Extractum Hyoscyami foliorum	0·10	0·50
Extractum Opii	0·10	0·40
Extractum Scillae	0·20	1·00
Extractum Secalis cornuti	0·50	1·50
Extractum Strychni	0·05	0·15
Folia Belladonnae	0·20	0·60
Folia Digitalis	0·20	0·60
Folia Hyoscyami	0·30	1·00
Folia Stramonii	0·30	1·00
Fructus Colocynthidis	0·30	1·00
Herba Conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum . . .	0·03	0·10
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·03	0·10
Hydrargyrum jodatum flavum	0·05	0·20
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·10	0·50
Lactucarium	0·30	1·00

*) Według rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. lutego 1892 L. 27.167 z 1891 winna być powyższa tabela zastosowaną także przy zapisywaniu zawartych w niej artykułów do zewnętrznego użytku stosownie do ilości wessanego dzielnie skutkującego leku.

	Największa dawka pojedyncza	Największa dawka dzienna
	w gramach	
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12
Oleum Crotonis	0·05	0·10
Opium	0·15	0·50
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix Aconiti	0·10	0·50
Radix Belladonnae	0·07	0·30
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1·00	5·00
Semen Strychni	0·12	0·50
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	2·00
Stibium Kalio-tartaricum	0·20	0·50
Strychninum nitricum	0·007	0·02
Tinctura Aconiti radicis	0·50	1·50
Tinctura Belladonnae foliorum	1·00	4·00
Tinctura Cantharidum	0·50	1·00
Tinctura Colchici seminis	1·50	5·00
Tinctura Digitalis	1·50	5·00
Tinctura Jodi	0·30	1·00
Tinctura Lobeliae	1·00	5·00
Tinctura Opii crocata	1·50	5·00
Tinctura Opii simplex	1·50	5·00
Tinctura Strophanti	1·00	3·00
Tinctura Strychni	1·00	3·00
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum Colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticum	0·80	—

Tablica IV,

zawiera te leki, które wydawać bez przepisu lekarza aptekarzom jest zabronione.

Acidum arsenicosum.
Acidum carbolicum.
Acidum carbolicum liquefactum.
Acidum chromicum.
Aloë.
Amylium nitrosum.
Antifebrinum.
Antipyrinum.
Apomorphinum hydrochloricum.
Aqua Amygdalarum amararum cocentrata.
Aqua Laurocerasi.
Argentum nitricum crystallisatum.
Argentum nitricum fusum.
Atropinum sulfuricum.
Cantharides.
Chloralum hydratum.
Chloroformium.
Cocainum hydrochloricum.
Coffeinum.
Cuprum sulfuricum.
Euphorbium.
Extractum Aconiti radicis.
Extractum Aloës.
Extractum Belladonnae foliorum.
Extractum Cannabis Indicae.
Extractum Colocynthidis.
Extractum Conii herbae.
Extractum Filicis maris.
Extractum Granati.
Extractum Hydrastidis.
Extractum Hyoscyami foliorum.
Extractum Opii.
Extractum Scillae.
Extractum Secalis cornuti.
Extractum Strychni.
Folia Belladonnae.
Folia Digitalis.
Folia Hyoscyami.
Folia Stramonii.
Fructus Colocynthidis.
Fructus Papaveris.
Herba Cannabis Indicae.
Herba Conii.
Herba Lobeliae.

Herba Sabinae.
Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.
Hydrargyrum bichloratum corrosivum.
Hydrargyrum bijodatum rubrum.
Hydrargyrum chloratum mite praecipitatione paratum.
Hydrargyrum chloratum mite sublimatione paratum.
Hydrargyrum jodatum flavum.
Hydrargyrum oxydatum flavum.
Hydrargyrum tannicum.
Jodoformium.
Jodum.
Kreosotum.
Lactucarium.
Liquor acidus Halleri.
Morphinum hydrochloricum.
Oleum Crotonis.
Oleum Sinapis aetherum.
Opium.
Physostigminum salicylicum.
Pilocarpinum hydrochloricum.
Plumbum aceticum.
Radix Aconiti.
Radix Belladonnae.
Radix Hydrastidis.
Radix Ipecacuanhae.
Radix Jalapae.
Resina Jalapae.
Santoninum.
Secale cornutum.
Semen Colchici.
Semen Sabadillae.
Semen Strophanti.
Semen Strychni.
Solutio arsenicalis Fowleri.
Stibium Kalio-tartaricum.
Stibium sulfuratum aurantiacum.
Strychninum nitricum.
Syrupus Ipecacuanhae.
Syrupus Papaveris.
Tinctura Aconiti radicis.
Tinctura Belladonnae foliorum.
Tinctura Cantharidum.
Tinctura Colchici.
Tinctura Digitalis.
Tinctura Ipecacuanhae.
Tinctura Jodi.
Tinctura Lobeliae.
Tinctura Opii crocata.

Tinctura Opii simplex.
Tinctura Strophanti.
Tinctura Strychni.
Veratrinum.
Vinum Colchici.
Vinum Stibii Kalio-tartarici.
Zincum chloratum.
Zincum sulfuricum.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 15. Kwietnia 1898. **Część IV.**

Nr. 13.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. marca 1898, L. 13.358, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Trembowli na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Trembowli na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa na pięć lat, począwszy od roku 1898 do końca 1902.

Lwów dnia 4. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. marca 1898, L. 11.741, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Jarosławia koncesyi do poboru myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Jarosławia koncesyi do poboru myta kopytkowego na dalszych lat trzy pod warunkami wymienionymi w ustawie z dnia 1. maja 1895, Dz. u. kr. Nr. 42, a mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Jarosławia prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach:

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska,
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna,
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie,
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą,
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama,
6. na drodze gminnej prowadzącej przez Schwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czy i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego

roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 1. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13. marca 1898, L. 2149/pr., o zmianie postanowień §§. 3. B, 36., 43., 44., 46. i 109. B, statutów Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Gdy Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1898 najmiłościwiej zatwierdzić raczył uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, powziętą na posiedzeniu dnia 17. stycznia 1898 o przyjętej przez kraj gwarancyi za dopełnienie zobowiązań Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wypływających z wydania obligacyi komunalnych pierwszej i następnych emisyi aż do wysokości piętnastu milionów złr. w. a. w nominalnej wartości, zatwierdziło wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości rozporządzeniem z dnia 27. lutego 1898 L. 5548 następujące zmiany §§. 3. B, 36., 43., 44., 46. i 109, B, statutu galicyjskiego Banku krajowego we Lwowie, a mianowicie:

1. Sejm uchyla postanowienia §. 3. lit. B. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala w miejsce tego ustępu następujące postanowienia:

§. 3. B). Oddział komunalny obejmuje udzielanie pożyczek, spłacalnych ratami, gminom i powiatom tudzież Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 r. Nr. 70. Dz. pr. p. i Kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą. Pożyczki te udzielane będą w obligacyach komunalnych, wydawanych do wysokości udzielanych pożyczek. Wszystkie obligacye komunalne wszelkich emisyj, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości.

Do emisyi obligacyj komunalnych ponad ogólną sumę piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości potrzebnem jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj, aż do łącznej wysokości piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości, w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręcza w pierwszym rzędzie specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla

obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań, wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

2. Sejm uchyla postanowienia §. 36. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 36. w osnowie następującej:

III. Pożyczki komunalne.

A) Udzielanie pożyczek.

§. 36. Bank udzielać będzie pożyczki w obligacyach komunalnych:

1. gminom i powiatom:

a) na spłatę lub ułatwienie spłaty wysoko oprocentowanych długów powiatów, gmin i członków gminy;

b) na inwestycye i przedsiębiorstwa produkcyjne oraz na zakładanie lub zasilanie powiatowych lub gminnych zakładów pożyczkowych;

c) na cele użyteczności publicznej, nie wchodzące w zakres bieżącej gospodarki gminnej.

2. Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 Nr. 70. Dz. pr. p., i Kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą, celem dostarczenia obrotowego funduszu, szczególnie dla udzielania pożyczek na realności włościańskie, pod warunkami odpowiadającymi potrzebom kredytu włościańskiego, jednak przy przestrzeganiu istniejących dla tych instytucyj statutowych i odnośnych prawnych postanowień.

Przyznanie pożyczki w obligacyach komunalnych nastąpić może tylko za uchwałą Rady nadzorczej Banku krajowego, powziętą na wniosek Dyrekcyi, a zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

Udzielanie pożyczek komunalnych gminom wiejskim, tudzież gminom miasteczek i miast, nieposiadających osobnych statutów, zależne jest od uchwały Rady powiatowej, uznającej istotną pożyteczność i potrzebę zaciągnięcia pożyczki na jeden z celów, powyżej wymienionych.

O każdej pożyczce komunalnej, kwotę 100.000 zł. w. a. przenoszącej, tudzież o każdej pożyczce komunalnej, udzielonej gminie lub powiatowi, przedtem już jakąś zaliczką lub pożyczką obciążonym, Wydział krajowy składać będzie Sejmowi szczegółowe sprawozdanie na najbliższej sesyi sejmowej.

3. Sejm uchyla postanowienie §. 43. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 43. w osnowie następującej:

„§. 43. Bank krajowy wydawać może obligacye komunalne na podstawie pożyczek komunalnych udzielonych powiatom lub gminom, dalej Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873,

Dz. pr. p. Nr. 70, wreszcie powiatowym lub gminnym Kasom oszczędności, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą, a to do wysokości tych pożyczek."

4. Sejm uchyla postanowienia §. 44. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 44. w następującej osnowie:

„§. 44. Ogólna suma wydawanych obligacyj komunalnych w żadnym razie przekraczać nie może ogólnej sumy równoczesnych wierzytelności Banku krajowego w kapitale, z tytułu pożyczek komunalnych udzielonych po myśli §. 36. Do tej sumy wierzytelności nie mogą być wliczane wierzytelności w kapitale, powstałe z zalegania rat amortyzacyjnych.

W razie spłaty pożyczek komunalnych w gotówce przed upływem ustanowionego terminu Bank wycofa z obiegu odpowiadającą spłaconemu kapitałowi ilość obligacyj komunalnych."

5. Sejm uchyla postanowienia §. 46. statutu Banku krajowego w dotychczasowej osnowie i uchwala ten §. 46. w osnowie następującej:

„§. 46. Za wypłatę procentów i kapitału obligacyj komunalnych ręczy Bank krajowy przedewszystkiem pożyczkami komunalnemi, udzielonemi po myśli §. 36., dalej specyalnym funduszem rezerwowym i aktywami swojemi, a w dalszym rzędzie wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju w myśl §. 3. B. niniejszego statutu."

6. Sejm uchyla postanowienia §. 109. lit. B. 2., statutu Banku krajowego w osnowie dotychczasowej i uchwala w miejsce tego ustępu następujące postanowienia:

„§. 109. B. W dziale komunalnym:

2. przyznawanie na wniosek Dyrekcyi pożyczek komunalnych (§. 36.) i potwierdzanie na obligacyach komunalnych, że zostały wydane na podstawie pożyczki, udzielonej gminie, powiatowi, względnie Towarzystwu zaliczkowemu, Kasie oszczędności powiatowej lub gminnej, za poręką gminy lub powiatu przyjętą zgodnie z ustawą (§. 47. lit. G.)"

Sanguszko w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. marca 1898, L. 9614, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn i Radzie powiatowej w Sanoku od mostu na drodze powiatowej Rymanów-Haczów w Ładzinie.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. u. kr. Nr. 33, Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka - Busk - Rakobuty, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. czerwca 1892, Dz. u. kr. Nr. 56, Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn, tudzież udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 5 z r. 1893 Radzie powiatowej w Sanoku od mostu na drodze powiatowej Rymanów - Haczów w Ładzinie, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radom powiatowym w Kamionce strumiłowej, Kołomyi i Sanoku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej prawo do pobierania myta przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty od mostu na rzece Pełtwi w Busku według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.;

2. Radzie powiatowej w Kołomyi prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jeden (1) ct.

3. Radzie powiatowej w Sanoku prawo do pobierania myta od mostu na drodze powiatowej Rymanów-Haczów, w Ładzinie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki była pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 1. marca 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. stycznia 1898 L. 408, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie, w powiecie Jarosławskim, od mostów na rzekach Lubaczówce i Potoku, tudzież gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach, w powiecie Dolińskim od mostu na rzece Iłemce.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 25, obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie w powiecie Jarosławskim, od mostów na rzekach Lubaczówce i Potoku, tudzież udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. u. kr. Nr. 32, gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach w powiecie Dolińskim od mostu na rzece Iłemce, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie powiatu Jarosławskiego od mostu na rzece Lubaczówce przy drodze gminnej w Cetuli do Cienkiego, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem tak pomienionego mostu jakoteż mostów na ramieniu Lubaczówki i na Potoku, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt oraz od dziesięć owiec, jeden (1) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Wolni być mają od tej opłaty wszyscy mieszkańcy gminy Radawy, wyjąwszy najęte furmanki z tej gminy, oraz wolne będą furmanki gmin Mołodycza, Zaradowa, Czerce, Surmaczówki i Zapałowa w przejazdach dla potrzeb swych parafialnych.

2. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach powiatu Dolińskiego od mostu na rzece Iłemce według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

We Lwowie, dnia 8. stycznia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 18.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. marca 1898, L. 944/pr., o wyborach do Komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

W myśl postanowień §§. 177. i 179. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D.

rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego b. r. L. 4604 wybory do komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego w tutejszym okręgu administracyjnym i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

I.

Dla wyborów do miejscowych komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych miasta Lwów, Kraków, Brody, Drohobycz, Horodenka, Kołomyja z gminą polityczną Werbiąż niżny, Nowy Sącz z gminą polityczną Załubińcze, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol i Tarnów

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ II-go „ „ „ 29. „ „
„ III-go „ „ „ 30. „ „

II.

Dla wyborów do powiatowych komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych:

1. powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów,
2. „ „ Drohobycz „ „ Drohobycza,
3. „ „ Horodenka „ „ Horodenki,
4. „ „ Kołomyja „ „ Kołomyji i gminy politycznej Werbiąż niżny,
5. powiat polityczny Nowy Sącz z wyłączeniem miasta Nowego Sącza, i gminy politycznej Załubińcze,
6. powiat polityczny Podgórze z wyłączeniem miasta Podgórza,
7. „ „ Przemyśl „ „ Przemyśla,
8. „ „ Rzeszów „ „ Rzeszowa,
9. „ „ Stanisławów „ „ Stanisławowa,
10. „ „ Stryj „ „ Stryja,
11. „ „ Tarnopol „ „ Tarnopola,
12. „ „ Tarnów „ „ Tarnowa,

dla I. i II. koła wyborców dzień 31. marca b. r.
„ III. „ „ „ 1. kwietnia b. r.

III.

W celu wyborów do powiatowej Komisyi szacunkowej okręgu szacunkowego powiat polityczny Sambor z wyłączeniem miasta Sambora, które

odbędą się po myśli postanowień alinei 3. §. 181. powołanej ustawy tylko w dwóch kołach (t. j. w I. i II. kole),

dla I-go i II-go koła wyborców dzień 31. marca b. r.

IV.

W celu wyborów do komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych: powiat polityczny Brzesko i powiat polityczny Łańcut, które odbędą się po myśli reskryptu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 24. sierpnia 1897, L. 43.061 również tylko w dwóch kołach (t. j. w I. i III. kole),

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ III-go „ „ „ 30. „ „

V.

W celu wyborów do powiatowych Komisyi szacunkowych wszystkich innych wyżej nie wymienionych powiatów politycznych,

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ II-go „ „ „ 29. „ „
„ III-go „ „ „ 30. „ „

Wybory do miejscowych komisyi szacunkowych w miastach Krakowie i Lwowie przeprowadzone zostaną przez Magistraty.

Wybory do miejscowych i do powiatowych komisyi szacunkowych na prowincyi odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez naczelników powiatowych władz politycznych względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną kontrybuenci przez kompetentne władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami, dokładnie oznaczającemi miejsce wyborów, lokal wyborczy, godzinę rozpoczęcia i ukończenia wyborów oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi, która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 179., 181. i 183. do 186. ustawy, względnie §§. 7., 9., 10., 11., 14. 16. i 26. do 45. powołanych wyżej przepisów wyborczych.

Lwów, dnia 6. marca 1898.

Korytowski w. r.

L. 985.

Nr. 19.

Instrukcya

przepisująca sposób udowodnienia przynajmniej praktycznego uzdolnienia nabytego przez osoby przyjęte do kierownictwa i nadzoru odbudowy w kopalniach wosku ziemnego w Galicyi.

W uwzględnieniu odrębnych stosunków zachodzących przy kopalniach wosku ziemnego, c. k. Starostwo górnicze, mając na oku bezpieczeństwo robót wykonywanych w kopalni, oraz opiekę nad życiem i zdrowiem robotników, postanawia na zasadzie §. 35. naftowej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Nr. 35. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1886 jak następuje:

§. 1.

Każdy wskazany przez uprawnionego do wydobywania jako przyjęty do kierownictwa odbudowy musi udowodnić przed Władzą górniczą, że odbył praktykę przy ruchu kopalni wosku ziemnego, oraz że włada należycie językiem krajowym.

§. 2.

a) Kandydaci na kierowników nie posiadający z dobrym postępem ukończonych studyów na jednej z tutejszokrajowych szkół górniczych, muszą wykazać się trzechletnią praktyką, odbytą przy kopalni wosku ziemnego.

b) Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem jednę z tutejszokrajowych szkół górniczych, mają w tym celu wykazać się dwuroczną taką praktyką, z czego jeden rok może przypadać na praktykę przy jakiejkolwiek kopalni nawiedzonej powietrzem wybuchowem.

c) Kandydaci, którzy z dobrym postępem ukończyli kurs górniczy na jednej z tutejszokrajowych c. k. akademij górniczych, mają wykazać się jednoroczną praktyką, odbytą przy jakiejkolwiek kopalni, nawiedzonej gazami wybuchowymi, z czego przynajmniej trzy miesiące mają przypadać na praktykę odbytą przy kopalni wosku ziemnego.

d) Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem studya na akademii górniczej zagranicą, muszą odbyć dwuletnią praktykę przy ruchu kopalni wosku ziemnego.

Dowód na odbytą praktykę dostarcza się przez przedłożenie świadectwa służbowego, wystawionego przez uprawnionego do wydobywania a współpodpisanego przez kierownika ruchu dotyczącej kopalni.

Świadectwa odbytej praktyki w okręgu innego c. k. Urzędu górniczego okręgowego mają być nadto przez tenże c. k. Urząd górniczy okręgowy potwierdzone.

§. 3.

Aspiranci pod *a)* i *b)* w §. 2. wymienieni są nadto obowiązani udowodnić przed Władzą górniczą swoje w ten sposób przynajmniej praktycznie nabyte uzdolnienie do poruczonych im czynności, które wchodzą w zakres kierownictwa ruchu i odbudowy kopalni wosku ziemnego, zapomocą przedłożonego poświadczenia, wystawionego przez komitet funkcyonujący w Borysławiu.

§. 4.

Komitet ustanowiony dla sprawdzenia praktycznego uzdolnienia osób, zgłoszonych przez uprawnionego jako przyjętych do kierownictwa lub nadzoru ruchu i odbudowy kopalni wosku ziemnego, składa się z przewodniczącego w osobie naczelnika dotyczącego c. k. Urzędu górniczego okręgowego, lub przez niego delegowanego innego konceptowego urzędnika tegoż c. k. Urzędu górniczego okręgowego, oraz z dwóch członków, do tej czynności każdorazowo przez przewodniczącego komitetu zaproszonych.

Odpowiednią ilość członków tego komitetu mianuje c. k. Starostwo górnicze na propozycyę c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Drohobyczu i w Stanisławowie.

§. 5.

Wskazany władzy górniczej po myśli §. 23. naftowej ustawy krajowej kierownik lub nadzorca, jeżeli wykaże się żądanemi świadectwami na przepisaną praktykę, natenczas otrzyma, najdalej w przeciągu jednego miesiąca od wniesienia dotyczącego podania, termin do stawienia się przed tym komitetem w celu udowodnienia nabytego przynajmniej praktycznego uzdolnienia do poruczonych mu czynności.

§. 6.

Aspirant na kierownika ruchu kopalni wosku ziemnego ma przed tym komitetem udowodnić:

1. że jest zupełnie zdrów przez przedłożenie odpowiedniego świadectwa lekarskiego;

2. że posiada praktyczne uzdolnienie i doświadczenie:

a) w pogłębianiu i obudowie szybów,

b) w wyprawie chodników, a w szczególności w wyprawie na suto (Getriebezimmerung) i w obudowie robót prowadzonych w zawaliskach i wyrobiskach,

c) w odbudowie złoża wosku ziemnego,

d) w urządzaniu i prowadzeniu wentylacyi kopalni,

e) w urządzaniu odwodniania kopalni,

f) w niesieniu pierwszej pomocy w przygodzie;

3. że posiada przynajmniej praktycznie nabyte dokładne wiadomości:

a) o składzie i działaniu maszyn parowych i elektrycznych,

b) o naturze i składzie gazów oraz powietrza wybuchowego, jak też o oddziaływaniu powietrza kopalnianego wogóle na ludzki organizm,

c) o powodach i skutkach eksplozyj powietrza wybuchowego i o robotach ratunkowych, potrzebnych po wydarzonej eksplozyi,

d) w oznaczaniu każdorazowo dla kopalni potrzebnej ilości świeżego powietrza,

e) o lokalnych stosunkach geognostycznych,

f) w użyciu kopalnianych instrumentów mierniczych i w sporządzaniu map kopalnianych;

4. że dokładnie zna ustawy i przepisy, obowiązujące przy kopalnictwie wosku ziemnego w Galicyi, dalej regulamin służbowy i plan odbudowy dotyczącej kopalni.

§. 7.

Komitet odbierający dowód uzdolnienia od kandydata, zgłoszonego na kierownika ruchu, nie musi ograniczać się na stosunki panujące przy kopalni, dla której tenże kandydat został zgłoszonym, lecz może, za zgodą tegoż, przy odbieraniu od niego dowodu uwzględniać zakład górniczy dla eksploatacyi wosku ziemnego najbardziej postępowo urządzony.

W takim razie wydane przez komitet poświadczenie uzdolnienia rozciąga się na wszystkie kopalnie wosku ziemnego w Galicyi.

Zresztą przy każdorazowej zmianie miejsca służby, zgłoszony przez uprawnionego kierownik ruchu, musi na żądanie c. k. Urzędu górniczego okręgowego, ponownie udowodnić przed tym komitetem swoje przynajmniej praktyczne uzdolnienie do tych poruczonych mu czynności.

§. 8.

Komitet, odbierający od zgłoszonego kandydata na kierownika ruchu dowód uzdolnienia, spisuje z przebiegu swojej czynności protokół, notuje tam stawiane pytania i treść danych na nie przez aspiranta odpowiedzi.

Zaraz po ukończeniu swojej czynności członkowie komitetu i przewodniczący orzekają w imiennem głosowaniu, czyli kandydat jest uzdolniony do poruczonych mu czynności lub nie.

Poświadczenie uzdolnienia będzie tylko wówczas przez komitet kandydatowi wydane, gdy takowe zostanie jednogłośnie jemu przyznane.

Kandydat przez komitet reprobowany może tylko raz jeszcze zgłosić się przed tym komitetem, i to dopiero po upływie sześciu miesięcy od daty dotyczącego rozporządzenia c. k. Urzędu górniczego okręgowego, którem odmówiono przyjęcia do wiadomości jego zgłoszenia.

Komitet może odbierać od kandydatów dowód ich uzdolnienia tak ustnie jak pisemnie, tak w swoim lokalu jak i w kopalni. Takowy może żądać wyjaśnienia odpowiedzi na stawiane pytania na rysunkach, wykonać się mających przez tych kandydatów.

§. 9.

Kandydaci na nadzorców ruchu kopalnianego muszą udowodnić przed tym samym komitetem i to w sposób ten sam jak kierownicy ruchu kopalń wosku ziemnego:

1. że są zupełnie zdrowi przez przedłożenie odpowiedniego świadectwa lekarskiego,

2. że są uzdolnieni do wszystkich czynności, jakie na nich wkładają obowiązujące przepisy górniczo-policyjne, wydane dla kopalń wosku ziemnego w Galicyi, dalej regulamin służbowy, obowiązujący na dotyczącej kopalni, a wreszcie poszczególne tam obowiązujące instrukcye służbowe.

Takowi muszą też przed tym komitetem udowodnić, że posiadają zupełną biegłość we wszelkich robotach wchodzących w zakres kopalnictwa wosku ziemnego.

§. 10.

Ze względu, że przy kopalnictwie wosku ziemnego została zakazaną odbudowa szybowa, przeto dotychczasowi kierownicy ruchu posiadający tylko kwalifikacye podane w §. 2. pod *a)* i *b)*, oraz wszyscy nadzorcy ruchu, pełniący już służbę przy kopalniach wosku ziemnego, muszą w przeciągu sześciu miesięcy od prawomocności niniejszej instrukcyi złożyć przed tym komitetem dowód uzdolnienia do poruczonych im czynności, które, wskutek zmiany planów odbudowy dotyczących kopalń, uległy gruntownej przemianie.

§. 11.

Kandydaci na kierowników i nadzorców ruchu składają w c. k. Urzędzie górniczym okręgowym, w którym zostali zgłoszeni, taksę na pokrycie wydatków i dyet dla członków komitetu.

Taksa dla kierowników ruchu wynosi 15 złr. w. a., zaś dla nadzorców ruchu 9 złr. w. a., która każdorazowo zaraz przy tem zgłoszeniu ma być w gotówce za kwitem spłaconą.

Ze złożonej kwoty wypłaca przewodniczący dwom funkcyonującym członkom komitetu po 5 złr., względnie po 3 złr. w. a., resztę zaś przeznacza się na wydatki połączone z czynnościami tego komitetu.

§. 12.

Ta instrukcya wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Z c. k. Starostwa górniczego.

W Krakowie, dnia 12. marca 1898.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 20.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 15. marca 1898, L. 15.936, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Hussakowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Hussakowie, powiatu Mościskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. ust. kr. Nr. 56. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Hussakowie powiatu Mościskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do dalszego pobierania myta od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, przy dwóch zaporach mytniczych oddzielnie przy omyconych mostach ustawionych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (1) jeden ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (1) jeden ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, od 10 owiec, ($^1/_2$) pół ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 15. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1898. Część V.

Nr. 21.

Rozporządzenie

c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 1 kwietnia 1898 L. 2943/pr. zawierające postanowienia wykonawcze do ustawy łowieckiej z dnia 5 marca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 71.

Celem wykonania ustawy łowieckiej z dnia 5. marca 1897, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 71 rozporządza się za poprzedniem porozumieniem się z Wydziałem krajowym, co następuje:

Art. I.

Postępowanie przy wydzierżawieniu polowania gminnego.

(Do §§ 13 i 14 ustawy.)

Natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania w myśl §§ 5 i 6 ustawy łowieckiej, ogłosi Starostwo, względnie Magistrat w miastach rządzących się własnymi statutami, i w 30 miastach podlegających ustawie gminnej z dnia 13 marca 1889 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 24, publiczną licytacyę celem wydzierżawienia polowania gminnego na czas ustanowionego okresu dzierżawnego.

Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacyi ma być sporządzone według wzoru A.

Równocześnie z tem obwieszczeniem należy wygotować warunki dzierżawy według wzoru B.

Warunki dzierżawy mają być wyłożone do publicznego przejrzenia przez interesowanych przed terminem licytacyi. Bliższe w tej mierze szczegóły należy w obwieszczeniu licytacyi ogłosić.

Obwieszczenie to należy rozpowszechnić w sposób w odnośnej gminie praktykowany, a w każdym razie wywiesić je na tablicy urzędowej Starostwa (Magistratu) i udzielić dotyczącej zwierzchności gminnej i obszarowi dworskiemu, jakoteż okolicznym gminom i obszarom dworskim, wreszcie Wydziałowi powiatowemu.

W razie, jeśli chodzi o znaczniejszą dzierżawę, a przez szersze rozpowszechnienie spodziewać się można osiągnięcia większego czynszu dzierżawnego, należy podać obwieszczenie licytacyi do jednej z gazet, w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

Odstęp czasu między obwieszczeniem licytacyi, a terminem jej przeprowadzenia ma wynosić najmniej cztery tygodnie.

Licytacya ma być przeprowadzoną w terminie i lokalu wyznaczonym w obwieszczeniu przez urzędnika Starostwa, względnie Magistratu, albo przez naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego, któremu czynność ta przez Władzę polityczną powiatową poruczoną zostanie.

Funkcyonaryusz przeprowadzający licytacyę, rozpocznie swą czynność urzędową ściśle o godzinie, oznaczonej w obwieszczeniu i przed rozpoczęciem aktu licytacyi odczyta w obec zgromadzonych uczestników licytacyi tak obwieszczenie licytacyi, jakoteż warunki dzierżawy, a zarazem stwierdzi, że licytacya w sposób prawidłowy została ogłoszoną.

W razie, jeśli Władza polityczna powiatowa poruczy przeprowadzenie licytacyi naczelnikowi gminy lub przełożonemu obszaru dworskiego, winna temuż wcześnie przed terminem licytacyi przesłać wszystkie potrzebne akta, a wszczególności dowody należytego ogłoszenia licytacyi.

Co do sposobu przeprowadzenia samego aktu licytacyi należy zastosować istniejące przepisy o licytacyach.

Protokół licytacyi należy sporządzić wedle wzoru C.

Do sporządzenia protokołu można w razie potrzeby przybrać osobnego protokolanta.

Do protokołu licytacyi należy jako jego części składowe dołączyć: obwieszczenie licytacyi, warunki dzierżawy i dowody należytego ogłoszenia licytacyi, ewentualnie także rozporządzenie Władzy politycznej powiatowej, którem przeprowadzenie licytacyi poruczono naczelnikowi gminy, względnie przełożonemu obszaru dworskiego.

Licytantom, którzy składają wadyum, należy wydać urzędowe potwierdzenie złożenia.

Licytantom, którzy się nie utrzymali przy licytacyi, ma być natychmiast zwrócone wadyum za zwrotem urzędowego potwierdzenia złożenia i za potwierdzeniem odbioru w samym protokole licytacyi.

Wynik licytacyi należy uwidocznić w protokole licytacyi, który ma być podpisany przez funkcyonaryusza przeprowadzającego licytacyę, i przez wszystkich licytantów, ewentualnie także przez protokolanta.

Na podstawie aktu licytacyi wyda Władza polityczna powiatowa najdalej w ciągu dni ośmiu właściwe zarządzenie, względnie w myśl § 16 ustawy orzeczenie o przyznaniu polowania gminnego, i zawiadomi o tem wszystkich interesowanych, jakoteż naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego).

Protokół licytacyi ma zastępować w regule miejsce formalnego kontraktu dzierżawnego.

Koszta z licytacyą połączone wliczając w nie także przypadające należytości stemplowe ponosi dzierżawca polowania.

Art. II.

Rozdział czynszu z dzierżawy polowania gminnego między pojedynczych właścicieli gruntów, włączonych do okręgu tego polowania.

(Do §§. 20 i 21 ustawy.)

Zwierzchność gminna ma złożony do jej rąk roczny czynsz dzierżawy za prawo polowania gminnego deponować natychmiast do kasy gminnej i najdalej w ciągu czterech tygodni po każdoczesnem uiszczeniu tego czynszu obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej, włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu dni 30, gdyż inaczej udziały te przepadają na rzecz kasy gminnej. Na wniesione do Zwierzchności gminnej ustnie lub na piśmie prośby stron o wypłacenie im udziałów z czynszu dzierżawnego, przeprowadzi Zwierzchność gminna, o ile okaże się potrzebnem, stosowne dochodzenie, i w razie, jeśli uzna pretensyę za uzasadnioną, natychmiast wypłaci stronie przypadający na nią udział, w przeciwnym zaś razie odeszle strony do politycznej Władzy powiatowej, która co do wniesionych pretensyi orzeknie w pierwszej instancyi.

Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, ktore należą do różnych posiadłości, natenczas przełożony obszaru dworskiego winien jest przeprowadzić powyższe czynności urzędowe, określone w ustępie pierwszym, pod względem wydania posiadaczom owych gruntów tej części czynszu dzierżawnego, która za te grunta przypada, i do rąk przełożonego obszaru dworskiego wypłaconą została. Co do postępowania w tej mierze mają być analogicznie zastosowane postanowienia ustępu pierwszego.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania gminnego odwołanie wniesione zostanie (§ 17 ustawy łowieckiej) — o czem Władza polityczna powiatowa winna zawia-

domić naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) — to rozdział czynszu dzierżawnego złożonego przez tymczasowego dzierżawcę w myśl powyższych postanowień należy przeprowadzić dopiero wtedy, gdy zapadnie ostateczna decyzya w sprawie wniesionego odwołania.

Jeśli decyzyą tą licytacya uchyloną, albo polowanie gminne innemu oferentowi przyznane zostanie, to należy przyjąć do rozdziału tylko udział czynszu dzierżawnego, przypadający na czas trwania tymczasowej dzierżawy, zaś resztę czynszu zwrócić ustępującemu dzierżawcy za assygnatą powiatowej Władzy politycznej.

Jeśli zaś upłynął rok dzierżawy jeszcze przed tem, zanim zapadła ostateczna decyzya w sprawie wniesionego odwołania, to należy wdrożyć przepisany rozdział odnośnego czynszu dzierżawnego natychmiast po upływie roku dzierżawy.

Art. III.

Zaprzysiężenie straży łowieckiej.

(Do § 31 ustawy.)

Ustanowiona dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecka ma być zaprzysiężoną według roty przysięgi, zawartej w dodatku A. do ustawy z dnia 4 września 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 74 i ma otrzymać legitymacyę według wzoru, umieszczonego w dodatku B. do tej ustawy.

Art. IV.

Wydawanie świadectw pochodzenia zwierzyny.

(Do §§ 36 i 37 ustawy.)

Swiadectwa pochodzenia zwierzyny, wydawać się mające w myśl § 36 ustawy dla handlarzy przez uprawnionych do wykonywania prawa polowania, lub ich pełnomocników winne być wystawiane według wzoru D.

Pochodzenie zwierzyny, która ma być sprzedaną w czasie ochronnym a którą sprowadzono z zagranicy albo ze zwierzyńców zamkniętych (§ 37 ustawy) lub ubito z polecenia Władzy politycznej powiatowej, w myśl postanowień § 35 ustawy, albo uznano za przepadłą w myśl postanowień § 76 ustawy, należy wykazać świadectwem wystawionem według wzoru E.

Do wystawiania świadectw pochodzenia zwierzyny według wzoru E. powołaną jest ta Władza polityczna powiatowa, w której okręgu ma być

sprzedaną zwierzyna pochodząca z zagranicy, względnie w której okręgu położonym jest zwierzyniec zamknięty, lub która zarządziła ubicie lub zajęcie zwierzyny.

W wypadkach sprzedaży zwierzyny ubitej z polecenia Władzy, lub przez nią skonfiskowanej, może być świadectwo pochodzenia wystawione także przez naczelnika tej gminy, względnie przełożonego tego obszaru dworskiego, gdzie ubito lub zajęto zwierzynę. Świadectwa takie jednak muszą być potwierdzone przez właściwą Władzę polityczną powiatową.

Świadectwa pochodzenia według wzoru E. nie opatrzone pieczęcią urzędową Władzy politycznej powiatowej, wystawiającej względnie potwierdzającej świadectwo, są nieważne.

Jeśli pochodzenie zwierzyny jest już wykazane świadectwem wystawionem według formularza E. to nie potrzeba dla tej zwierzyny dalszego świadectwa według formularza D.

Art. V.

Ustanowienie i zaprzysiężenie znawców dla dochodzeń w sprawach wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę.

(Do §§ 59 i 62 ustawy.)

Jako znawców dla dochodzeń w sprawach wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę ustanowić może Władza polityczna powiatowa jedynie osoby, które ukończyły już 24 lat wieku, są bezstronne i nieposzlakowane, i które przynajmniej przez lat 3 były zatrudnione praktycznie w rolnictwie lub w leśnictwie, a niemają żadnych takich ułomności fizycznych, któreby ich czyniły niezdolnemi do wypełnienia wzmiankowanej funkcyi.

Znawcy, czy to raz na zawsze, czy też w poszczególnym wypadku ustanowieni mają być zaprzysiężeni wedle roty przysięgi, której wzór jest dołączony (wzór F.).

Staraniem Władzy politycznej powiatowej będzie, aby w każdym okręgu sądowym powiatowym znajdowała się zawsze dostateczna ilość raz na zawsze ustanowionych i zaprzysiężonych znawców i aby miejsca zamieszkania tych znawców rozdzielały się o ile możności równomiernie w każdym z tych okręgów.

Władza polityczna powiatowa winna założyć listę ustanowionych i zaprzysiężonych znawców, i utrzymywać ją zawsze w dokładnej ewidencyi.

Art. VI.

O delegacyi naczelnika gminy, względnie przełożonego obszaru dworskiego do przeprowadzenia dochodzeń i usiłowań ugodowych w toku postępowania w sprawach wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę.

(Do §§ 62 i 63 ustawy.)

1. Według § 62 ustawy może Władza polityczna powiatowa przeprowadzenie dochodzeń i usiłowań ugodowych w sprawach wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę poruczyć naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego) albo:

a) za porozumieniem się z Wydziałem powiatowym raz na zawsze (delegacya trwała), to jest, na czas nieograniczony aż do odwołania i dla odnośnego okręgu polowania gminnego, albo

b) w danym poszczególnym wypadku (delegacya od wypadku do wypadku).

2. W razie ustanowienia trwałej delegacyi winna Władza polityczna powiatowa równocześnie po wysłuchaniu reprezentacyi gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, wyznaczyć a to przestrzegając odnośnych postanowień art. V. tego rozporządzenia dwóch znawców, i zaprzysiądz ich raz na zawsze.

Ci znawcy są wprawdzie w pierwszym rzędzie przeznaczeni dla spraw wynagrodzenia szkód zrządzonych przez polowanie lub zwierzynę w obrębie tego okręgu polowania gminnego, dla którego ustanowiono trwałą delegacyę, mogą być jednak użyci i w innych wypadkach.

Jeżeli znajdują się już dwaj raz na zawsze zaprzysiężeni znawcy, którzy odpowiednio mogliby być użyci w odnośnym okręgu polowania gminnego, natenczas Władza polityczna powiatowa może po wysłuchaniu reprezentacyi gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania wyznaczyć tych znawców do funkcyonowania w tym okręgu polowania gminnego.

3. Ustanowienie trwałej delegacyi i wyznaczenie znawców należy stosownie do § 62 ustęp 2 ustawy łowieckiej ogłosić i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

4. Od dnia tego ogłoszenia winien poszkodowany w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżoną i ocenioną, zgłosić szkodę bezpośrednio u ustanowionego delegata, który wniesione zgłoszenie natychmiast, o ile możności w ciągu najbliższych 24 godzin, podać ma do wiadomości uprawnionego do polowonia, lub jego zastępcy z wezwaniem o zgodne załatwienie

sprawy, przyczem usilnem staraniem delegata będzie doprowadzić strony już w tem stadyum sprawy do zawarcia ugody.

Gdyby jednak ugoda do 8 dni do skutku nie przyszła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania wnieść bezpośrednio do delegata podanie o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensyę.

O wniesionej pretensyi o odszkodowanie zawiadomi delegat natychmiast Władzę polityczną powiatową, i przedsięweźmie bez zwłoki najpóźniej w ciągu dalszych 8 dni rokowania ze stronami, względnie potrzebne na miejscu dochodzenia.

5. Jeśli Władza polityczna powiatowa, do której wniesiono w myśl § 58 ustawy łowieckiej zażalenie o wynagrodzenie szkody, postanowi delegować do przeprowadzenia dochodzeń i usiłowań ugodowych w danym wypadku naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), natenczas winna taż Władza najdalej do 3 dni po otrzymaniu pomienionego zażalenia ustanowić delegata, udzielając mu zarazem potrzebnych skazówek.

Jeśli w celu przeprowadzenia dochodzeń w tym wypadku, dla którego ustanawia się delegacyę, są do dyspozycyi ustanowieni raz na zawsze i zaprzysiężeni znawcy, Władza polityczna powiatowa ma tych znawców wskazać delegatowi równocześnie z ustanowieniem go, w przeciwnym zaś razie ma poprzednio wyznaczyć i zaprzysiądz jednego, względnie jeśli zachodzi potrzeba, dwóch znawców.

6. Ustanowiony w ten sposób delegat przedsięweźmie bez zwłoki, najdalej zaś do ośmiu dni licząc od dnia otrzymania dekretu ustanawiającego go delegatem, rokowania ze stronami, względnie potrzebne dochodzenia na miejscu.

7. Delegat ustanowiony bądź to raz na zawsze, bądź też dla poszczególnego wypadku ma zawezwać strony i jednego znawcę, względnie w wypadkach ważniejszych i trudniejszych dwóch znawców do rozprawy i dochodzeń na miejscu, podając czas i miejsce urzędowania.

Rozprawę należy zarządzić w ten sposób, aby w bezpośrednim z nią połączeniu mogły być przeprowadzone dochodzenia na miejscu.

Niestawienie się zawiadomionej odpowiednio strony do wyznaczonej rozprawy nie wstrzymuje jej przeprowadzenia.

Przy rozprawie należy przedewszystkiem próbować ponownie doprowadzić strony do ugody, i to także pod względem kosztów postępowania. Jeśli usiłowania te nie odniosą skutku, ma delegat zawezwać strony do przedstawienia swoich wniosków, a następnie zarządzić przeprowadzenie dochodzeń na miejscu, jakie się okażą potrzebne. W toku dochodzeń winni znawcy złożyć sprawozdanie i opinię po myśli § 60 ustęp 1 i 2 i § 61 ustawy łowieckiej. Stronom wolno oświadczyć się ze swej strony co do opinii

znawców Po ponownych usiłowaniach doprowadzenia do ugody należy czynność urzędową zakończyć.

8. Z przeprowadzonej czynności urzędowej należy spisać protokół, który ma wymienić delegata, strony, które się stawiły, i znawców, jakoteż przedstawić krótko i zwięźle wynik usiłowań ugodowych, wnioski i oświadczenia stron, wynik dochodzeń na miejscu,i sprawozdanie, tudzież opinię znawców, nakoniec wnioski i życzenia wniesione pod względem kosztów postępowania. Protokół ma być podpisany przez delegata, strony i znawców.

Do prowadzenia protokołu może delegat w razie potrzeby przybrać protokolanta.

9. Po ukończonej czynności urzędowej winien delegat protokół wraz z innemi odnośnemi aktami przesłać bez zwłoki, nadalej zaś do trzech dni Władzy politycznej powiatowej celem powzięcia decyzyi, i wydania dalszych zarządzeń.

10. Funkcya delegata jest honorową i bezpłatną. Delegat może jednak żądać zwrotu gotowych wydatków, urosłych z powodu przeprowadzenia poruczonej mu czynności. Te koszta, jakoteż koszta połączone z przybraniem protokolanta (ustęp 8) należy jako koszta z powodu interwencyi organu urzędowego zaliczyć do kosztów urzędowych (§ 64 ustęp 1 ustawy łowieckiej) i wymienić w protokole.

Art. VII.

O kartach myśliwskich i certyfikatach.

(Do §§ 80 do 86 i § 47 ustawy.)

Karty myśliwskie będą sporządzane stosownie do czasu trwania ich ważności przez trzy lata kalendarzowe, przez rok, lub przez miesiąc na sztywnym papierze żółtym, niebieskim lub różowym według wzorów G. H. J.

Certyfikaty myśliwskie zaś będą sporzadzane stosownie do tego czy przeznaczone są dla straży łowieckiej, (§ 82 nstawy łowieckiej) czy też w myśl § 47 ustawy dla osób, którym dozwolono tępienia dzików lub innej szkodliwej zwierzyny z broni palnej, na sztywnym papierze zielonym lub bronzowym według wzorów K. i L.

Sporządzenie kart i certyfikatów myśliwskich, jakoteż druków potrzebnych do prowadzenia rachunków z obrotu tychże, zarządzi Wydział krajowy na koszt funduszu krajowego, i rozeszle je Władzom politycznym powiatowym w odpowiedniej liczbie egzemplarzy.

Władza polityczna powiatowa wyda w razie zachodzących warunków kartę myśliwską za złożeniem przypadającej taksy, potrzebnego stempla i karty na broń, o ile proszący potrzebuje takiej karty, zaś certyfikat myśliwski

dla zatwierdzonego i zaprzysiężonego strażnika łowieckiego na prośbę służbodawcy za złożeniem legitymacyi wystawionej po myśli ustawy z dnia 4 września 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 74, względnie za wykazaniem uskutecznionego zaprzysiężenia w charakterze strażnika łowieckiego, i za złożeniem przypadającego stempla, jakoteż kosztów nakładu oznaczonych na 2 ct. Te koszta nakładu należy także złożyć przy wydaniu certyfikatu myśliwskiego, mającego się wystawić na podstawie § 47 ustawy łowieckiej.

Karta myśliwska, lub certyfikat myśliwski dla zatwierdzonego i zaprzysiężonego strażnika łowieckiego mogą być wydane tak na pisemną, jakoteż na ustnie do protokołu wniesioną prośbę. Władze polityczne powiatowe są zresztą także upoważnione, wydawać karty myśliwskie i wzmiankowane certyfikaty myśliwskie na ustną prośbę bez sporządzenia protokołu.

Władza polityczna powiatowa założy dla każdej kategoryi kart myśliwskich spis według formularza M, i uwidoczni w tym spisie wydanie każdej karty myśliwskiej odnośnej kategoryi pod liczbą bieżącą.

W ten sam sposób należy uwidocznić wydanie certyfikatów myśliwskich po myśli § 82 i 47 ustawy łowieckiej w spisie według formularza N, względnie O.

Każdą kartę myśliwską i każdy certyfikat należy zaopatrzyć liczbą, pod którą uwidocznione są w odnośnym spisie.

W tych spisach należy zanotować także odebranie karty myśliwskiej, lub certyfikatu myśliwskiego, jakoteż wydanie duplikatu w razie utraty tychże.

Co do wystawienia duplikatu mają być analogicznie zastosowane postanowienia odnoszące się do wydania samychże kart lub certyfikatów myśliwskich.

Za duplikat karty myśliwskiej nie uiszcza się ponownie taksy, z drugiej jednak strony należy duplikat taki wystawić tylko wtedy, jeśli utrata karty myśliwskiej nastąpiła bez winy posiadacza.

Z końcem każdego kwartału należy spisy według formularzy M, N i O zakończyć i przesłać Wydziałowi krajowemu pobrane taksy i koszta nakładu wraz z odpisami spisów.

Wzór A.

(Do Art. I.)

Obwieszczenie

o mającej się odbyć licytacyi celem wydzierżawienia prawa polowania gminnego w . . . .

W dniu . . . . o godzinie . . . . odbędzie się w c. k. Starostwie (Magistracie) w . . . . (miejcowości) . . . . . . w . . . . (lokal, w sali, w kancelaryi i t. p.) . . . publiczna licytacya w myśl postanowień ustawy łowieckiej z dnia 5 marca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 71 celem wydzierżawienia prawa polowania gminnego w . . . .

Okręg polowania gminnego w . . . . obejmujący grunta w obrębie gminy katastralnej . . . . położone . . . . . . *) ustanowiony został w myśl §§ 5 i 6 ustawy łowieckiej i wynosi łącznie (około) . . . hektarów . . . .

Dzierżawa ma trwać lat . . i rozpoczyna się dnia . . . . . . a kończy dnia . . . .

Cena wywołania wynosi . . złr. . . . ct.

Do licytacyi dopuszczone będą osoby fizyczne, z wyjątkiem jednak osób od dzierżawy wykluczonych, wymienionych w § 15 lit. *a)* do *f)* ustawy łowieckiej; również dopuszczone być mogą do licytacyi towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez Władzę statutów i skarb państwa.

Każdy do licytacyi przystępujący obowiązany jest przed jej rozpoczęciem złożyć wadyum w kwocie . . . złr. . . . ct. bądź w gotówce bądź książeczkach kas oszczędności lub papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających według kursu bieżącego.

Warunki dzierżawy mogą być przejrzane przez interesowanych przed terminem licytacyi w c. k. Starostwie (Magistracie) w . . . . (miejscowość i lokal) . . . . . w godzinach urzędowych.

. . . . dnia . . . .

Podpis:

(L. S.) (c. k. Starostwo:)

(Magistrat:)

---

*) miejsce do umieszczenia potrzebnych uwag n. p. „z wyjątkiem okręgu samodzielnego polowania.“ . . . . .

Wzór B.

(Do Art. I.)

Warunki dzierżawy

polowania gminnego w . . . .

1) Przedmiot dzierżawy stanowi polowanie w okręgu polowania gminnego w . . . . Okręg ten, obejmujący grunta w obrębie gminy katastralnej . . . . położone . . . *) ustanowiony został w myśl §§ 5 i 6 ustawy łowieckiej i wynosi łącznie (około) . . . hektarów (Okręg ten w podanej łącznej przestrzeni obejmuje także grunta obszaru dworskiego w . . . . w rozległości . . hektarów.

2) Dzierżawa ma trwać lat . . i rozpoczyna się dnia . . . . a kończy się dnia . . . .

3) Wysokość czynszu rocznego za dzierżawę polowania gminnego w powyższym okręgu oznaczy c. k. Starostwo (Magistrat) na podstawie wyniku licytacyi.

Jeżeliby w ciągu czasu trwania dzierżawy w skutek uwzględnienia zarzutów, względnie rekursów przeciw ustanowieniu okręgu polowania gminnego, lub w skutek zastosowania dalszych postanowień ustawy zadzierżawiony okręg polowania gminnego powiększył się, lub umniejszył, natenczas c. k. Starostwo (Magistrat) w stosunku do obszaru, który do okręgu polowania gminnego przyrasta, względnie odeń odpada, obliczy i oznaczy kwotę, o którą czynsz dzierżawny powiększy się lub umniejszy.

4) Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone będą osoby fizyczne, z wyjątkiem jednak osób od dzierżawy wykluczonych a wymienionych w § 15 lit. *a)* do *f)* ustawy łowieckiej.

Również mogą być dopuszczone do tej dzierżawy towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez Władzę statutów, i skarb państwa.

5) Na podstawie aktu licytacyi przyzna c. k. Starostwo (Magistrat) dzierżawę polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaofiaruje, przyczem jednak nie będą uwzględnione oferty tych osób, które wykluczone są od dzierżawy.

6) Oferent, któremu c. k. Starostwo (Magistrat) jako najwyżej ofiarującemu przyzna dzierżawę polowania gminnego, nabywa prawo wykonywania tego

---

*) miejsce do umieszczenia potrzebnych uwag n. p. „z wyjątkiem okręgu samodzielnego polowania.“ . . . . .

polowania od dnia, w którym dzierżawa się rozpoczyna i może nawet w razie, gdyby przeciw przyznaniu mu dzierżawy wniesione zostało odwołanie, wykonywać to prawo aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy. Dzierżawca polowania obowiązany jest pod rygorem utraty wadyum na rzecz posiadaczy gruntów, w okręg polowania wchodzących, i pod rygorem rozwiązania umowy dzierżawnej złożyć najpóźniej w dni 14 po doręczeniu mu uwiadomienia o przyznaniu dzierżawy kaucyę w wysokości jednorocznego czynszu dzierżawnego.

Kaucya ma być złożona w książeczkach kas oszczędności lub w papierach publicznych pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego, i ma być deponowaną w c. k. urzędzie podatkowym w . . . .

7) Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na ich zwrot będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań dzierżawy w umowie przyjętych.

Jeżeliby zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jakibądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu, to dzierżawca polowania winien będzie na polecenie c. k. Starostwa (Magistratu) uzupełnić ją w ciągu dni 14 do pierwotnej wysokości pod rygorem rozwiązania umowy dzierżawnej.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

8) Czynsz dzierżawny za polowanie gminne należy składać, a mianowicie czynsz za pierwszy rok w ciągu czternastu dni po doręczeniu uwiadomienia o przyznaniu dzierżawy, a czynsz za następne lata na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego do rąk zwierzchności gminnej w . . . . Wyjątek stanowi udział, który przypada na grunta obszaru dworskiego wcielone do okręgu polowania gminnego w stosunku do ich rozmiaru, a który oznaczy c. k. Starostwo (Magistrat). Udział ten w czynszu dzierżawnym należy składać do rąk przełożonego obszaru dworskiego w . . . .

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie pociągnie to za sobą skutki określone w § 19 ustęp 1 i w § 20 ustęp 2 ustawy łowieckiej.

9) Poddzierżawianie zadzierżawionego polowania w całości lub w części innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach bez zezwolenia c. k. Starostwa (Magistratu) jest zabronione i nieważne.

10) Dzierżawca polowania ma najpóźniej w 14 dni po doręczeniu mu uwiadomienia o przyznaniu dzierżawy ustanowić dla nadzoru i ochrony zadzierżawionego polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób

i przedstawić te osoby c. k. Starostwu (Magistratowi) celem zatwierdzenia i zaprzysiężenia.

Gdyby dzierżawca polowania zamierzał sam podjąć się tego dozoru, posiadając warunki do tego wymagane, natenczas winien we wskazanym powyżej terminie donieść o tem c. k. Starostwu (Magistratowi) z prośbą o zatwierdzenie go i zaprzysiężenie w tym charakterze.

11) Wydzierżawione polowanie może być przez c. k. Starostwo (Magistrat) uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

a) nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego;

b) nie zastosuje się do przepisów ustawy łowieckiej o nadzorze polowania;

c) dopuści się powtórnie innego przekroczenia tej ustawy;

d) utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

12) Protokół licytacyi, którego część składową stanowią niniejsze warunki dzierżawy, zastępuje miejsce formalnego kontraktu dzierżawy.

Należytości stemplowe i w ogóle koszta połączone z licytacyą ponosi dzierżawca.

Wzór C.

(do Art. 1.)

Protokół licytacyi

przeprowadzonej celem wydzierżawienia polowania gminnego w . . . .

w . . . . . $\frac{\text{c. k. Starostwie}}{\text{(Magistracie)}}$ . . . w . . . .

dnia . . . .

Obwieszczeniem . . . . . $\frac{\text{c. k. Starostwa}}{\text{(Magistratu)}}$ . . . . . z dnia . . . . , . . . L. . . . , wyznaczono na dzień dzisiejszy termin publicznej licytacyi, mającej się odbyć celem wydzierżawienia polowania gminnego w . . . . na przeciąg lat . . to jest, na czas od . . . . do . . . . Obwieszczenie to ogłoszono w sposób przepisany, a w szczególności rozpowszechniono w gminie . . . . w sposób tamże praktykowany, wywieszono je także na tablicy urzędowej . . $\frac{\text{c. k. Starostwa}}{\text{(Magistratu)}}$ . . . . w . . . . (umieszczono w gazecie . . . . Nr. . . z dnia . . . .)
jakoteż podano do wiadomości Wydziału powiatowego w . . . . niemniej gmin i obszarów dworskich w . . . .

Stosownie do tego obwieszczenia, które wraz z dowodami należytego jego ogłoszenia dołącza się do niniejszego protokołu, przystępuje się niniejszem do przeprowadzenia ogłoszonej licytacyi.

[Przeprowadzenie licytacyi poruczono rozporządzeniem c. k. Starostwa (Magistratu) z dnia . . . . , które do niniejszego protokołu się dołącza, podpisanemu naczelnikowi gminy w . . . . (przełożonemu obszaru dworskiego w . . . .)].

Czynność rozpoczęto o wyznaczonej w obwieszczeniu godzinie . . . .

Przedewszystkiem odczytano zgromadzonym stronom interesowanym warunki dzierżawy, które dołączą się do niniejszego protokołu, jako jego część składową.

Przystępujący do licytacyi składają wadya w kwotach po . . . złr. . . . ct., a mianowicie:

N. N. . . . (w gotówce) . . . (w książeczce kasy oszczędności) . . . (w papierach publicznych) . . a to . . . i t. d. . . . . . na co wydano urzędowe potwierdzenie złożenia.

Licytanci wnoszą następujące oferty:

. . . .

. . . .

Gdy pomimo kilkakrotnego wywoływania nikt nie wniósł wyższej oferty, zamknięto w przepisany sposób licytacyę.

Według powyższego wyniku licytacyi ofiarował najwyższy czynsz dzierżawny, a mianowicie kwotę . . złr. . . ct. rocznie . . N. N. . . .

Tenże składa natychmiast (obowiązuje się złożyć do dni 14 po przyznaniu dzierżawy) koszta licytacyi w kwocie . . . . . dalej jednoroczny czynsz dzierżawny w kwocie . . . złr. . . . ct., i kaucyę w tej samej kwocie (gotówką . . . w książeczce kasy oszczędności, papierach publicznych, a to . . . .)

Innym oferentom zwrócono złożone wadya, co odbierający własnoręcznymi podpisami stwierdzają.

Na tem protokół zakończono, i po odczytaniu w obec uczestników licytacyi podpisano.

(P o d p i s y:)

Stempel

(L. S.)

Podpis funkcyonaryusza prowadzącego licytacyę:

. . . .

(Delegat wydziału powiatowego:)

. . . .

W zastępstwie gminy, względnie posiadaczy gruntów włączonych do okręgu polowania gminnego:

. . . .

Oferent, który wniósł najwyższą ofertę:

. . . .

Inne osoby, które brały udział w licytacyi:

. . . .

. . . .

(Protokolant:)

. . . .

Wzór D.

(Do §§ 36 ustawy łowieckiej i do Art. IV.)

Świadectwo pochodzenia zwierzyny.

Dla Pana . . . . . (imię i nazwisko) . . . .
handlarza zamieszkałego w . . . .

Następująca zwierzyna, a mianowicie:
. . . . (ilość i rodzaj zwierzyny) , ...

. . . .

pochodzi z okręgu polowania . . . . . . $\frac{\text{samodzielnego}}{\text{gminnego}}$ . . . . . .

. . . . dnia . . . .

N. N. . . . w . . . . (miejsce zamieszkania) (uprawniony do polowania)
albo:
(pełnomocnik uprawnionego do polowania pana N. N. . . . w . . . .)

(L. S.)

Wzór E.

(Do § 37 ustawy łowieckiej i do Art. IV.)

Świadectwo pochodzenia zwierzyny.

Dla Pana . . . . . (imię i nazwisko) . . . .
zamieszkałego w . . . .

Następująca zwierzyna a mianowicie:
. . . . (ilość i rodzaj zwierzyny) . . . .

. . . .

(pochodzi z . . . zagranicy / zwierzyńca zamkniętego w . . . .)

albo:

(została ubitą w czasie ochronnym w myśl postanowień § 35 ustawy łowieckiej na podstawie rozporządzenia c. k. Starostwa (Magistratu) z dnia . . . . l. . . .)

albo:

(została zajęta i uznana za przepadłą w myśl §§ 74 i 76 ustawy łowieckiej rozporządzeniem c. k. Starostwa (Magistratu) z dnia . . . . l. . . . .

. . . . . . , dnia . . . .

Podpis:

(C. k. Starostwo:)

Magistrat:

Naczelnik gminy:

(L. S.)

Przełożony obszaru dworskiego:

[Jeśli świadectwo wystawione jest przez naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) musi być potwierdzone przez Władzę polityczną powiatową, zatem mieć następującą klauzulę.]

Potwierdza się:

. . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat:

. . . .

(L. S.)

Wzór F.

(do Art. V.)

Rota przysięgi

dla znawców przy dochodzeniach w sprawach wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę.

Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że w toku postępowania w sprawach wynagrodzenia szkód zrządzonych przez polowanie lub przez zwierzynę według najlepszej wiedzy i sumienia i zasad fachowych składać będę sprawozdania i opinie, a w szczególności ocenię wysokość szkody zrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, jakoteż udzielę wszelkich odemnie żądanych wyjaśnień fachowych, i odpowiem na zadane mi fachowe pytania.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Wzór G.

(Do Art. VII.)

(Na żółtym sztywnym papierze. Długość: 15 cmt., szerokość $11\frac{1}{2}$ cm.)
(Na przedniej stronie.)

Powiat polityczny . . . . L. . . .

Karta myśliwska

ważna na cały obszar Galicyi na trzy lata kalendarzowe, to jest na lata . . . .

Stempel

Imię i nazwisko posiadacza . . . .
Zatrudnienie . . . .
Wiek . . . .
Zamieszkanie . . . .

Taksa w kwocie 15 złr. została uiszczoną.

Własnoręczny podpis posiadacza:
. . . .

. . . . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat:

(L. S.)

(Na odwrotnej stronie).

Karta myśliwska ważną jest wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa, nie może więc komu innemu być odstąpioną; nie daje ona jednak prawa polować bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

Czas ochronny dla zwierząt łownych

według § 33 ustawy łowieckiej z 5 marca 1897 Dz. ust. kr. Nr. 71.

(Ciemne pola oznaczają czas ochronny.)

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Jelenie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Kozły (rogacze)			▒	▒	▒ 15							
Zające		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒			
Jarząbki		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Głuszce i cietrzewie (koguty)					20 ▒	▒	▒	▒				
Kuropatwy	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				▒
Bażanty	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Dropie, pardwy				15 ▒	▒	▒	▒					
Ptactwo błotne				15 ▒	▒	▒						
Ptactwo wodne				15 ▒	▒	▒ 15						
Łanie, sarny, cielęta, spiczaki, kury głuszczów i cietrzewi.	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒

Wzór H.

(Do Art. VII.)

(Na niebieskim sztywnym papierze, Długość 15 cm., szerokość $11^1/_2$ cm.)
(Na przedniej stronie.)

Powiat polityczny . . . . L. . . . .

Karta myśliwska

ważna na cały obszar Galicyi na rok jeden, to jest na czas od . . . . .
. . . . do . . . .

Stempel

Imię i nazwisko posiadacza . . . .
Zatrudnienie . . . .
Wiek . . . .
Zamieszkanie . . . .

Taksa w kwocie 5 złr. została uiszczoną.

Własnoręczny podpis posiadacza:

. . . .

. . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat:

(L. S.)

(Na odwrotnej stronie jak wzór G.)

Wzór J.

(Do Art. VII.)

(Na różowym papierze sztywnym. Długość 15 cm., szerokość $11^1/_2$ cm.)
(Na przedniej stronie.)

Powiat polityczny . . . . L. . . . .

Karta myśliwska

ważna na cały obszar Galicyi na jeden miesiąc, to jest, na czas od . . . .
. . . . do . . . .

Imię i nazwisko posiadacza	Stempel
Zatrudnienie	
Wiek	
Zamieszkanie	

Taksa w kwocie 1 złr. 50 ct. została uiszczoną.

Własnoręczny podpis posiadacza
. . . .

. . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat:

(L. S.)

(Na odwrotnej stronie jak wzór G.)

Wzór K.

(Do Art. VII.)

(Na zielonym papierze sztywnym. Długość 15 cm., szerokość $11^1/_2$ cm.)
(Na przedniej stronie.)

Powiat polityczny . . . . L. . . .

Certyfikat myśliwski

dla strażnika łowieckiego.

Stempel

Imię i nazwisko strażnika . . . .
Wiek . . . .
Zamieszkanie . . . .

Posiadacz jest przez Władzę zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikiem łowieckim Pana . . . . w . . . .

$\frac{\text{właściciela}}{\text{dzierżawcy}}$ polowania w . . . .

Certyfikat ten ważny jest tylko na tak długo, jak długo posiadacz ustanowiony jest strażnikiem łowieckim.

Własnoręczny podpis posiadacza:
. . . .

. . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat :

(L. S.)

(Na odwrotnej stronie.)

Certyfikat myśliwski ważny jest wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa, nie może więc komu innemu być odstąpiony.

Certyfikat powinien strażnik w czasie wykonywania swej służby zawsze mieć przy sobie, i okazać go na żądanie organu bezpieczeństwa.

Czas ochronny dla zwierząt łownych

według § 33 ustawy łowieckiej z 5 marca 1897 Dz. u. kr. Nr. 71.

(Ciemne pola oznaczają czas ochronny.)

(dalej jak wzór G.)

Wzór L.

(Do Art. VII.)

(Na bronzowym papierze sztywnym. Długość 15 cm., szerokość $11^1/_2$ cm.)
(Na przedniej stronie.)

Powiat polityczny . . . . L. . . .

Certyfikat myśliwski

upoważniający do tępienia dzików lub innej szkodliwej zwierzyny, i z broni palnej.

Ważny tylko na czas od . . . . do . . . .

Imię i nazwisko posiadacza . . . .
Zatrudnienie . . . .
Wiek . . . . ,
Zamieszkanie . . . .
Certyfikat ten ważny jest jedynie w obrębie . . . .

Własnoręczny podpis posiadacza:
. . . .

. . . . dnia . . . .

C. k. Starostwo:

Magistrat:

(L. S.)

(Na odwrotnej stronie.)

Certyfikat ten ważny jest jedynie w obrębie obszaru w nim oznaczonego i wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa, jakoteż tylko w celu polowania na oznaczoną w nim szkodliwą zwierzynę; nie może więc być użyty w obrębie innego obszaru, ani też komu innemu być odstąpiony.

Certyfikat powinien posiadacz w czasie wykonywania polowania na oznaczoną szkodliwą zwierzynę zawsze mieć przy sobie, i okazać go na żądanie organu bezpieczeństwa.

Wzór M.

(Do Art. VII.)

Powiat polityczny . . . . .

Spis

wydanych kart myśliwskich.

Liczba bieżąca	Rok	Posiadacza		Czas trwania ważności karty	Gdzie uiszczono taksę	Data i liczba karty na broń	Uwaga
		Imie i nazwisko, zatrudnienie, wiek	Miejsce zamieszkania				
							W tej rubryce należy uwidocznić zgubienie, odebranie karty myśliwskiej lub wydanie duplikatu.

Wzór N.

(Do Art. VII.)

Powiat polityczny . . . . . .

Spis

certyfikatów myśliwskich, wydanych strażnikom łowieckim.

Liczba bieżąca	Rok	Strażnika łowieckiego		Okręg polowania, na który jest ustanowiony. Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania uprawnionego do polowania.	Data i liczba dekretu, zatwierdzenia i zaprzysiężenia stażnika.	Uwaga
		Imię i nazwisko, Wiek	Miejsce zamieszkania			
						W tej rubryce należy uwidocznić zgubienie, odebranie certyfikatu lub wydanie duplikatu.

Wzór O.

(Do Art. VII.)

Powiat polityczny . . . .

Spis

certyfikatów myśliwskich, wydanych na zasadzie § 47 ustawy łowieckiej, upoważniających do tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny.

Liczba bieżąca	Rok	Posiadacza		Obszar, na który udzielono certyfikat. Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania uprawnionego do polowania.	Czas trwania ważności certyfikatu.	**Uwaga**
		Imię i nazwisko, zatrudnienie i wiek	Miejsce zamieszkania			
						W tej rubryce należy uwidocznić zgubienie lub odebranie certyfikatu.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 5. Czerwca 1898. **Część VI.**

Nr. 22.

Statut organizacyjny

c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie (wydany przez Wysokie c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia rozporządzeniem z dnia 26. kwietnia 1897 L. 4941.)

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Celem Szkoły politechnicznej jest udzielanie gruntownego teoretycznego, a o ile to w szkole jest możebnem, także praktycznego wykształcenia w zawodach technicznych w ogólności a przedewszystkiem w tych zawodach, dla których istnieją w niej osobne Wydziały. (Zasady organizacyi §. 1.)

§. 2.

W Szkole politechnicznej istnieją obecnie cztery następujące Wydziały:

a) inżynieryi,

b) budownictwa,

c) budowy maszyn,

d) chemii technicznej.

Oprócz tego istnieje przy Wydziale budowy maszyn kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu górniczego, a przy Wydziale chemii technicznej kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu hutniczego. (Z. o. §. 2.)

§. 3.

Szkoła politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się. (Z. o. §. 3.)

Ażeby jednak umożebnić słuchaczom należyte wykształcenie się w wybranym przez nich zawodzie w ciągu pewnej liczby lat, Grono profesorów układa plany nauk dla każdego Wydziału, i przedkłada je Ministerstwu Wyznań i Oświecenia do zatwierdzenia; słuchacze jednak nie są obowiązani trzymać się tych planów nauk. (Z. o. §. 21.) Wedle tych planów trwa nauka na Wydziałach inżynieryi i budownictwa lat 5, a na Wydziałach budowy maszyn i chemii technicznej lat 4.

§. 4.

Język polski jest językiem wykładowym Szkoły politechnicznej. (Z. o. §. 4.)

§. 5.

Rok szkolny dzieli się na dwa półrocza: pierwsze (zimowe) trwa od pierwszego października do końca lutego następnego roku słonecznego, drugie (letnie) trwa od 1. marca do końca lipca. Nauka poszczególnych przedmiotów jest albo całoroczna, albo półroczna. Wpisy odbywają się na każde półrocze oddzielnie.

§. 6.

Przed rozpoczęciem każdego roku szkolnego ogłasza się program, który zawiera spis i treść wszystkich przedmiotów wykładanych w Szkole politechnicznej i plany nauk dla każdego Wydziału. (§. 3.)

II. O nauczających.

§. 7.

Nauki udzielają profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni, docenci prywatni i docenci płatni, języków zaś i kunsztów uczą nauczyciele. Do pomocy profesorów mogą być ustanowieni asystenci, a do tych przedmiotów, z którymi są połączone ćwiczenia praktyczne także i konstruktorowie. (Z. o. §. 5.)

§. 8.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Cesarz na wniosek Ministera Wyznań i Oświecenia, docentów płatnych i nauczycieli mianuje Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Grona profesorów. Ranga i płaca profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych są unormowane osobnemi ustawami. Pobory docentów płatnych i nauczycieli tudzież konstruktorów i asystentów wyznacza Minister Oświecenia na wniosek Grona profesorów.

§. 9.

Docentów prywatnych dopuszcza się do wykładania wszystkich przedmiotów, które mogą służyć do poparcia celów Szkoły politechnicznej. Habilitacyi docentów prywatnych dokonywa Grono profesorów wedle postanowień obowiązujących w uniwersytetach, o ile nie zostaną wydane w tej mierze odrębne postanowienia. Dyplom ścisłego egzaminu z pewnego Wydziału Szkoły politechnicznej posiada dla habilitacyi na tymże Wydziale równe znaczenie, jak dyplom doktorski uzyskany na uniwersytecie. (Z. o. §. 6.)

Uchwałę Grona profesorów o przyznaniu kandydatowi prawa wykładania przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

§. 10.

Konstruktorów i asystentów mianuje Grono profesorów na wniosek właściwych profesorów zawodowych na przeciąg dwu lat szkolnych a ich mianowanie przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia. W razie odpowiedniej aplikacyi może być ich służba przedłużona na dalsze dwa lata a w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, może nastąpić za zezwoleniem Ministra Wyznań i Oświecenia jeszcze dalsze przedłużenie tej służby. (Z. o. §. 7.)

§. 11.

Nauczający są obwiązani:

a) udzielać nauki poruczonych im przedmiotów wedle planów nauk (§. 3.) w oznaczonych godzinach,

b) przekonywać się w sposób odpowiedni o pilności i zachowywaniu się słuchaczy, tudzież odbywać ze słuchaczami egzamina i kolokwie.

Konstruktorowie i asystenci są obowiązani wspierać profesora w jego działalności nauczycielskiej i naukowej i być powolnymi wszelkim jego zarządzeniom w tym zakresie.

§. 12.

Wycieczki naukowe programem objęte stanowią część integralną nauki. Profesorowie obowiązani do takich wycieczek ze słuchaczami, przedkładają Gronu profesorów wnioski o czasie i trwaniu tychże do zatwierdzenia.

Profesorom urządzającym wycieczki naukowe należą się dyety i koszta podróży wedle norm ogólnie obowiązujących. Konstruktorom i asystentom jeżeli również mają uczestniczyć w wycieczce, wypłaca się dyety i koszta podróży wedle wymiaru XI klasy rangi urzędników państwowych.

Celem pokrycia innych wydatków połączonych z wycieczkami, przyzwala się odpowiednie ryczałty.

III. O kierownictwie Szkoły politechnicznej.

§. 13.

Szkołą politechniczną kieruje Grono profesorów, na którego czele stoi Rektor. (Z. o. §. 8.)

§. 14.

Rektora wybiera na przeciąg jednego roku szkolnego Grono profesorów z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły politechnicznej. Wybór przedkłada się do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 9.)

Profesor wybrany Rektorem, jest obowiązany przyjąć ten urząd, w razie zaś nieprzyjęcia podać powody zrzeczenia się, nad których dopuszczalnością głosują wyborcy bez wszelkiej debaty. Jeżeli Grono profesorów zrzeczenia się wyboru nie przyjmie, wówczas wybranemu służy prawo odwołania się do Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 15.

Rektor zastępuje Szkołę politechniczną na zewnątrz we wszystkich jej stosunkach. Przewodniczy na posiedzeniach Grona profesorów i kieruje jego obradami według regulaminu. Wykonywa uchwały Grona profesorów i zdaje sprawę ze sposobu wykonania na najbliższem posiedzeniu Grona.

Rektor może wykonanie uchwały Grona profesorów powstrzymać, jeżeli uzna, że zachodzą słuszne do tego powody; w takim razie ma on przedmiot uchwały podać Gronu profesorów na najbliższem posiedzeniu do powtórnego zbadania. W razie trwania różnicy zdania przedkłada rzecz Ministerstwu do rozstrzygnięcia.

Rektor załatwia sam takie sprawy bieżące, które wymagają jedynie zastosowania istniejących przepisów lub natychmiastowego załatwienia. O sposobie załatwienia tych spraw zawiadamia on Grono profesorów na najbliższem posiedzeniu.

Rektor uwiadamia wreszcie Grono profesorów o przerwach, jakieby zaszły w wykładach, tudzież o zarządzonych następstwach.

§. 16.

Rektor jest przełożonym kancelaryi Rektoratu. Do pomocy Rektora ustanawia się sekretarza, ewentualnie innych urzędników i pomocników biurowych.

Rektor pobiera dodatek funkcyjny wyznaczony w drodze rozporządzenia (Z. o. §. 9.)

§. 17.

W razie przeszkody zastępuje Rektora jego poprzednik w uzędzie (Prorektor). (Z. o. §. 9. al. 3.)

Jeżeli zachodzi przeszkoda trwała, niedozwalająca Rektorowi spełniać obowiązków urzędowych, wówczas Minister Oświecenia po wysłuchaniu opinii Grona profesorów, rozstrzyga, czy ma być wybrany nowy Rektor, czy też Prorektor ma Rektora zastępować do końca roku szkolnego. W przypadku ostatnim pobiera Prorektor dodatek funkcyjny za czas zastępstwa.

§. 18.

Grono profesorów składa się z profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych oraz z przedstawicieli docentów, wybranych na przeciąg jednego roku szkolnego, przez docentów prywatnych i docentów płatnych. Ci wybierają razem dwu przedstawicieli lub jednego przedstawiciela do Grona profesorów, stosownie do tego, czy jest ich razem więcej niż pięciu, czy też nie. (Z. o. §. 10.)

Wybieralnymi na przedstawicieli są tylko ci docenci, którzy przez cztery półrocza wykładali w lwowskiej Szkole politechnicznej.

Inni docenci, zastępcy profesorów i nauczyciele nie są członkami Grona profesorów. Atoli mogą na zaproszenie Rektora brać udział w posiedzeniach Grona profesorów z głosem doradczym, jeżeli ma się traktować o naukach przez nich udzielanych.

§. 19.

Posiedzenia Grona profesorów zwołuje Rektor z reguły raz na miesiąc, a w razie potrzeby może je zwoływać częściej, albo wedle własnego uznania, albo też na żądanie przynajmniej $^1/_4$ profesorów.

Jeżeli posiedzenie zostało zwołane regulaminowo, wówczas do ważności uchwały potrzeba obecności przynajmniej połowy członków Grona profesorów i bezwzględnej większości obecnych do głosowania uprawnionych.

Każdy profesor powinien regularnie uczęszczać na posiedzenia Grona, a w razie przeszkody usprawiedliwić swą nieobecność. Żadnemu członkowi Grona nie wolno uchylać się od głosowania. Protokoły posiedzeń Grona profesorów przezeń przyjęte podaje Rektor do wiadomości Ministra Wyznań i Oświecenia.

§. 20.

Grono profesorów jest odpowiedzialne za stan Szkoły politechnicznej pod względem naukowym i dyscyplinarnym. Grono profesorów wykonywa nadzór nad zarządem ekonomicznym Szkoły i za ten zarząd o tyle odpowiada, o ile zarządzenia polegają na jego uchwałach.

Grono profesorów sprawuje w pierwszej instancyi władzę dyscyplinarną nad wszystkimi funkcyonaryuszami Szkoły i nad słuchaczami.

Wszystkie sprawy, które nie są wyraźnie przekazane Rektorowi albo Dziekanom (§. 22.) należą do zakresu działania Grona profesorów. (Z. o. §. 11.)

§. 21.

Grono profesorów ma się starać o dostateczną liczbę sił nauczycielskich dla każdego przedmiotu nauki, jak również o to, ażeby w miarę potrzeby i odpowiednio do stanu umiejętności były wykładane wszystkie przedmioty potrzebne do spełnienia zadań Szkoły politechnicznej. Wnioski zmierzające do tego celu przedkłada Grono profesorów Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Posady nauczycielskie wszelkiej kategoryi obsadza się zapomocą konkursu, lub przez powołanie, a Gronu profesorów przysłuża we wszystkich przypadkach prawo czynienia wniosków pod względem osoby zamianować się mającej. To prawo przysłuża Gronu profesorów także przy obsadzaniu posad urzędników bibliotecznych i kancelaryjnych.

Grono profesorów wykonywa nadzór zwierzchni nad laboratoryami, gabinetami zbiorów naukowych, biblioteką i wszelkimi instytutami naukowymi w Szkole politechnicznej istniejącymi.

Grono profesorów układa plany nauk i czuwa nad tem, by odpowiadały one zawsze potrzebom nauki.

Grono profesorów uwalnia słuchaczów od opłaty czesnego i taks laboratoryjnych wedle norm zatwierdzonych przez Ministra Oświecenia i przedstawia ich do nadania stypendyów.

§. 22.

Do bezpośredniego kierowania sprawami Wydziałów wybiera Grono profesorów dla każdego Wydziału Dziekana na przeciąg dwu lat szkolnych z pomiędzy profesorów. Wybór ma być przedłożony do zatwierdzenia Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Rektor i Prorektor nie mogą być równocześnie Dziekanami. (Z. o. §. 12.)

§. 23.

Do zakresu działalności Dziekana należy:

a) Rozpatrywanie i poświadczanie kwalifikacyi uczniów, zgłaszających się do przyjęcia na słuchaczów zwyczajnych lub nadzwyczajnych.

b) Czuwanie nad przykładaniem się do nauk i nad zachowywaniem się słuchaczów tudzież udzielanie im rad i wskazówek w razie potrzeby.

c) Ocenianie podań słuchaczów zwyczajnych o uwolnienie od opłaty czesnego i taks laboratoryjnych.

d) Nadzór przy egzaminach kursowych i przewodniczenie przy I. egzaminie rządowym.

e) Przygotowywanie wniosków co do planów nauk.

§. 24.

Dziekan pobiera za swe czynności dodatek funkcyjny ustanowiony w drodze rozporządzenia. W razie przeszkody zastępuje Dziekana jego poprzednik (Prodziekan). Gdy przeszkoda jest trwałą, pełni Prodziekan obowiązki Dziekana do końca roku szkolnego i pobiera wtedy dodatek funkcyjny za czas zastępstwa.

IV. O słuchaczach.

§. 25.

Słuchacze Szkoły politechnicznej są albo zwyczajni albo nadzwyczajni. (Z. o. §. 13.)

§. 26.

Jako słuchaczów zwyczajnych przyjmuje się tych, którzy uzyskali ważne w obrębie państwa świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej lub z gimnazyum,

przyczem uczniowie gimnazyum udowodnić jeszcze mają dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i odręcznych świadectwem z gimnazyum albo zapomocą egzaminu wstępnego.

O ile świadectwo dojrzałości może być zastąpione świadectwem innego zakładu naukowego zorganizowanego jako zakład wyższy, orzeka Minister Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 14.)

§. 27.

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być ci przyjęci, którzy nie żądają przyjęcia jako słuchacze zwyczajni, pomimo że posiadają potrzebne do tego warunki, albo którzy nie posiadają zupełnych warunków do wstąpienia do Szkoły politechnicznej jako słuchacze zwyczajni. Do przyjęcia na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodów ukończonego 18 roku życia i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wykładów, na jakie uczęszczać zamierza. (Z. o. §. 15.)

§. 28.

Mężowie wieku dojrzałego, albo ukończeni słuchacze Szkół politechnicznych lub uniwersytetów mogą za zezwoleniem właściwych profesorów a zgodą Rektora uczęszczać na poszczególne wykłady w charakterze gości.

§. 29.

Słuchaczów zwyczajnych oznacza się jako takich we wszystkich poświadczeniach, wydawanych przez Szkołę politechniczną; używają oni wszystkich praw, jakie nadaje uczęszczanie do zakładu i mają spełniać wszystkie obowiązki z tem połączone.

Słuchaczów nadzwyczajnych wymienia się wyraźnie jako takich we wszystkich poświadczeniach przez Szkołę politechniczną wydawanych. Mają oni prawo do słuchania wszystkich wykładów i do korzystania z wszelkich środków naukowych zakładu na równi ze słuchaczami zwyczajnymi, atoli nie mają prawa do uwolnienia od czesnego i taks laboratoryjnych, do pobierania stypendyów (Z. o. §. 19.), tudzież do zdawania egzaminów publicznych i kolokwiów i do żądania absolutoryów. Słuchacze nadzwyczajni oprócz poświadczenia uczęszczania na wykłady mogą na żądanie otrzymywać prywatne świadectwa postępu od tych profesorów, na których wykłady uczęszczają.

Wszyscy słuchacze, tak zwyczajni jak i nadzwyczajni są obowiązani stosować się do przepisów dyscyplinarnych.

§. 30.

Słuchacz chcący być przyjęty do Szkoły politechnicznej, powinien się zgłosić osobiście u Dziekana tego Wydziału, na który wstąpić zamierza i przedłożyć mu świadectwa wykazujące dotychczasowy bieg studyów, a w razie przerwy w studyach, świadectwo moralnego zachowywania się w czasie przerwy. Na podstawie tych świadectw, ewentualnie także po zdaniu egzaminu z rysunku geometrycznego i odręcznego, stwierdza Dziekan kwalifikacyę zgłaszającego się do przyjęcia na słuchacza zwyczajnego lub nadzwyczajnego (§. 26.), poczem następuje przyjęcie i immatrykulacya przez Rektora.

W razie, jeżeliby Dziekan odmówił zgłaszającemu się kwalifikacyi do przyjęcia, lub Rektor, pomimo stwierdzonej przez Dziekana kwalifikacyi, przyjąć go nie chciał, służy zgłaszającemu się prawo odwołania się do Grona profesorów.

§. 31.

Słuchaczów przyjmuje na wykłady, rysunki i ćwiczenia, na które uczęszczać zamierzają, Dziekan Wydziału na początku każdego półrocza. (§. 5.) Termin przyjęcia kończy się 15. października w pierwszem a 7. marca w drugiem półroczu. Na przyjęcie późnięj zgłaszających się, gdy usprawiedliwią spóźnienie, może zezwolić Rektor do końca października, względnie do 15. marca. Po tym zaś terminie może zezwolić na przyjęcie jedynie Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Grona profesorów.

§. 32.

Każdy słuchacz jest obowiązany zgłosić się osobiście u poszczególnych profesorów, docentów i nauczycieli, na których wykłady uczęszczać zamierza, przed rozpoczęciem wykładów, zaś bezzwłocznie w razie spóźnionego wstąpienia na kurs.

Profesorowi przysłuża jednak prawo, nie przyjąć z ważnych powodów słuchacza na ćwiczenia lub wykłady z ćwiczeniami połączone, jeżeli te wymagają specyalnego zajęcia się profesora każdym słuchaczem z osobna, lub też oddania słuchaczowi pewnych środków naukowych. Słuchaczowi przysłuża jednak prawo odwołania się przeciw temu do Grona profesorów.

V. O opłatach szkolnych.

§. 33.

Przy przyjęciu do Szkoły politechnicznej uiszcza każdy słuchacz jednorazowo taksę immatrykulacyjną w kwocie 10 koron. Taksę tę należy opłacić

ponownie, jeżeli słuchacz nie był zapisany przez 2 po sobie następujące półrocza, albo przez dłuższy przeciąg czasu.

Od opłaty taksy immatrykulacyjnej nie uwalnia się nikogo. (Z. o. §. 16.)

§. 34.

Słuchacze zwyczajni uiszczają czesne, które na każde półrocze wynosi 30 koron, bez różnicy Wydziałów i bez względu na liczbę godzin nauki przez nich wybranych. Czesne słuchaczów nadzwyczajnych za każde półrocze oblicza się według liczby godzin, w których pobierają naukę. (Z. o. §. 17.) i wynosi na półrocze 2 korony za każdą godzinę tygodniową nauki, przyczem dwie godziny ćwiczeń lub rysunków liczy się za jedną godzinę nauki.

Za użytkowanie jednego z laboratoryów chemicznych płaci słuchacz w każdem półroczu taksę w kwocie 30 koron.

§. 35.

Na zasadzie dowiedzionego ubóstwa, nienagannego sprawowania się i co najmniej dobrego postępu w studyach, mogą być słuchacze zwyczajni uwolnieni od opłaty całego lub połowy czesnego wedle norm przez Grono profesorów uchwalonych a przez Ministra Wyznań i Oświecenia zatwierdzonych. Orzeczenie co do uwolnienia służy Gronu profesorów. (Z. o. §. 18.)

Wyjątkowo może Grono pod tymi samymi warunkami uwolnić słuchacza także od opłaty taksy laboratoryjnej.

§. 36.

Za nadzwyczajne wykłady profesorów, tudzież za wykłady docentów prywatnych i wykłady tych nauczycieli, którzy nie pobierają płacy z funduszów państwowych, opłaca się czesne w wysokości przez nich ustanowionej a przez Grono profesorów zatwierdzonej. (Z. o. §. 20.)

VI. O świadectwach i egzaminach.

§. 37.

Zgłoszenie się u poszczególnych wykładających, uczęszczanie na wykłady i ćwiczenia, zachowywanie się akademickie a ewentualnie także postęp w nauce poszczególnych przedmiotów potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych wydanych na cały czas studyów.

Słuchaczom nadzwyczajnym potwierdza się zgłoszenie i uczęszczanie na wykłady tudzież zachowywanie się akademickie w arkuszach legitymacyjnych wydanych na rok jeden. (Z. o. §. 22. al. 1. i 2.)

§. 38.

Po poświadczenie uczęszczania na wykłady i udziału w ćwiczeniach powinien się każdy słuchacz zgłosić osobiście u poszczególnych wykładających w ostatnim tygodniu przed zamknięciem wykładów półrocznych. Wykładający odmawia tego poświadczenia, jeżeli nabrał przekonania, że słuchacz z powodu niedbałego uczęszczania na wykłady, nie mógł odnieść z tych wykładów lub ćwiczeń należytej korzyści.

§. 39.

Słuchacze zwyczajni, którzy otrzymali poświadczenie uczęszczania tak na wykłady jak na ćwiczenia i rysunki, mogą celem otrzymania poświadczenia postępu w studyach poddać się egzaminom kursowym (Z. o. §. 22. al. 3.) albo kolokwiom z poszczególnych przedmiotów nauki, jeżeli jeszcze nie mają prawa do zdawania egzaminu.

Postęp w studyach wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

Przy ocenianiu postępu bierze się pod uwagę nietylko wynik egzaminu albo kolokwium, ale także prace dokonane przez słuchacza w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, a ewentualnie także prace jego domowe.

Słuchaczom zwyczajnym, którzy się poddali egzaminowi kursowemu z pewnego przedmiotu, wydaje się na ich żądanie także osobne świadectwo postępu w tym przedmiocie.

§. 40.

Egzamina kursowe z poszczególnych przedmiotów odbywają się z reguły zaraz po zakończeniu wykładów tych przedmiotów. Za egzamin kursowy zdawany w terminie późniejszym (egzamin zaległy), tudzież za powtórzenie egzaminu płaci słuchacz taksę w kwocie 10 koron od każdego przedmiotu.

Kolokwia odbywają się przy końcu każdego półrocza w pierwszym tygodniu po zamknięciu wykładów.

§. 41.

Zachowywanie się akademickie słuchaczów wyraża się notami „zupełnie odpowiednie“, „odpowiednie“ i „nieodpowiednie“ i uwidacznia się w świa-

dectwie postępu (§. 39.) bez wyjątku, a w książkach lub arkuszach legitymacyjnych tylko wtedy, jeżeli było tylko „odpowiedniem“ lub „nieodpowiedniem“.

W razie noty „nieodpowiedniego“ zachowywania się, należy przy wpisie tejże wymienić powód tej noty.

§. 42.

Słuchacze zwyczajni, którzy jako tacy wysłuchali wszystkich przedmiotów nauki zawartych w planie nauk pewnego Wydziału (§. 3.) mogą żądać absolutoryum, które zawiera poświadczenie uczęszczania na wykłady, zachowywania się i ewentualnie postępu w studyach o ile ten został stwierdzony.

§. 43.

Słuchacze, którzy w ciągu półrocza przestają uczęszczać na niektóre wykłady, powinni o tem uwiadomić wykładającego i Dziekana Wydziału. Występujący zaś w ciągu półrocza z zakładu powinien zgłosić to wystąpienie także w Rektoracie.

Słuchaczowi występującemu z zakładu przed końcem półrocza wydaje się świadectwo odejścia, poświadczające uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się jego akademickie do chwili wystąpienia.

§. 44.

Na każdym z Wydziałów wskazanych w §. 2. odbywają się egzamina państwowe wedle norm w tym względzie obowiązujących. (Z. o. §. 22. al. 4.)

§. 45.

W celu stwierdzenia wyższego naukowego uzdolnienia w zawodzie technicznym odbywają się w Szkole politechnicznej egzamina dyplomowe. (Z. o. §. 23.) wedle norm wydanych przez Ministra Wyznań i Oświecenia. (Z. o. §. 24.)

VII. O zbiorach środków naukowych, laboratoryach i bibliotece.

§. 46.

Do poparcia celów nauki istnieją w Szkole politechnicznej zbiory środków naukowych (muzea) i pracownie (laboratorya) połączone z poszczególnemi katedrami, tudzież biblioteka.

Każda z tych instytucyj otrzymuje etatową dotacyę roczną.

§. 47.

Profesorowie zawiadują instytucyami połączonemi z ich katedrami i są odpowiedzialni za ich utrzymanie w takim stanie, aby w miarę przyzwolonego uposażenia odpowiadały swemu zadaniu. W tym celu powinni oni:

a) utrzymywać dokładny inwentarz przedmiotów znajdujących się w zbiorach i uzupełniać je przez nowe nabytki w granicach przyzwolonego kredytu,

b) z użycia tego kredytu zdawać corocznie rachunek.

§. 48.

Biblioteką Szkoły politechnicznej zawiaduje jako kierownik jeden z profesorów przez Grono profesorów wybrany a przez Ministra Wyznań i Oświecenia zatwierdzony, według instrukcyi przez Grono profesorów uchwalonej.

Stałym urzędnikiem biblioteki jest skryptor.

Kierownik biblioteki pobiera remuneracyę ustanowioną w drodze rozporządzenia. Płaca i ranga skryptora są unormowane osobną ustawą.

§. 49.

Z biblioteką są połączone czytelnie dla profesorów i dla słuchaczów, które nadzoruje skryptor podług regulaminu przez Grono profesorów uchwalonego.

VIII. O urzędnikach Rektoratu i służbie domowej.

§. 50.

Płaca i ranga sekretarza urzędującego w biurze Rektoratu jak również jego obowiązki, są unormowane osobnem rozporządzeniem.

§. 51.

Służba domowa składa się z dozorcy domu, potrzebnej liczby laborantów, sługi bibliotecznego, portyera, woźnego Rektoratu i odpowiedniej liczby sług szkolnych tudzież pomocników sług. Obowiązki i pobory tego personalu służby unormowane są osobnemi rozporządzeniami.

Nr. 23.

U s t a w a

z dnia 22. lutego 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Śniatyna na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Śniatyna dozwala się pobierać od roku 1897 do końca roku 1910 włącznie opłatę gminną od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy sprowadzanych, albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra wódki, okowity, spirytusu, likierów, araku, rumu, rosolisu, śliwowicy, koniaku i pończowej esensyi $5^1/_2$ ct. a. w.;
2. od jednego hektolitra piwa 50 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Śniatyna.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których ona wolną jest po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Nr. 95 Dz. p. p. od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienie co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 22. lutego 1898.

Franciszek Józef w. r.

Gautsch w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 31. marca 1898 L. 1456/pr. którem na mocy §. 9. rozp. min. z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w gminie i na obszarze dworskim w Broszniowie, w powiecie Doliniańskim.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. ust. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do gminy i obszaru dworskiego w Broszniowie w powiecie Doliniańskim.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie §. 320 ust. kr. karane będą według rozporządzenia minist. z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. marca 1898.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 25.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. kwietnia 1898 L. 4138 o zmianie w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl §. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1875, L. 12.944 ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. września 1876 L. 42.884 (Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 55 ex 1876) o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi zarządza się na podstawie decyzyi wys. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 8. stycznia 1898, L. 467 następującą zmianę w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, który ogłoszony został obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. listopada 1891, L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76).

§. 1.

Siedzibę Prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym izraelickiem Zniesienie (powiat polityczny Lwów) przenosi się z miejscowości Zniesienie do miasta Lwowa.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać z dniem ogłoszenia.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1898.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi z dnia 1. kwietnia 1898 do L. 29.014, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. kwietnia 1898 do 30. września 1898.

Jezdne pocztowe od jednego konia na przestrzeń jednego miryametra ustanawia się na czas od 1. kwietnia do 30. września 1898 w sposób następujący:

W dawniejszym obwodzie	Za Jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kraków i Wadowice,	1	07	—	89
Rzeszów, Nowy-Sącz, Sanok i Tarnów,	1	03	—	86
Żółkiew,	1	01	—	84
Brzeżany, Kołomyja, Lwów, Przemyśl, Sambor, Stanisławów, Stryj i Tarnopol,	—	96	—	80
Czortków i Złoczów,	—	94	—	78

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego, przypadającego na jednego konia i miryameter.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1898.

Seferowicz w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 8. kwietnia 1898 r.
L 2363/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. marca 1898 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu kraj. powziętą na posiedzeniu z dnia 12. stycznia 1898, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

Uchwała o udzieleniu Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Styrze pod Szczurowicami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Styrze pod Szczurowicami pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt i od dziesięciu owiec $1^1/_2$ (półtora) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, 8. kwietnia 1898.

Piniński w. r.

Nr. 28.

U s t a w a

z dnia 4. kwietnia 1898, zezwalająca gminie miasta Białej na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p. napojów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Białej zezwala się pobierać od roku 1898 do końca roku 1903 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w obręb gminy administracyjnej wprowadzanych albo też w niej wyrabianych i w jej obrębie zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra piwa 1 złr. 20 ct. w. a.
2. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu 8 ct. w. a. czyli od hektolitra alkoholu 8 złr. w. a.
3. od hektolitra rumu, araku, koniaku, śliwowicy, rosolisu, likieru, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych 1 złr. 50 ct. w. a.
4. od hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, dereniaku i t. p. napojów 12 złr. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje wyszczególnione w Art. I. dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czyto na sprzedaż czy na własny użytek.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina administracyjna miasta Białej.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888, Dz. pr. p. Nr. 95, wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wyszczególnionej.

Art. VI,

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 4. kwietnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 29.

U s t a w a

z dnia 10. kwietnia 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 złr. w. a. względnie 80.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Cieszanowie zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki 40.000 złr. w. a. względnie 80.000 koron celem częściowego pokrycia kosztów budowy drogi powiatowej Oleszyce-Dzików nowy-Cewków.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 10. kwietnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 30.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 20.763, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Brodach, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 12. listopada 1892, Dz. u. kr. Nr. 86, koncesyi do pobierania opłat mytniczych dla utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce na przeciąg dalszych lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, na rzecz utrzymania publicznego dojazdu kolejowego Jasionów-Zabłotce, Wydziałowi powiatowemu w Brodach na rzecz funduszu konserwacyjnego tegoż dojazdu, do utrzymywania którego obowiązane są zresztą strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. u. kr. Nr. 46), względnie ustawy z dnia 9. marca 1888 (Dz. u. kr. Nr. 38).

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu tychże opłat.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 31.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.343, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Drohobyczu na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowolany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca i Radzie powiatowej w Kolbuszowej na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krako-

wskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie Radzie powiatowej w Drohobyczu udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. czerwca i 12. listopada 1892, Dz. u. kr. Nr. 56 i 87, na drogach powiatowych Rychcice-Dobrowolany i z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca, i Radzie powiatowej w Kolbuszowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 5. z roku 1893, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radom powiatowym w Drohobyczu i Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Drohobyczu prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rychcice-Dobrowolany i na drodze powiatowej z Drohobycza przez Stebnik do Truskawca, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.079, w przedmiocie przedłużenia Wydziałom powiatowym w Jaśle i Gorlicach koncesyi do pobierania przez dalszych lat pięć opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. u. kr. Nr. 49, Wydziałom powiatowym w Jaśle i Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki, na dalszych lat pięć, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciag lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej

z Siepietnicy przez Szerzyny do Swoszowy i z Szerzyn do Jodłówki, Wydziałom powiatowym w Jaśle i w Gorlicach jako władzom nadzorującym na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej.

Opłatę myta drogowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Dochód z myta przypadać ma w $^8/_{10}$ częściach na powiat Jasielski, a w $^2/_{10}$ częściach na powiat Gorlicki. Dochód ten pobierać ma Wydział powiatowy Jasielski, który obowiązany jest wyżej oznaczoną część dochodu, przypadającą na powiat Gorlicki, wypłacać Wydziałowi tegoż powiatu.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich, przez których terytoryum omycona droga przechodzi, wolni są od opłaty ustanowionego myta tylko w obrębie swojej miejscowości.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytnicznej, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 33.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 18. kwietnia 1898, L. 32.513, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych krajowego przedsiębiorstwa melioracyjnego dla zabudowania potoku Glińsko.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 16. marca 1898, L. 13.192, podaje się do powszechnej wiadomości, że krajowemu przedsiębiorstwu melioracyjnemu dla zabudowania potoku Glińsko (ustawa z dnia 18. maja 1896, Dz. u. kraj. Nr. 37) służy w myśl postanowień §. 11. ustęp 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. pr. p. Nr. 116, uwolnienie od stempli i należytości prawnych.

Piniński w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. kwietnia 1898, L. 17.341, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć gminie w Swiętoniowej od przewozu przez rzekę Wisłok i obszarowi dworskiemu w Wysocku od przewozu przez rzekę San.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 24, gminie w Swiętoniowej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę Wisłok i udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 25, obszarowi dworskiemu w Wysocku, powiatu Jarosławskiego od przewozu przez rzekę San, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie;

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

I. Gminie Swiętoniowej, powiatu Łańcuckiego, od przewozu przez rzekę Wisłok według następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, jako też od każdej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie płaci się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki pędzonego młodego bydła tego rodzaju $^1/_2$ (pół) ct.

II. Obszarowi dworskiemu w Wysocku, powiatu Jarosławskiego, od przewozu przez rzekę San, według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 4 (cztery) ct.;

c) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, od krowy, bukata i trzylatki 2 (dwa) ct.;

d) od jednego źrebięcia do dwóch lat, jakoteż od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, od świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 5. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. kwietnia 1898, L. 21.777, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Lubaczówce na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli, powiatu Jarosławskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. lipca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 58, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli, powiatu Jarosławskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Lubaczówce w Nowej Grobli podług następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;
b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;
c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy Nowej Grobli wolni są zupełnie od opłaty myta mostowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przyzwolonego.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 36.

O g ł o s z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. kwietnia 1898, L. 34.566, względem uznania nowo założonego szpitala w Przemyślanach za powszechny i publiczny.

Na podstawie uchwały Sejmu krajowego z dnia 6. lutego 1897 i §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 47, przyznany został nowo urządzonemu szpitalowi w Przemyślanach prawny charakter powszechności i publiczności od dnia 20. maja b. r. i wyznaczono jednocześnie od tejże daty taksę leczenia chorych na 60 ct. od dnia i chorego.

Piniński w. r.

Nr. 37.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. kwietnia 1898, L. 22.438, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Białej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Białej, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. ust. kr. Nr. 48, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Białej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Międzybrodzkiej na stacyi Porąbce, pod warunkiem

utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

galicyjskiego c. k. Namiestnictwa z dnia 10. maja 1898 L. 4712/pr., dotyczące obowiązku stemplowania aktów i poświadczeń wygotowanych z mocy ustawy łowieckiej z dnia 5. marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 71, względnie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy z dnia 1. kwietnia 1898, Dz. u. kr. Nr. 21.

1. Protokół licytacyi dzierżawy polowania podlega wedle poz. tar. 108 w związku z poz. tar. 25 i §. 16 ustawy o należytościach z dnia 9. lutego 1850 Dz. pr. p. Nr. 50 stemplowi mającemu się wymierzyć wedle skali II. za pierwszy arkusz, a po 50 ct. za każdy dalszy arkusz, o ile wedle skali II. nie wypadnie mniejsza należytość jak 50 ct. (P. 2. uwag przedwstępnych do taryfy ustawy o należytościach).

2. Warunki dzierżawy podlegają według poz. tar. 108 ustęp 3. ustawy o należytościach stemplowi od dokumentów przepisanemu za drugi i następne arkusze protokołu licytacyi.

3. Świadectwa pochodzenia zwierzyny (formularze *D* i *E* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) są stosownie do poz. tar. 102 lit. *e)* ustawy o należytościach jako certyfikaty pochodzenia warunkowo, to jest, na tak długo wolne od stempla, jak długo nie czyni się z nich żadnego innego użytku, jak tylko ten, iż się niemi udowadnia po myśli §§. 36 i 37 ustawy łowieckiej pochodzenie zwierzyny przy jej sprzedaży.

4. Karty myśliwskie (formularze *G*, *H*, i *J* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) podlegają, jeśli wystawia je Starostwo, wedle poz. tar. 116 *a) aa)* ustawy o należytościach stemplowi 1 złr., jeśli zaś wystawia je Magistrat gminy rządzącej się własnemi statutami wedle poz. tar. 116 *a) bb)* ustawy o należytościach stemplowi 50 ct.

5. Certyfikat myśliwski (formularz *K* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) podlega wedle poz. tar. 116 *b)* ustawy o należytościach stemplowi 15 ct.

6. Certyfikaty (formularz *L* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej) są na podstawie poz. tar. 7 lit. *i)* względnie poz. tar. 117 lit. *m)* ust. o należytościach wolne od stempla.

7. Należytość stemplowa za duplikat karty myśliwskiej lub certyfikatu myśliwskiego, wynosi wedle poz. tar. 7 lit. *h)* ust. o należytościach 1 złr.

8. Pisemne, albo ustnie do protokołu wniesione prośby o wystawienie kart lub certyfikatów myśliwskich podlegają wedle poz. tar. 43 *a)* 2. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. pr. p. Nr. 89 stemplowi 50 ct.

Także wtedy, gdy takie ustne prośby bez spisania formalnego protokołu wciągnięte zostały według ich wyniku do księgi urzędowej — pod czem jednak nie rozumie się spisów prowadzić się mających według formularzy *M.*, *N.*, *O.* rozporządzenia wykonawczego do ustawy łowieckiej, — należy uiścić stempel od protokołu w kwocie 50 ct. (uwaga do poz. tar. 79 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. pr. p. Nr. 89).

W innych wypadkach odpada przy wystawianiu na ustną prośbę kart lub certyfikatów myśliwskich obowiązek dostarczenia stempla od podania.

Za c. k Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 39.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. kwietnia 1898 L. 1252/pr.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułu VIII. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 oraz rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897 (Dz. ust. p. Nr. 297) nastąpi w roku 1898 dziesięcio-procentowy opust od przypisanych na ten rok należytości podatku gruntowego, domowo-klasowego i domowo-czynszowego z wyjątkiem 5% podatku od dochodu z domów, uwolnionych czasowo od podatku z tytułu nowej budowy.

Opust ten dotyczyć będzie wyłącznie tylko rządowych należytości podatkowych — z wyłączeniem dodatków autonomicznych — i zapisywany będzie w odnośnych książeczkach podatkowych, względnie w nakazach płatniczych po obliczeniu opustu, przypadającego za rok 1898 na każdego poszczególnego kontrybuenta.

Kiedy uwidocznienie to będzie mogło nastąpić podadzą Urzędy podatkowe w swoim czasie osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1898.

Korytowski w. r.

Nr. 40.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. kwietnia 1898, L. 24.826, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Maryampolu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr 43 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Maryampolu powiatu Stanisławowskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. ust. kr. Nr. 32 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Maryampolu powiatu Stanisławowskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) ct.;

d) od jednej osoby pieszej lub jadącej, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytnicznej i względem zniżenia tejże.

We Lwowie dnia 29. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 41.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. kwietnia 1898, L. 25.340, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. ust. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. lipca 1892, Dz. ust. kraj. Nr. 63, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Nielepkowicach powiatu Jarosławskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do dalszego pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Nielepkowicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, według następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 4 (cztery) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 2 (dwa) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie dnia 29. kwietnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 30. Lipca 1898. Część VII.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898 r. L. 4269 w sprawie utworzenia Starostwa w Peczeniżynie w Galicyi.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. czerwca 1897, raczył zezwolić najmiłościwiej, w częściowej zmianie obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867 Dz. u. p. Nr. 17. a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 Dz. u. p. Nr. 102. utrzymanego w mocy administracyjnego podziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na utworzenie Starostwa z siedzibą urzędową w Peczeniżynie.

Okręg urzędowy Starostwa w Peczeniżynie obejmować będzie okręg Sądu powiatowego w Peczeniżynie, który ma być oddzielony od dotychczasowego powiatu politycznego Kołomyja.

Starostwo w Peczeniżynie rozpocznie działalność urzędową z dniem 15. czerwca b. r.

Thun w. r.

Nr. 43.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. czerwca 1898 L. 4309, którem zmienia się dla miasta Przemyśla ustanowioną godzinę policyjną.

Ustanowioną reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. czerwca 1856 L. 21.015 Dz. u. i rozporz. kraj. Oddział II. Nr. 20. godzinę policyjną, o której wszystkie traktyernie i szynkownie, tudzież kawiarnie muszą być poza-

mykane, zmienia się dla miasta Przemyśla i ustanawia dla tego miasta godzinę jedenastą w nocy, jako godzinę policyjną, o której wszystkie traktyernie i szynkownie, tudzież kawiarnie zamykać należy.

Lwów, dnia 2. czerwca 1898.

Piniński w. r.

Nr. 44

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898 L. 29.067, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Tyczyn na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Tyczyn na dalszy pobór ustawą z 3. stycznia 1886 Dz. u. kr. Nr. 12. przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w latach 1898 do końca 1903 pod warunkami w powyższej ustawie ustanowionymi z tem jednak zastrzeżeniem, że ta opłata gminna łącznie z krajową opłatą konsumcyjną wprowadzoną ustawą z dnia 20. marca 1891 Dz. u. kr. Nr. 35. nie może przekraczać kwoty 5 złr. 50 ct. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, tudzież że gminie nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonej opłaty za czas przed ogłoszeniem odnośnego rozporządzenia.

Lwów, dnia 20. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 45.

Obwieszczenie

Prezydyum gal. c. k. Namiestnictwa z dnia 2. czerwca 1898 L. 4795/pr. względem wyłączenia gmin i obszarów dworskich: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Zelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Pollanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach i wcielenia tych miejscowości do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu kraj. w Krakowie.

Na mocy rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. kwietnia 1898 L. 3710 i Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 28. lutego 1898 L. 1848/M. I. wyłącza się z dniem 1. stycznia 1899 gminy i obszary dworskie: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Pollanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach i wciela się je do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu krajowego w Krakowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 2. czerwca 1898.

Piniński w. r.

Nr. 46.

Ustawa

z dnia 29. marca 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wynagrodzeniu galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych za ubytek w dochodach z dodatków do podatków, opłacanych przez galicyjski fundusz propinacyjny, spowodowany wejściem w życie ustawy państwowej z dnia 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Jako wynagrodzenie ubytku w dochodach galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych, spowodowanego wejściem w życie ustawy państwowej z 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p. — a mianowicie jako wynagrodzenie za ubytek w dochodach tych funduszów z opłacanych do końca r. 1897 przez galic. fundusz propinacyjny dodatków do podatków państwowych, — płacić będzie galicyjski fundusz propinacyjny przez lat 13 — t. j. od 1. stycznia 1898 do 31. grudnia 1910 w ratach kwartalnych z dołu, bonifikacye poniżej w art. II. i III. oznaczone.

Art. II.

Bonifikacya dla funduszu krajowego wynosi 150.000 złr. w. a. rocznie — lecz od tej kwoty potrąci się corocznie dodatek krajowy wymierzony od podatku zarobkowego, opłacanego przez galic. fundusz propinacyjny w myśl §. 100 ustawy z 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p.

Art. III.

Bonifikacya dla funduszów powiatowych wynosi 50.000 złr. w. a. rocznie a wypłacaną będzie do rąk Wydziału krajowego.

Sumę tę 50.000 złr. w. a. rozdzieli Wydział krajowy pomiędzy fundusze powiatowe w takim stosunku, w jakim są kwoty przypadające poszczególnym funduszom powiatowym w trzechleciu od r. 1895 do r. 1897 włącznie, z opłacanych przez galic. fundusz propinacyjny dodatków do podatków, do ogólnej sumy zapłaconej w temże trzechleciu przez galic. fundusz propinacyjny tytułem dodatków do podatków na cele powiatowe.

Art. IV.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. marca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. maja 1898 L. 28.704, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Chrzanowie udzielonej Najwyższem postanowieniem zdnia 28. kwietnia 1892 Dz. u. kr. Nr. 26. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami na przeciąg dalszych lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem.

Opłaty mytnicze pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.;

d) od jednej osoby $1\frac{1}{2}$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. czerwca 1898 L. 33.413, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Borszczów na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 r. Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasteczka Borszczów na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w r. 1898, z tem wszakże zastrzeżeniem, że gmienie nie wolno żądać dodatkowej opłaty tego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 7. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. czerwca 1898 L. 35.489, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Bełza na pobór 75% dodatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ust. gm. z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Bełza na pobór siedmdziesięcio pięcio procentowego, (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa na pięć lat, począwszy od roku 1898 do końca 1902.

Lwów, dnia 14. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 50.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Żmigród nowy na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Gminie miasteczka Żmigród nowy zezwala się pobierać przez lat 10 — począwszy od r. 1898 — opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych i od piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu po 5 ct., czyli od hektolitra alkoholu po 5 złr. w. a.

2. od hektolitra rumu, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 złr. 50 ct.

3. od hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.

4. od hektolitra miodu po 3 złr. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Żmigród nowy.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 51.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Mosty wielkie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Mosty wielkie zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1898 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr.

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esensyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1^{1}/_{2}$ ct., czyli od jednego hektolitra 1 złr. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Mosty wielkie.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 2. czerwca 1888 r. Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 52.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Rymanów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Rymanów zewala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1898 począwszy, opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr. a. w.
2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1^1/_2$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct.
3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr.
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Rymanów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 53.

Ustawa

z dnia 15. czerwca 1898 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca niektóre postanowienia krajowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 Nr. 20. Dz. u. p. dodatek II. a) względnie ustawy z dnia 17. grudnia 1884 Nr. 1. Dz. u. kr. ex 1885.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 31. krajowej ordynacyi wyborczej, jakoteż postanowienia §§. 5., 6., 32. i 33. w brzmieniu ustawy z 17. grudnia 1884 Dz. u. kr. Nr. 1. z r. 1885 znosi się a w ich miejsce ustanawia co następuje:

§. 5.

Do wyboru posłów z gmin wiejskich tworzy każdy z 74 powiatów politycznych, które istniały 17. grudnia 1884, w terytoryalnych swych granicach osobny okręg wyborczy.

W każdym nowym po roku 1884, utworzonym powiecie politycznym uprawnieni do wyboru z gmin i obszarów dworskich, przydzielonych do nowoutworzonego powiatu, wykonywać mają prawo wyborcze w tym samym okręgu wyborczym, w którym je wykonywali przed utworzeniem nowego powiatu politycznego.

§. 6.

Miejscami wyborczemi w okręgach wyborczych gmin wiejskich oznaczonych w §. 5. są siedziby 74 politycznych władz powiatowych, które istniały 17. grudnia 1884.

§. 31.

Naczelnik powiatu politycznego sprawdzić ma w każdej gminie legalność wyboru wyborców i jeśli okazuje się potrzeba nowego wyboru, zarządzić go natychmiast z przytoczeniem powodów.

§. 32.

W powiatach, w których siedziba politycznej władzy powiatowej nie jest zarazem miejscem wyborczem, przeprowadza oznaczone w §§. 27., 28. i 31. czynności przygotowawcze do wyboru posła, właściwa polityczna władza powiatowa, która po ukończeniu wyboru wyborców w gminach swego powiatu przesyła akta wyborcze wraz z listą obejmującą nazwisko i miejsce zamieszkania wybranych i według §. 14. do wyboru powołanych wyborców, naczelnikowi politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego.

Po odbytym wyborze wyborców we wszystkich gminach wiejskich okręgu wyborczego, gdy lista wyborców jest zupełną, naczelnik politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego wystawi wyborcom karty legitymacyjne, zawierające liczbę bieżącą listy wyborczej (33), nazwisko i miejsce zamieszkania wyborcy, dalej miejsce, dzień i godzinę wyboru posła na Sejm krajowy i doręczy je wszystkim wyborcom w swym powiecie zamieszkałym.

Doręczenie zaś kart legitymacyjnych wyborcom w innym powiecie zamieszkałym nastąpi za pośrednictwem właściwej politycznej władzy powiatowej.

§. 33.

Naczelnik politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego powinien listy wybranych i według §. 14. do wyboru uprawnionych wyborców zestawić w jedną główną listę wyborców okręgu wyborczego i przygotować w dwóch egzemplarzach do aktu wyborczego.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 15. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 54.

U s t a w a

z dnia 16. czerwca 1898, zamieniająca artykuł 40. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ (Dziennik ustaw krajowych z dnia 17. stycznia 1889. Cz. III. Nr. 16).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Artykuł 40. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ (Dziennik ustaw

krajowych z dnia 17. stycznia 1889. Część III. Nr. 16.) przestaje obowiązywać w obecnem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

Art. 40. Stały nauczyciel, który nie wysłużył jeszcze lat dziesięciu, nie ma prawa do emerytury. Przy uwolnieniu od służby otrzyma on stosowną odprawę, którą Rada szkolna krajowa wyznaczy, a która nie może przekraczać półtorarocznej należytości, obliczonej według artykułu poprzedniego.

Po wysłużonych dziesięciu latach dostaje emeryt $^{10}/_{40}$ części, a za każdy rok dalszy jeszcze $^{1}/_{40}$ część należytości, obliczonej jak wyżej.

Po wysłużonych 35 latach dostaje jednak emeryt pełną należytość, obliczoną jak wyżej a po wysłużonych 30 latach dostaje emeryt, jeśli osiągnął 60 lat życia również pełną należytość, obliczoną jak wyżej.

Nauczyciel stały, który w czasie służby stracił wzrok lub zmysły, tudzież nauczyciel, który z powodu wykonywania obowiązków nauczycielskich stał się zupełnie nieudolnym do pełnienia służby, otrzyma $^{10}/_{40}$ pobieranej płacy, jako emeryturę, chociaż dziesięciu lat jeszcze nie wysłużył.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1899.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświeczenia.

Wiedeń, dnia 17. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 55.

U s t a w a

z dnia 26. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Delatyn na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Delatyna zezwala się pobierać w latach 1898, 1899 i 1900 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu (podług stustopniowego alkoholometra) po 3 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 3 złr. a. w.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych i rumu po $1^1/_2$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct. a. w.

3. od jednego hektolitra piwa tak krajowego jak i zagranicznego po 1 złr. a. w.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądźto na sprzedaż, bądźto na własny użytek.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wymienionej.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Delatyna.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lainz, dnia 26. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 56.

U s t a w a

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Strzyżów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Strzyżów zezwala się pobierać przez lat pięć od r. 1898 do końca 1902 r. opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku, — w gminie wyrabianych — według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwotę 8 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu 8 złr.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku i koniaku $1^1/_2$ ct., czyli od jednego hektolitra 1 złr. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa 1 złr. 20 ct.

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku 5 złr.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Strzyżów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 r. Dz. u. kr. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 57.

U s t a w a

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Brzesko na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Brzesko zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 aż do końca czerwca 1902 r. opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych i od piwa w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu po 4 ct., czyli od hektolitra alkoholu po 4 złr.

2. od hektolitra rumu, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 złr. 50 ct.

3. od hektolitra piwa po 80 ct.

4. od jednej flaszki $^1/_2$ litrowej piwa po $^1/_2$ ct.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Brzesko.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 58.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. czerwca 1898 L. 31.954, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr. Nr 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Nisku udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892 Dz. ust. kr. Nr. 5. z r. 1893 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Nisku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem pod warunkiem utrzymywania

przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby czy to idącej czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta którę ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytnicznej i o zniżeniu tejże.

Lwów dnia 1. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 59.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. czerwca 1898 L. 31.955, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krako-

wskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Nisku, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 3. z r. 1893 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo pobierania myta:

Na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie w Rudniku, Groblach i w Jeżowem uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej. Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1. na granicy gmin Jeżowego i Grobel:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej stuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i Jeżowem, wolni są od płaty myta tylko w terytoryum swojej miejscowości.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 1. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r,

Nr. 60.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem z dnia 24. maja 1898 L. 29.108, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Podłężu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Podłężu pow. Chrzanowskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 28. kwietnia 1892 Dz. u. kr. Nr. 28. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu na przeciąg dalszych lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Podłężu, powiatu Chrzanowskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem wedle następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 24. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 61.

U s t a w a

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Sądowa-Wisznia powiatu Mościskiego na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Sądowa-Wisznia w powiecie Mościskim zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 opłatę gminną od piwa w wysokości po 1 złr. 20 ct. a. w. od hektolitra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy piwo dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Sądowa-Wisznia.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 30. Sierpnia 1898. **Część VIII.**

Nr. 62.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. lipca 1898 L. 38.618, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Cieszanowie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 48. koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów na przeciąg dalszych lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Cieszanowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 5. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 63.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1898 L. 28.658, o zmianie przepisów wykonawczych z dnia 5. października 1894 Dz. u. kr. Nr. 83. wydanych do ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Na podstawie §. 10. ustęp 2. ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym uchyla postanowienia §§. 12., 16., 17., 18., 20. i 24. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 5. października 1894 Dz. u. kr. Nr. 83. w ich dotychczasowej osnowie i postanawia, że w miejsce tych paragrafów obowiązywać mają z dniem ogłoszenia następujące przepisy:

§. 12.

Do uiszczania samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. wymienionych, obowiązani są:

1. Producenci i hurtowni handlarze: od tych napojów, które bądź szynkują, bądź sprzedają w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Napoje te winny być przechowywane w oddzielnych ku temu przeznaczonych lokalnościach.

Jeżeli zaś producenci i hurtowni handlarze napoje w ilościach nawet mniejszych jak przepisanych dla sprzedaży hurtownej, nie wprost konsumentom, lecz drobnym sprzedawcom w celu wyszynku lub dalszej sprzedaży odstępują i okoliczność ta udowodnioną zostanie, to nie są obowiązani do uiszczenia opłaty.

2. Przemysłowcy i przedsiębiorstwa przemysłowe, trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą tych napojów, lub sprzedający je w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż napojów w naczyniach mniejszych jak $^1/_2$ hektolitra.

Producenci, hurtownicy i przemysłowcy obowiązani są także uiszczać opłaty od napojów spożywanych przez siebie i rodzinę, lub wydawanych bezpłatnie swoim domownikom, sługom i innym osobom.

Także stowarzyszenia konsumcyjne, resursy, kasyna, kantyny i tym podobne przedsiębiorstwa, zakłady, korporacye i spółki, obowiązane są do uiszczenia tej opłaty, jeżeli napoje na własny rachunek lub za pośrednictwem i na rachunek osób do tego przeznaczonych (kantyniarzy, pełnomocników, zarządców i t. p.) swoim członkom lub komukolwiek innemu do użytku w granicach kraju, płatnie lub bezpłatnie rozdają lub odstępują, o ile opłata od tych napojów już nie została uiszczoną.

Obowiązek uiszczania opłat cięży na wyszczególnionych wyżej przemysłowcach i spółkach, skoro tylko rozpoczną wykonywanie którejbądź czynności wyżej opisanej, bez względu, czy otrzymali koncesyę lub zezwolenie do prowadzenia przemysłu, a względnie do ukonstytuowania spółki.

3. Każdy, kto sprowadza na swój własny użytek napoje w jakiejkolwiek ilości z poza granic kraju, lub z okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, o ile w tym wypadku te napoje nie miały być jeszcze opłacone (§. 15.).

§. 16.

We wszystkich innych miejscowościach kraju (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) przemysłowcy, korporacye, spółki i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia wymienione, zajmujące się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub sprzedażą konsumentom do bezpośredniego spożycia napojów ulegających w myśl §. 4. ustawy, opłatom konsumcyjnym krajowym, jakoteż osoby, którym służy prawo dysponowania tymi trunkami, mają obowiązek najpóźniej na trzy dni przed rozpoczęciem procederu podać do rąk organu poborowego właściwego okręgu oznajmienie na piśmie, które ma zawierać:

a) Imię i nazwisko podającego, rodzaj jego przemysłu lub przedsiębiorstwa, a względnie nazwę lub firmę spółki czy zakładu, którą zastępuje;

b) oznaczenie dokładne numeru konskrypcyjnego domu, nazwy ulicy, dzielnicy, miejscowości jakoteż gminy, gdzie się znajdują lokalności do przedsiębiorstwa przeznaczone.

Jeżeli strona posiada w obrębie okręgu kilka takich osobno położonych lokalności własnych, czy też wynajętych, powinna je osobno oznajmić;

c) opisanie szczegółowe każdej odrębnej lokalności z jej częściami (szynkownie, sklepy, magazyny, składy, piwnice, schowki, pokoje gościnne i t. p.), w których strona przechowuje, zbywa i wydaje napoje, lub to czynić zamierza, wraz z tajnemi komunikacyami, jeżeli takie w tych lokalnościach istnieją;

d) objaśnienie, czy podający sam się trudni zarządem lokalności przedsiębiorstwa, a jeżeli nie, podanie imienia, nazwiska i charakteru zastępcy, który ma udzielać organom poborowym żądanych wyjaśnień;

e) określenie, czy i z któremi lokalnościami są połączone pomieszkania strony, jej rodziny, zastępcy, sług, dalej czy te lokalności znajdują się w tem samem zabudowaniu, co lokalności określone pod *b)* i *c)*, względnie, gdzie się znajdują;

f) doniesienie, czy strona obowiązana do niszczania opłat krajowych konsumcyjnych, posiada lub prowadzi gorzelnie, browary, fabryki rumu, araku, koniaku, likierów i słodzonych napojów spirytusowych gorących i t. p., lub też handel hurtowny trunkami opłacie krajowej podlegającymi, wreszcie czy wykonuje prawo propinacyi, lub koncesyonowany wyszynk słodzonych napojów. W tych wypadkach powinna strona oznajmić w opisie, gdzie są umieszczone odnośne lokalności przemysłowe, fabryczne i t. p. jakoteż czy i jakie istnieją komunikacye między niemi, a lokalnościami oznaczonemi pod *b)* i *c)*.

O każdej zmianie, jaka zajdzie wszczegółach oznaczonych od *a)* do *f)* włącznie, powinna strona zawiadamiać organ poborowy przynajmniej na trzy dni przed dokonaniem zmiany, a jeżeli zmiana nastąpiła bez jej woli i winy, najpóźniej w 24 godzin po zdarzonym wypadku.

Organ poborowy może żądać urządzenia osobnego wchodu do lokalności oznaczonych pod *b)* i *c)* w taki sposób, ażeby żaden przedmiot podlegający opłacie, w tajemny sposób nie mógł być tam wprowadzony lub wyprowadzony, może dalej żądać oznaczenia tych lokalności numerami, a zewnątrz odpowiednim napisem lub przerwania komunikacyi z lokalnościami oznaczonemi pod *f)*.

Żądaniom powyższym, o ile w razie sprzeciwienia się strony przez właściwą władzę w mocy utrzymane zostaną, strona obowiązana jest zadość uczynić kosztem własnym w czasie jak najkrótszym, względnie w terminie oznaczonym.

Do producentów i handlarzy hurtownych, odnoszą się powyższe postanowienia tylko o tyle, o ile się trudnią także wyszynkiem, drobną sprzedażą, lub sprzedażą napojów konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Jeżeli więc producent lub handlarz hurtowny zamierza wykonywać wyszynk, drobną sprzedaż, lub sprzedaż napojów konsumentom, do bezpośredniego spożycia wprost z miejsca produkcyi, lub ze swego stanowiska przemysłowego, winien przeznaczone do tego ilości napojów złożyć w pewnej odosobnionej i zgłosić się mającej przestrzeni, a drobna sprzedaż, wyszynk lub sprzedaż napojów w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia może się odbywać tylko z tego lokalu.

§. 17.

Jeżeli przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione z wyjątkiem prowadzących swój proceder wewnątrz okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy podaniu oznajmienia złożą deklaracyę, iż ani w lokalnościach, w których prowadzą proceder, ani też w mieszkaniach, składach, piwnicach do nich należących lub wynajętych, większej ilości napojów opłacie podlegających, niż jeden hektoliter przechowywać nie będą, organa poborowe mają prawo, ale nie obowiązek uwolnić ich od składania urzędom poborowym opisów lokalności w ustępach *b), c), e), f)* poprzedniego paragrafu określonych.

§. 18.

Każda strona do uiszczenia opłat obowiązana, a zatem także producenci i hurtowni handlarze, o ile się trudnią wyszynkiem, drobną sprzedażą i sprzedażą napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia (§. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia), zgłaszać powinna pisemnie czy ustnie każdy przybytek napojów przynajmniej na 12 godzin przed wprowadzeniem do lokalności, na ich przechowywanie przeznaczonych.

Tak lokale jak i naczynia do przechowania napojów przeznaczone, mają być oznaczone numerami, które w zgłoszeniu podać należy.

Jeżeli napoje, zgłoszone do wyszynku, drobnej sprzedaży lub do sprzedaży wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, przechowywane będą w osobnym oddzielnym lokalu, to ewentualnemu opieczętowaniu podlegają zapasy tych napojów tylko w tym lokalu; przeciwnie ani lokalności w gorzelniach, browarach i fabrykach likierów, ani wolne składy i magazyny przeznaczone do hurtownej sprzedaży, zamykane być nie mogą.

Zapasy gorących palonych płynów spirytusowych i słodzonych gorących palonych napojów w wolnych składach i magazynach przechowane mają być tylko utrzymywane w ewidencyi a organ poborowy ma prawo

w każdym czasie przekonywać się o stanie powyższych zapasów w magazynach przeznaczonych do hurtownego handlu i w wolnych składach.

Także każde wydanie wódki (spirytusu) i słodzonych gorących napojów spirytusowych z miejsca produkcyi, wolnego składu lub z magazynu przeznaczonego dla hurtownego handlu, jakoteż każde wydanie piwa z magazynu dla hurtownego handlu przeznaczonego ma być organowi poborowemu w przeciągu 24 godzin zgłoszone za pomocą arkusza zgłoszeń i rewizyi.

Jeżeli strona uiszcza opłatę za zgłoszone napoje, czy to zapasowe, czy po pierwszym dniu zgłoszenia sprowadzone równocześnie z wniesieniem zgłoszenia, otrzyma boletę (czyli kwit), którą należycie przechować winna.

Opłaconych napojów jednak nie można wprzód wprowadzać do lokalności wyżej oznaczonych, dopóki pomieniona boleta znajdować się nie będzie w tych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo umieszczania na naczyniach z napojami opłaconymi stosownej oznaki.

Konsumenci obowiązani do uiszczenia opłaty według §. 12. ust. 3., powinni nabyte napoje przed ich sprowadzeniem oznajmić właściwemu organowi poborowemu i równocześnie z oznajmieniem uiścić przypadającą opłatę.

§. 20.

Przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, które w kraju z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa (§. 14.) zajmują się przeróbką spirytusu na rum, arak, likier, rozolisy, koniaki i inne słodzone napoje gorące tak zwanym domowym sposobem, obowiązani są przed wprowadzeniem ich do lokalności, w których odbywa się wyszynk, drobna sprzedaż, lub sprzedaż napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, zgłosić je właściwemu organowi poborowemu w sposób określony w §. 18. i 19. niniejszego rozporządzenia.

§. 24.

Napoje nie opłacone w arkuszu zgłoszeń zapisane, mają być odpisane bez zażądania uiszczenia opłaty:

a) jeżeli strona je odstępuje innym do uiszczenia opłaty obowiązanym lub je wysyła za granicę (§. 23. lit. *f)* albo zwraca producentowi;

b) jeżeli napoje zostaną przypadkowo zniszczone, a strona najpóźniej w ciągu 6 godzin dostarczy wiarygodnego dowodu, iż to rzeczywiście nastąpiło;

c) jeżeli napój został zepsuty i do użycia dla ludzi niezdatny i jeżeli go strona w obecności organu poborowego zniszczy, lub za jego wiedzą producentowi odeszle.

Nr. 64.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Wiśnicz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Wiśnicz zezwala się pobierać w latach od 1898 do końca 1902 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu według stustopniowego alkoholometra po 3 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 3 złr.;

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 ct., czyli od hektolitra po 1 złr.;

3. od jednego hektolitra piwa po 30 ct.;

4. od jednego hektolitra miodu po 1 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Wiśnicza.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Nr. 95. Dz. p. p. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 65.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Korczyny na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Korczyny zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1898 do końca r. 1907 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 5 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu po 5 złr.;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu,

araku, śliwowicy i innych napojów słodzonych spirytusowych po $1^1/_2$ ct., czyli od jednego hektolitra po 1 złr. 50 ct.;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.;
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Korczyny.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. ust. kraj. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 66.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie Zabłotów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Gminie miasteczka Zabłotów zezwala się pobierać przez lat pięć od roku 1898 do końca 1902 r. opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwotę 2 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu po 2 złr.;
2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku i koniaku $1^1/_2$ ct., czyli od jednego hektolitra po 1 złr. 50 ct.;
3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr.;
4. od jednego hektolitra miodu po 1 złr. 50 ct.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Zabłotów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gniny, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. ust. kraj. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 67.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Sieniawa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje;

Art. I.

Gminie miasteczka Sieniawa zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu (podług stustopniowego alkoholometra) po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr.;

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1\frac{1}{2}$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct.;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.

4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź to na własny użytek.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95., wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wymienionej.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Sieniawa.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 68.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. lipca 1898 L. 7779/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1898.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze dodatków do bezpośrednich podatków na rzecz funduszu krajowego w roku 1898.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od wolnych od podatku domów w miastach, w wysokości 60 centów od każdego złr. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 centów od każdego złr. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszają co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. u. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim, pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1. wymienionych, w wysokości 46 centów, i co do podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości 52 centów od każdego złr. w. a. całej należytości tych podatków.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. lipca 1898 L. 21.921 podaje się to obwieszczenie do powszechnej wiadomości.

Piniński w. r.

Nr. 69.

U s t a w a

z dnia 13. lipca 1898, zmieniająca postanowienie §. 102. ustawy miejskiej z dnia 13. marca 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 24).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 102. ustawy z dnia 13. marca 1889 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązywać będzie następujące postanowienie:

Zatwierdzanie uchwał.

§. 102.

Do spraw, w których uchwały Rady miejskiej muszą być przedkładane Radzie powiatowej do zatwierdzenia, należą prócz spraw wymienionych w §§. 2., 86. i 87. także następujące:

a) pozbywanie, zamiana, przeistaczanie, zastawianie lub stałe obciążanie rzeczy, należącej do zakładowego majątku albo dobra gminy, albo jej zakładów;

b) nabytki i przedsiębiorstwa nie należące do zwykłego zarządu, jeżeli dla pokrycia wynikającego ztąd wydatku, potrzeba zaciągnąć pożyczkę lub obciążyć gminę prestacyami;

c) wydzierżawianie na dłuższy czas niż lat sześć, lub w inny sposób niż przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu;

d) opuszczanie czynszu najmu lub dzierżawy, w części lub w całości.

Zaciąganie pożyczki lub przyjmowanie zobowiązania, jeżeli kwota pożyczki lub wartości ciężaru, wynikającego ze zobowiązania, łącznie z długami już istniejącymi, przewyższa roczne dochody gminy, a względnie zakładów gminnych, podlega po przedstawieniu Wydziału powiatowego zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 13. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 70.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca Art. I. tudzież §§. 73. i 74. ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. u. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. A.

Postanowienia Art. I. oraz §§. 73. i 74. ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

Art. I.

Przepisom niniejszej ustawy podlegają następujące miejscowości: Andrychów, Baranów, Barysz, Bełz, Biecz, Bircza, Błażowa, Bóbrka, Bohorodczany, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Brzesko, Brzostek, Brzozów, Budzanów, Bursztyn, Busk, Chodorów, Chorostków, Chrzanów, Chyrów, Cieszanów, Ciężkowice, Czortków, Dąbrowa, Delatyn, Dębica, Dobczyce, Dobromil, Dolina, Dubiecko, Dukla, Dynów, Gliniany, Głogów, Grybów, Grzymałów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jagielnica, Janów (powiat Gródek), Jaryczów nowy, Jaworów, Jazłowiec, Jezierzany, Jordanów, Kalwarya, Kałusz, Kamionka strumiłowa, Kańczuga, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kopeczyńce, Kosów, Ko-

zowa, Krakowiec, Krystynopol, Kulików, Kuty, Leżajsk, Limanowa, Lisko, Lubaczów, Łańcut, Łopatyn, Łysiec, Maków, Mielec, Mielnica, Mikołajów (powiat Żydaczów), Mikulińce, Monasterzyska, Mościska, Mosty wielkie, Muszyna, Myślenice, Nadwórna, Niemirów, Niepołomice, Nisko, Niżniów, Niżankowice, Nowy Targ, Obertyn, Olesko, Oświęcim, Otynia, Peczeniżyn, Pilzno, Pistyń, Piwniczna, Podhajce, Podkamień (powiat Brody), Podwołoczyska, Pomorzany, Potok złoty, Przemyślany, Przeworsk, Radomyśl (powiat Mielec), Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Rohatyn, Ropczyce, Rozdół, Rozwadów, Rożniatów, Rudki, Rudnik (powiat Nisko), Rymanów, Sasów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Sieniawa, Skała, Skałat, Skawina, Skole, Sokołów (powiat Kolbuszowa), Sołotwina, Starasól, Staremiasto, Stary Sącz, Strusów, Strzyżów, Sucha, Szczakowa, Szczerzec, Tarnobrzeg, Tłumacz, Toporów, Trembowla, Tuchów, Turka, Tyczyn, Tyśmienica, Uhnów, Ulanów, Ustrzyki dolne, Wilamowice, Wiśnicz nowy, Wojnicz, Zabłotów, Założce, Zator, Zbaraż, Zborów, Żmigród, Żurawno, Żydaczów, Żywiec.

§. 73.

Zwierzchność gminna.

Zwierzchność gminna czuwa nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy.

Zwierzchność gminna daje pozwolenie na budowę (konsens) i przestrzega, ażeby:

a) nie budowano bez uzyskania prawomocnego konsensu;

b) zachowano linię regulacyjną i poziom;

c) ściśle stosowano się do zatwierdzonego planu budowy;

d) do wykonania budowy używano osób upoważnionych w myśl §. 21. i

e) używano tylko dobrego, trwałego materyału.

Przy spostrzeżeniu uchybień winna Zwierzchność gminy w wypadkach pod *a)*, *b)* i *c)* wymienionych wstrzymać dalszą budowę, w wypadku pod *d)* usunąć nieupoważnionego wykonawcę od dalszej budowy, a w wypadku pod *e)* zarządzić uprzątnięcie z placu budowy materyału za nieodpowiedni uznanego.

Od rozporządzeń Zwierzchności gminnej można na ręce naczelnika gminy wnieść rekurs do Wydziału powiatowego w nieprzekraczalnym terminie dni 14 od dnia doręczenia lub ogłoszenia rozporządzenia z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w §. 3. niniejszej ustawy.

Rekurs od zarządzenia, wstrzymującego budowę rozpoczętą, nie ma mocy odraczającej.

§. 74.

Rada gminna.

Rada gminna załatwia następujące sprawy:

a) zarządza sporządzenie ogólnego planu miejscowości; zatwierdza go i czuwa nad jego peryodycznem uzupełnieniem przez Zwierzchność gminną;

b) zatwierdza plany budynków, przeznaczonych na cele gminy lub zakładów gminnych;

c) zatwierdza plany podziału znaczniejszych obszarów na parcele budowlane (§. 18.);

d) uchwala plan regulacyjny przy odbudowaniu zniszczonych części miejscowości (§. 19.);

e) oznacza części obszaru gminy, w których tylko materyał ogniotrwały do budowy użytym być może (§. 24.);

f) w gminach, w których materyał ogniotrwały jest nader kosztowny lub ludność uboga, postanawia za zatwierdzeniem Rady powiatowej, że w następującym przeciągu lat 10, z wyjątkiem mieszkalnych domów piątrowych, wszystkie inne budynki na całym obszarze z muru pruskiego lub drzewa stawiane być mogą (§. 24. lit. *c*);

g) oznacza, przy których ulicach i placach publicznych budynki z materyału nieogniotrwałego mają być stawiane na fundamentach murowanych i na podmurowaniu 50 cm. wysokiem (§. 25.);

h) uchwala w wypadkach przewidzianych §. 47. wyjątkowe i czasowe uwolnienie od obowiązku pokrywania dachów ogniotrwałym materyałem;

i) wydaje obowiązujące przepisy o systemie kanalizacyi (§. 52.);

k) oznacza okręg miejscowości, w którym tylko piątrowe domy stawiać wolno i daje wyjątkowe pozwolenie na stawianie domu parterowego w tym okręgu (§. 57.);

l) oznacza materyał, jaki ma być użyty do ułożenia chodnika przed nowym budynkiem w pewnej ulicy lub części miejscowości (§. 59.);

m) oznacza wysokość taksy dla znawców za oględziny nowo wybudowanych domów (§. 68.).

Uchwały Rady gminnej w sprawach tu pod *a), c), d), e), f), g), i), k)* określonych, winny być w obrębie gminy ogłoszone. Od tych uchwał wolno stronom interesowanym wnieść na ręce naczelnika gminy rekurs do Wydziału powiatowego w ciągu dni 30. od dnia ich ogłoszenia.

Art. B.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. lipca 1898 L. 41.689, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Dębica na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Dębica na dalszy pobór ustawą z dnia 18. maja 1888 Dz. u. kr. Nr. 57. przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w latach 1899 do dnia 31. grudnia 1901 pod warunkami w powyższej ustawie ustanowionymi z tem jednak zastrzeżeniem, że ta opłata gminna łącznie z krajową opłatą konsumcyjną, wprowadzoną ustawą z dnia 20. marca 1891 Dz. u. kr. Nr. 35. nie może przekraczać kwoty 5 złr. 50 ct. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych.

Lwów, dnia 15. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. lipca 1898 L. 44.650, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Tarnopola na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ust. gm. z r. 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Tarnopola na dalszy pobór w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 sto (100) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Lwów, dnia 26. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 73.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. lipca 1898 L. 43.874, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Żółkwi na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 87. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Żółkwi na dalszy pobór stu (100) procentowego dodatku do podatku

konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć, począwszy od r. 1899 do końca r. 1903.

Lwów, dnia 22. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 74.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. lipca 1898 L. 40.134, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Jaworowa na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na mocy uchwały sejmowej z dnia 29. grudnia 1897, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w myśl §. 87. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24., zezwala gminie m. Jaworowa na dalszy pobór przyzwolonej ustawą z dnia 17. marca 1894 Dz. ust. kraj. Nr. 24. opłaty gminnej od piwa w wysokości 50 ct. od jednego hektolitra na czas trzechletni pod warunkami ustawą tą wskazanymi z zastrzeżeniem, że co do wydzierżawienia tego prawa, względnie co do połączenia tej dzierżawy z dzierżawą prawa propinacyi piwnej, gmina porozumie się z c. k. Dyrekcyą funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą propinacyi piwnej.

Lwów, dnia 22. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 75.

U s t a w a

z dnia 24. czerwca 1898 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca w myśl art. XIII. ustawy państwowej z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych uwolnienie osobistego podatku dochodowego od wszystkich kompetencyi ustawodawstwa krajowego podlegających dodatków.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam, jak następuje:

§. 1.

Prawo nakładania dodatków krajowych do rządowych podatków bezpośrednich, służące Sejmowi na podstawie statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861 Dz. u. p. Nr. 20., prawo nakładania dodatków powiatowych do rządowych podatków bezpośrednich służące Radom powiatowym na podstawie ustawy Reprezentacyi powiatowej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 21. samoistnie, względnie za zezwoleniem Wydziału krajowego, lub na mocy specyalnej ustawy krajowej i prawo nakładania dodatków gminnych do rządowych podatków bezpośrednich służące Radom gminnym samoistnie, względnie za zezwoleniem Wydziału krajowego lub za uchwałą Sejmu na podstawie ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 19. w brzmieniu ustawy z dnia 18. marca 1858 Dz. u. kr. Nr. 36. na podstawie ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i na podstawie ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., tudzież statutów dla miast Lwowa i Krakowa z dnia 14. października 1870 Dz. u. kr. Nr. 79. i 1. kwietnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 7. — nie będzie wykonywane co do zaprowadzonego ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. ust. p. Nr. 220. podatku osobisto-dochodowego od dnia wejścia w życie tej ustawy państwowej na razie do dnia 31. grudnia 1909 r., o ile w tymże czasie trwać będą ustanowione art. VII., VIII., IX. i X. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220. opusty podatkowe i przekazy na rzecz funduszu krajowego.

Przez ten okres czasu nie będą również pobierane od podatku osobisto-dochodowego dodatki do rządowych podatków bezpośrednich, nałożone ustawami krajowemi na cele specyalne (szkolne, wyznaniowe, drogowe i t. p.).

§. 2.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r. **Kaizl** w. r.

Nr. 76.

Ustawa

z dnia 26. lipca 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 złr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ust. o Reprezent. powiat. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 złr. w. a. na częściowe pokrycie kosztów budowy szpitala powszechnego w Śniatynie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 77.

U s t a w a

z dnia 26. lipca 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na porękę powiatu dla pożyczki 250.000 złr. w. a. zaciągnąć się mającej przez powiatową kasę oszczędności w Śniatynie, względnie na zaciągnięcie tej pożyczki przez sam powiat dla rzeczonej kasy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. pow. na użyczenie poręki powiatu dla pożyczki 250.000 złr. w. a., zaciągnąć się mającej przez powiatową kasę oszczędności w Śniatynie, względnie na zaciągnięcie tej pożyczki przez sam powiat dla rzeczonej kasy.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 78.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 4. sierpnia 1898 L. 8790/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898, względem przydzielenia gmin i obszarów dworskich Kuhajów, Zagórze i Wołków, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego S. II. we Lwowie.

Za c. k. Namiestnika:

L i d l w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898, dotyczące przydzielenia gmin Kuhajów, Zagórze i Wołków wraz z obszarami dworskimi, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego S. II. we Lwowie.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 Dz. p. p. Nr. 59, zostają gminy: Kuhajów, Zagórze i Wołków wraz z obszarami dworskimi, tudzież gminy Podciemne i Żyrawka z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Winnikach wydzielone i do okręgu c. k. Sądu powiatowego S II. we Lwowie przydzielone.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1899.

Ruber w. r.

Nr. 79.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 23. lipca 1898 L. 3234/pr., o przedkładaniu fasyi domowo-czynszowych na lata 1899/1900.

Najwyższem rozporządzeniem z dnia 26. grudnia 1897 Dz. p. p. Nr. 307 przyznanem zostało pod pewnymi warunkami uwolnienie od następstw karnych przewidzianych w §. 11. patentu o podatku domowym z dnia 23. lutego 1820 właścicielom domów, którzy dopuścili się przed dniem 1. stycznia 1898 zatajeń czynszowych skonstatowanych bądź na podstawie fasyi i deklaracyi przepisanych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych, bądź przy sposobności oszacowań i dochodzeń odnoszących się do wymiaru tychże podatków.

Obecnie zbliża się chwila, w której właściciele domów przedkładać będą nowe fasye do wymiaru podatku czynszowego na rok 1899, względnie na lata 1899/1900.

Wielu właścicieli domów ulegało dotychczas przy sporządzaniu takich fasyi zwyczajowi niestety bardzo rozpowszechnionemu i zeznawało czynsze najmu albo w nieodpowiedniej formie, albo w niezgodnej z prawdą wysokości.

W obec tego c. k. krajowa Dyrekcya skarbu zwraca uwagę Panów właścicieli domów na to, że wspomniane na wstępie wyjątkowe uwolnienie od karnych następstw zatajeń czynszowych nie rozciąga się bynajmniej na zatajenia, którychby się dopuszczono przy przedkładaniu fasyi czynszowych w roku bieżącym.

W myśl §. 211. względnie §. 258. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych mogą organa wymiarowe w celu skonstatowania, czy i o ile zeznania we fasyach osobisto-dochodowych, odnoszące się do wysokości dochodów czynszowych, są prawdziwe, spowodować przesłuchanie przez Sąd lokatorów w charakterze świadków pod przysięgą.

Takie zaprzysiężone zeznania doprowadzić muszą do skonstatowania rzeczywistej wysokości pobranych czynszów najmu, a pociągając za sobą wykrycie nieprawdziwych zeznań we fasych osobisto-dochodowych, doprowadzić muszą tem samem, do wykrycia nierzetelnych fasyi czynszowych.

Przedkładając fasyę nierzetelną naraziłby się przeto właściciel domu bezwarunkowo na dotkliwe następstwa przewidziane w §. 11. powołanego wyżej patentu o podatku domowym t. j. na karę czynszową w wysokości zatajonego czynszu oraz na zapłacenie przypadającego od tegoż czynszu podwójnego podatku.

Nadto ściągnąłby na siebie z powodu złożenia nierzetelnej fasyi osobisto-dochodowej następstwa przewidziane w §. 241. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220., narażając się na grzywnę aż do wysokości dziewięcio-krotnej kwoty ukróconego podatku osobisto-dochodowego.

Również i lokator potwierdzający we fasyi czynsz niezgodnie z prawdą, naraża się według §. 11. patentu o podatku domowym z dnia 23. lutego 1820 na dotkliwe kary pieniężne.

Przestrzegając przed temi następstwami, krajowa Dyrekcya skarbu zwraca uwagę Panów właścicieli domów na okoliczność, że w myśl §. 17. instrukcyi o sporządzaniu fasyi czynszowych, zeznawać należy w tychże fasyach cały umówiony czynsz najmu bez względu na to, czy płacony jest wyłącznie tylko za samo pomieszkanie, lub też obok pomieszkania także i za inne świadczenia ze strony właściciela domu jak n. p. oświetlenie i czyszczenie korytarzy lub schodów, wyłożenie ich chodnikami, oddanie do użytku lokatorom urządzeń sklepowych, urządzenia oświetlenia gazowego lub elektrycznego, wodociągu, mebli, ogrodu i t. p.

We wszystkich tych wypadkach podać winien właściciel domu bezwarunkowo cały umówiony czynsz najmu zaznaczając wyraźnie, ile z tego czynszu liczy sobie za samo pomieszkanie, a ile za wspomniane wyżej świadczenia lub dodatki.

Tak samo postąpić należy również i w tym wypadku, jeżeli lokator opłaca czynsz najmu łącznie z groszem czynszowym.

Rzeczą władz wymiarowych będzie ocenić, ewentualnie przez rzeczoznawców skonstatować, o ile wysokość takich potrąceń jest uzasadnioną.

Wszystkie władze wymiarowe otrzymały już stanowcze polecenie, ażeby fasye czynszowe w tym roku jak najściślej badać, a w razie zachodzącego podejrzenia nierzetelności fasyi wdrożyć bezwzględnie dochodzenia i wystąpić przeciw winnym z całą surowością przepisów.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 23. lipca 1898.

Korytowski w. r.

Nr. 80.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. lipca 1898 r. L. 44.814, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach.

Na mocy §. 9. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. (Dz. u. kr. Nr. 47.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, dzienną taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach: dla dorosłych w kwocie 52 ct. a dla dzieci 26 ct., począwszy od 1. października 1898 r.

Lwów, dnia 29. lipca 1898.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr 81.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. lipca 1898 L. 44.813, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni.

Na mocy §. 9. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. (Dz. u. kr. Nr. 47.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, dzienną taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni: dla dorosłych w kwocie 67 ct. a dla dzieci 34 ct., począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 29. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. sierpnia 1898 L. 46.891, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Korczyna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Korczyna na

pobór w r. 1898 siedmdziesięciu pięciu (75) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 5. Października 1898. **Część IX.**

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. sierpnia 1898, L. 51.763, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Chorostków na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Chorostków na pobór sto (100) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć od r. 1899, do końca r. 1903.

Lwów, dnia 26. sierpnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 84.

Ustawa

z dnia 22. sierpnia 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce zezwala się w myśl §. 24. ust. o repr. powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 100.000 zł. w. a.

Art. II.

Uzyskana z pożyczki tej gotówka ulokowaną być ma jako wkładka własności powiatu w powiatowej kasie oszczędności w Wieliczce w celu umożliwienia tej kasie udzielania kredytu aż do wysokości 1000 zł. w każdym poszczególnym wypadku.

Art. III.

Odsetki od tej wkładki mają być wyłącznie użyte na umorzenie rat anuitetowych pożyczki w art. I. wymienionej i dlatego wkładka sama wycofaną ani na inny cel użytą być nie może, aż do zupełnej spłaty samej pożyczki.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 22. sierpnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 85.

Ustawa

z dnia 12. września 1898, o przyjęciu poręki kraju za pożyczkę zaciągnąć się mającą przez gminę król. stoł. miasta Krakowa na budowę wodociągów miejskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę, którą gmina król. stoł. miasta Krakowa na koszta połączone z budową wodociągów miejskich zaciągnąć zamierza do wysokości 1,800.000 zł. w. a. czyli 3,600.000 koron, jako ręczyciel i płacący. Kraj poręcza tak spłatę regularną umówionych rat umarzających, jakoteż spłatę kapitału pożyczki względnie reszty tego kapitału w razie zastrzeżonego półrocznego wypowiedzenia.

Art. II.

Rada król stoł. miasta Krakowa, obowiązaną jest raty amortyzacyjne i procentowe od tej pożyczki przez cały okres umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązaną jest przy uchwalaniu budżetu uchwalać stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego.

Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne i procentowe od rzeczonej pożyczki w budżet gminy miasta Krakowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie tych rat, względnie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony, przedłoży magistrat król. stoł. miasta Krakowa, Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej do 15. grudnia.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej do 1. września.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 12. września 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 86.

U s t a w a

z dnia 22. sierpnia 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 56.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl §. 24. ustawy o reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 56.000 zł. w. a. na spłatę reszty z pożyczki zaciągniętej w galicyjskiej kasie oszczędności w pierwotnej wysokości w kwocie 49.000 zł. w. a., tudzież reszty z pożyczki zaciągniętej w Banku krajowym w pierwotnej wysokości 10.000 zł. w. a.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 22. sierpnia 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

L. 2355.

Nr. 87.

Przepisy górniczo-policyjne

dla wierceń na terenach oleju skalnego (ropy) w Galicyi.

C. k. Starostwo górnicze w Krakowie wydaje niniejszem na mocy §. 35. ustawy z 17. grudnia 1884, Nr. 35 Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi ex 1886 (naftowa ustawa krajowa), następujące przepisy górniczo-policyjne dla robót wiertniczych na terenach oleju skalnego (ropy) w Galicyi:

I. O robotnikach, dozorcach i kierownikach ruchu.

a) O robotnikach.

§. 1.

Każdy robotnik, zanim zostanie dopuszczony do pracy na kopalni oleju skalnego, musi być w stosowny sposób pouczony o niebezpieczeństwie i o skutkach zapalenia się gazów naftowych i ropy, jakoteż o środkach ostrożności, jakich przestrzegać należy.

§. 2.

Przy robotach wiertniczych na kopalni oleju skalnego wolno zatrudniać tylko trzeźwych i zdrowych robotników, którzy ukończyli 18-ty rok życia.

§. 3.

Robotników, nie mieszkających w obrębie 5 *km* od terenu wiertniczego, t. j. albo nie posiadających własnych domów mieszkalnych, lub nie zaj-

mujących najętych pomieszkań, musi uprawniony do wydobywania umieścić w stosownych ubikacyach mieszkalnych.

Na każdym terenie wiertniczym ma się znajdować do użytku robotników przeznaczona ubikacya, w którejby podczas przerw w pracy mogli wypocząć, posilić się i ogrzać.

b) O dozorcach ruchu.

§. 4.

Dozór ruchu na kopalniach oleju skalnego można tym tylko poruczyć, którzy ukończyli z dobrym postępem kurs wiertniczy w krajowej szkole górniczej i wiertniczej w Borysławiu, albo udowodnią wobec władzy górniczej, że odbyli co najmniej dwuletnią praktykę przy wiertnictwie naftowem, że są w zupełności obznajomieni z właściwościami ropy i gazów, występujących na takich kopalniach, jakoteż ze środkami ostrożności, które wobec istnienia tychże stosować należy; następnie, że są w zupełności obznajomieni ze sposobem używania lampy bezpieczeństwa i że władają należycie językiem krajowym.

§. 5.

Pod utratą upoważnienia do dozoru, nie wolno dozorcom ruchu, członkom ich rodziny, ani domownikom, trudnić się sprzedażą artykułów spożywczych lub napojów upajających, ani też utrzymywać gospód i noclegów dla robotników.

Również pod utratą tegoż upoważnienia nie wolno dozorcom przyjmować od robotników jakichkolwiek opłat za dostarczenie im zatrudnienia w tem przedsiębiorstwie, w którem dozorca sam w obowiązku pozostaje, ani wyzyskiwać robotników w jakikolwiek inny sposób.

Dozorcy nie wolno wypłacać zarobku robotnikom.

c) O kierownikach ruchu.

§. 6.

Na stanowisko kierownika ruchu kopalń oleju skalnego wolno tych tylko przyjmować, którzy wobec władzy górniczej udowodnią, że posiadają co najmniej praktyczne uzdolnienie do mających się im poruczyć czynności, wchodzących w zakres kierownictwa takich kopalń.

§. 7.

Kandydaci na posadę kierownika ruchu, którzy nie posiadają teoretycznego wykształcenia zawodowego, muszą udowodnić, że odbyli trzechletnią praktykę przy wierceniach na kopalniach oleju skalnego.

Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem zawodowy kurs wiertniczy w krajowej szkole górniczej i wiertniczej w Borysławiu, muszą udowodnić, że odbyli dwuletnią praktykę przy wierceniach na takich kopalniach.

Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem zawodowy kurs górniczy w akademii górniczej, albo też wydział budowy maszyn lub wydział inżynieryi na politechnice, muszą się wykazać, że odbyli jednoroczną praktykę przy wiernictwie naftowem.

Na dowód odbytej, przepisanej praktyki należy przedłożyć świadectwo służbowe od pracodawcy, podpisane także przez kierownika odnośnej kopalni.

Swiadectwa służbowe z praktyki, odbytej w obrębie innego Urzędu górniczego okręgowego, muszą być nadto widymowane przez odnośny Urząd górniczy okręgowy.

II. O powierzchni.

§. 8.

Ściślejszy teren wiertniczy, t. j. ta część kopalni oleju skalnego, na której się znajdują wieże wiertnicze, maszyny i kotłownie, musi być stosownie ogrodzony, o ile tego względy bezpieczeństwa wymagają.

Znajdujące się na powierzchni ziemi załomy i zawaliska, należy w zupełności zasypać i z powierzchnią ziemi zrównać, a w razie potrzeby, nawet zabezpieczyć okoleniem przynajmniej na 1 *m* wysokiem.

Studnie na wodę, jakoteż doły na miał wiertniczy (łyżkowiny), odpadki kopalniane i na ropę, należy również dostatecznie zabezpieczyć.

§. 9.

Wstęp na ściślejszy teren wiertniczy, do wież wiertniczych i do zabudowań, gdzie są maszyny, kotły i warsztaty jest dozwolony tylko robotnikom, dozorcom i urzędnikom ruchu, którzy do tej kopalni należą, a nadto delegatom c. k. władzy górniczej.

Obcym wolno wchodzić na ów teren jedynie za poprzedniem zgłoszeniem się do kierownika ruchu, a raczej za jego zezwoleniem, i to tylko w towarzystwie przewodnika, którego im kierownik doda.

Zakaz wstępu na ściślejszy teren wiertniczy należy uwidocznić na tablicach, odpowiednio umieszczonych.

Nad każdym otworem świdrowym musi być przybita tabliczka z jego nazwą lub numerem; bez wiedzy c. k. Urzędu górniczego okręgowego nie wolno tej nazwy lub numeru zmienić ani usunąć.

§. 10.

Wszystkie, w ruchu będące części maszyn i warsztatów, wszelkie transmisye, oraz przewody pary wodnej i prądu elektrycznego, należy tak zabezpieczyć, ażeby przypadkowe uszkodzenie osób lub zwierząt było wykluczone.

Robotnicy tam zatrudnieni mają nosić obcisłą odzież.

Zakładanie rękami pasów na tarcze w obrocie jest najsurowiej zakazane.

Podczas ruchu maszyny wolno jej części tam tylko smarować, gdzie przy zwykłej uwadze, nie grozi robotnikowi żadne niebezpieczeństwo, albo gdzie stosowne urządzenia wykluczają wogóle wszelkie niebezpieczeństwo.

Wprawienie w ruch i zatrzymanie maszyny musi się odbywać w sposób zupełnie bezpieczny i należy je zawczasu sygnalizować robotnikom, których to dotyczyć może.

Wszystkie łożyska na czopy muszą być nakryte.

§. 11.

Miał wiertniczy (łyżkowiny), wszelkie odpadki kopalniane i ropę pochodzącą z wybuchów, należy zbierać w odpowiednio na to urządzonych dołach.

§. 12.

Otwory świdrowe muszą być oddalone co najmniej 10 *m* od granicy obcego gruntu, a co najmniej 30 *m* od innych otworów świdrowych, od dróg publicznych, zabudowań mieszkalnych, kuźni, sklepów, kancelaryi, magazynów na ropę i od zbiorników na gazy.

§. 13.

Palenie tytoniu, nagromadzanie palnych materyałów, zakładanie ognisk na otwartych miejscach, jakoteż strzelanie z broni palnej jest w obrębie 50 *m* od zabudowań wiertniczych najsurowiej zakazane.

Zakaz ten należy uwidocznić na tablicach, w stosownych miejscach umieszczonych.

§. 14.

Podczas roboty w wieżach wiertniczych nie wolno ich zamykać, natomiast po skończonej robocie należy je bezzwłocznie na klucz zamknąć.

Drzwi do wież wiertniczych i kotłowni muszą się otwierać łatwo i to na zewnątrz.

W wieżach wiertniczych i zabudowaniach, z niemi połączonych nie wolno nocować.

§. 15.

Napojów upajających nie wolno na teren kopalni przynosić, szynkować, ani przechowywać.

III. O zamykaniu i ściąganiu wody.

§. 16.

W każdym otworze świdrowym należy wodę podziemną rurami w ten sposób szczelnie zamknąć, ażeby nie mogła wejść do warstw ropnych. Dopóki otwór świdrowy istnieje, nie wolno tych rur usunąć.

§. 17.

Jeżeli z otworów świdrowych, które się ma zaniechać, zamierzono wyjąć rury, wodę zamykające, w miarę wyjmowania tych rur, należy otwory świdrowe stosownym materyałem wodoszczelnie zabijać.

O zamiarze takiego zabicia otworu świdrowego należy donieść Urzędowi górniczemu okręgowemu co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem tej roboty.

Urząd górniczy okręgowy, otrzymawszy doniesienie, przeprowadzi bezzwłocznie dochodzenie na miejscu, z przyzwaniem sąsiednich, do wydobywania nafty uprawnionych przedsiębiorców, celem zbadania, w jaki sposób zabicie otworu świdrowego uskutecznić należy, aby także po usunięciu rur ochronić pokłady ropne od wtargnięcia wody podziemnej.

§. 18.

Wszystkie otwory świdrowe, które z chwilą wejścia w życie niniejszych przepisów, nie posiadają szczelnego zamknięcia wody, należy w ten

sposób bez przerwy odwadniać, żeby nie oddziaływały szkodliwie ani na własny, ani na sąsiednie tereny kopalniane i by nie stanowiły przeszkody dla ruchu na tych terenach. W przeciwnym razie władza górnicza, ewentualnie na prośbę sąsiedniego, do wydobywania nafty uprawnionego przedsiębiorcy, zarządzi odwadnianie albo szczelne, wody nieprzepuszczające zasypanie takiego otworu świdrowego, a gdyby tego zarządzenia w przeciągu 8 dni nie wykonano, zarządzi władza górnicza bezwzględnie wykonanie tegoż na koszt przedsiębiorcy, którego obowiązkiem było otwór świdrowy odwadniać, względnie zasypać.

§. 19.

W razie wstrzymania robót w otworze świdrowym, należy go odwadniać bezustannie i bez przerwy aż do chwili, gdy się ten otwór świdrowy zupełnie szczelnie zasypie.

IV. Oświetleniu.

§. 20.

Wieże wiertnicze, zabudowania maszynowe i wszelkie warsztaty należy podczas ruchu w nocy w sposób poniżej podany, dostatecznie oświetlić.

§. 21.

Tylko tak długo, dopóki z pewnego otworu świdrowego gazy ropne jeszcze nie występują, wolno, do oświetlania odnośnych wież wiertniczych i zabudowań z niemi połączonych, używać zwykłych lamp naftowych albo olejnych. Lampy takie mają być umieszczone w osobnych, z ogniotrwałego materyału sporządzonych skrzynkach, ustawionych poza wieżą wiertniczą, względnie poza budynkiem z nią połączonym, i oddzielonych od tych budynków dostatecznie silnem i szczelnem zaszkleniem.

Palnik lampy musi być tak urządzony, aby światło zgasić można bez otwierania skrzynki.

§. 22.

Gdy gazy ropne zaczną występować z otworu świdrowego, lub gdy się wodę rurami szczelnie zamyka, wolno oświetlać wieże wiertnicze i zabudowania z niemi połączone wyłącznie tylko elektrycznemi lampkami żarowemi o kloszu ochronnym.

Klosz ochronny każdej lampki żarowej, umieszczonej w wieży wiertniczej, musi być zabezpieczony kratą drucianą dostatecznej wytrzymałości.

Lampki muszą wolno w ten sposób zwisać, aby się przy dotknięciu ich lub uderzeniu, łatwo mogły usunąć i rozbicia uniknąć; a mają być tak umieszczone, żeby, o ile możności nie doznały uszkodzenia na wypadek wybuchów.

Lampka, służąca do oświetlenia najwyższego pomostu wieży wiertniczej musi mieć osobny przyrząd do łączenia i przerywania prądu.

§. 23.

Na wypadek zgaśnięcia lampek elektrycznych muszą być w kotłowni w pogotowiu, co najmniej po dwie zapalone lampy bezpieczeństwa dla każdej wieży wiertniczej.

Co do konstrukcyi lamp bezpieczeństwa i utrzymywania ich w stanie należytym, obowiązują odnośne postanowienia V-tego rozdziału przepisów górniczo-policyjnych dla kopalń wosku ziemnego, z dnia 16. września 1897, l. 2874, Nr. 65 Dz. u. i rozp. kraj.

§. 24.

Jeżeli maszyny i przyrządy, służące do wytwarzania, nagromadzania, przetwarzania i przerywania prądu elektrycznego nie są szczelnie zamknięte, wolno je ustawiać tylko w odległości co najmniej 30 *m* od otworów świdrowych, zbiorników na ropę, zbiorników na gazy i od magazynów na ropę. W razie pojawienia się większej ilości gazów ropnych, albo wytrysku ropy, należy wspomniane maszyny i przyrządy natychmiast na taką odległość od otworu świdrowego odsunąć, żeby niebezpieczeństwo zapalenia się gazów lub ropy od iskry elektrycznej było wykluczone.

Przy zakładaniu i ruchu takich maszyn i przyrządów, aż do dalszego zarządzenia, przestrzegać należy w ogólności przepisów, wydanych przez stowarzyszenie elektrotechników w Wiedniu.

§. 25.

Obydwa porzewody prądu elektrycznego na ściślejszym terenie wiertniczym muszą być starannie izolowane.

Przewody do lamp, umieszczonych w wieży wiertniczej i w zabudowaniu maszynowem, muszą być poprowadzone po zewnętrznej stronie ściany tych zabudowań, o ile się to da uskutecznić.

§. 26.

W obrębie 50 *m* od otworów świdrowych, zbiorników na ropę, zbiorników na gazy i od magazynów ropy, wolno używać jedynie tylko lampek żarowych z kloszem ochronnym. Poza tym obszarem wolno używać lampek bez klosza ochronnego, albo także lamp łukowych.

Lampy łukowe, służące do oświetlania placów, mają być umieszczone na masztach w wysokości co najmniej 12 *m* ponad powierzchnią ziemi.

V. O materyałach rozsadzających.

§. 27.

Bez osobnego zezwolenia władzy górniczej nie wolno używać materyałów rozsadzających, ani do torpedowania otworów świdrowych, ani na inne cele.

VI. O budowlach, urządzeniach i o środkach bezpieczeństwa.

§. 28.

Szyby, kopane przed wierceniem, muszą mieć należytą oprawę i być zaopatrzone w drabinki.

§. 29.

Wieże wiertnicze i wszystkie przyrządy, służące do wiercenia i do pompowania ropy, muszą być odpowiednio mocno, bezpiecznie i z dobrego materyału sporządzone.

§. 30.

Podłogi w wieży wiertniczej, w zabudowaniach maszynowych i w kotłowniach należy piaskiem posypywać albo w inny sposób tak zabezpieczyć, żeby się robotnicy pośliznąć nie mogli.

§. 31.

Hamulec u transmisyi wiertniczej należy tak urządzić, aby, utrzymywany w należytym stanie i używany w sposób odpowiedni, o ile możności iskier nie wytwarzał. Do wież wiertniczych i do miejsc, gdzie są gazy ropne, rozlana ropa albo łatwo zapalne materyały, nie wolno wnosić rozpalonego żelaza.

§. 32.

Z wieżą wiertniczą wolno bezpośrednio łączyć jedynie tylko zabudowanie, nakrywające transmisyę wiertniczą i stałą maszynę parową.

Każdą wieżę wiertniczą należy przymocować silnemi linami drucianemi lub w inny odpowiedni sposób, aby się nie wywróciła.

Pomosty (buna) w wieży wiertniczej należy zabezpieczyć poręczą o wysokości co najmniej 1 *m* i listwą do podłogi pomostu przybitą.

Drabiny na te pomosty muszą być mocne i wygodne i zawsze w dobrym i bezpiecznym stanie utrzymywane; ich szczeble muszą być wpuszczone w obydwa boki drabiny (półdrabki).

Obok najwyższego pomostu wieży wiertniczej musi się znajdować w ścianie tejże wycięte okno ratunkowe, otwierające się na zewnątrz, a z ponad niego po zewnętrznej stronie wieży wiertniczej silna lina konopna lub manilowa sięgać ma ukosem aż do powierzchni ziemi, gdzie ją przymocować należy.

Pod balansem (wahaczem) wiertniczym transmisyi kanadyjskiej (rygu kanadyjskiego), od strony otworu świdrowego należy umieścić stosowną podporę (stojaka) dla ochrony robotnika na wypadek zerwania się ciągadła.

§. 33.

Już przy ustawianiu wieży wiertniczej należy w stosownej wysokości jej ścian urządzić okiennice, któremi mogłyby z łatwością uchodzić gazy, dobywające się z otworu świdrowego.

Miejsca pracy w wieżach wiertniczych i w zabudowaniach z niemi połączonych wolno ogrzewać jedynie tylko zapomocą kaloryferów, ogrzewanych parą wodną lub gorącem powietrzem.

§. 34.

Jeżeli do wierceń używa się maszyny parowej, to maszyna ta musi być stałą, a kotły parowe należy ustawiać oddzielnie w osobnych kotłowniach,

oddalonych co najmniej 30 *m* od wież wiertniczych i zabudowań z niemi jedną całość tworzących.

W razie gdy gazy w większej ilości występują, albo gdy ropa strumieniem tryska, kierownik ruchu winien natychmiast odsunąć kotłownię tak daleko od otworu świdrowego, aby wykluczone było niebezpieczeństwo zapalenia się gazów lub ropy od ognia pod kotłem parowym

§. 35.

Kotłownie należy ustawiać zawsze pod wiatr głównie panujący w danej okolicy; a na pochyłym terenie należy je stawiać o ile możności wyżej, aniżeli są ujścia otworów świdrowych.

Kotłownie należy szczelnie oszalować a szpary w ścianach i drzwiach listwami obić.

Drzwi kotłowni nie wolno umieszczać po stronie zwróconej ku otworowi świdrowemu.

Palenisko, popielnik i drzwi kanałów płomiennych kotła parowego muszą być tak urządzone, by je można szczelnie zamknąć.

Dach kotłowni musi być blaszany w obrębie 70 *cm* naokoło komina kotła parowego.

U komina kotła parowego musi być chwytacz iskier i daszek, niedopuszczający ropy do tego komina; odybwa te przyrządy należy z sadzy oczyścić, ile razy zajdzie tego potrzeba.

§. 36.

Kotły parowe, ustawione wedle wymogów powyżej podanych, można opalać gazami, ale tylko suchymi, to znaczy wolnymi od domieszki ropy.

Rurki gazowe muszą być zawsze w dobrym stanie utrzymywane i w stosownych miejscach zaopatrzone w wentyle, regulujące dopływ gazu, oraz, w wentyle automatyczne dla zapobieżenia cofaniu się gazów lub płomienia.

Przeprowadzanie gazów od otworu świdrowego wprost pod kotły parowe jest najsurowiej wzbronione.

U rurek gazowych, prowadzących ku kotłom parowym, mają być w stosownych miejscach kurki do odpuszczania (ropy lub t. p.).

§. 37.

Do opalania kotłów parowych można także używać ropy albo destylatów tejże, jeżeli się urządzi spalanie bez sadzy. W razie użycia ciężkich gatunków

ropy i ciężkich destylatów, wolno je, w ilości wystarczającej na 12 godzin, przechowywać w kotłowni, w naczyniach zamkniętych, nadających się do przechowywania olejów. Naczynia te można umieszczać na kotle, ale po stronie odwrotnej od palowiska. Przy opalaniu zaś kotła zwyłymi gatunkami ropy i lekkimi destylatami tejże należy ustawić użyte do tego, dobrze zamknięte naczynia żelazne poza kotłownią na wolnem miejscu a zawarty w naczyniu materyał palny wprowadzać do palowiska wyłącznie tylko zapomocą rurek.

§. 38.

Gdy grozi niebezpieczeństwo eksplozyi gazów, ma palacz zamknąć przedewszystkiem dopływ gazów, następnie zamknąć drzwi palowiska i popielnika kotła parowego, w końcu ma zagasić światło, jeżeli się jakie w kotłowni pali, i ma zamknąć drzwi kotłowni.

Wyjmowanie ognia albo gaszenie go wodą, jest w takich wypadkach najsurowiej wzbronione.

§. 39.

Popiół wyjęty z popielnika ma się dokładnie wodą ugasić, nim się go z kotłowni usunie.

§. 40.

Każdy samodzielny palacz musi posiadać przepisany egzamin.

Gdy palacz pełni swą służbę przy kotle parowym, nie wolno zatrudniać go niczem innem poza kotłownią.

§. 41.

Ujścia otworów świdrowych, z których się wydobywają większe ilości gazów, muszą być tak zamknięte, aby gazy odpływały rurką do zbiornika (rozdzielacza).

Gaz ujęty z otworów świdrowych, których się pompuje, należy odprowadzać do zbiornika na gazy (rozdzielacza) a stąd dopiero rozprowadzać pod kotły parowe.

§. 42.

Zbiorniki na gazy muszą mieć taki kształt i takie wymiary, któreby odpowiadały ilości i prężności gazów, i muszą być tak urządzone, żeby prężność gazów nie przekraczała przepisanej miary i żeby gazy odprowadzane rurkami ze zbiornika wolnymi były od przymieszki ropy.

§. 43.

Przyrządy do pompowania można zapomocą lokomobil w ruchu utrzymywać, a w takim razie obowiązują te same postanowienia, które powyżej dla kotłów parowych w ogólności przepisano.

§. 44.

Każdy zbiornik na ropę, ustawiony na terenie kopalni, musi być odpowiednio zabezpieczony i zamknięty. Kadzie drewniane, o ile nie są zakopane w ziemię, muszą być obłożone naokoło warstwą ziemi i darniami, sięgającemi co najmniej do $^2/_3$ wysokości zbiornika.

Naokoło żelaznych zbiorników musi się znajdować rów dostatecznej szerokości i głębokości.

Pokrywa każdego zbiornika na ropę, z którego się gazów rurkami nie odprowadza, musi mieć otwór odpowiednio zabezpieczony, którymby gazy uchodzić mogły.

Ropę, wskutek nizkiej temperatury w zbiorniku stężałą, wolno tylko parą wodną ogrzewać a użycie ognia w tym celu jest jak najsurowiej zakazane.

§. 45.

Płonącego zbiornika na ropę nie wolno gasić wodą, piaskiem, ani ziemią, ani czemś podobnem; natomiast wolno płyn, zawarty w zbiorniku wypuścić do innych zbiorników, basenów albo dołów, rurą u dołu zbiornika umieszczoną.

Mniejsze zbiorniki można nakryć mokremi płachtami a płonące beczki można gasić piaskiem, ziemią lub mokremi płachtami.

§. 46.

W wybuchowych otworach świdrowych wolno roboty wykonywać jedynie tylko przy użyciu niezawodnych przyrządów do zamykania ujścia otworów świdrowych.

§. 47.

W czasie burzy i piorunów, jakoteż podczas wybuchu gazów albo ropy, nie wolno wiercić.

§. 48.

Na każdej kopalni muszą być w pogotowiu nosze, jakoteż przenośna skrzynka z bandażami i lekarstwami w celu niesienia pierwszej pomocy w wypadkach nieszczęśliwych.

Każdy kierownik i dozorca ruchu musi być obznajomiony ze sposobami niesienia pierwszej pomocy w wypadkach nieszczęśliwych.

VII. Postanowienia karne.

§. 49.

Przekroczenia powyższych przepisów karać się będzie grzywną w wysokości od 5 do 100 złr., a w razie powtórnym do 200 złr. (§. 47 ustawy naftowej krajowej).

VIII. Postanowienia końcowe.

§. 50.

C. k. Starostwo górnicze zastrzega sobie możność zezwolenia na wyjątki co do pewnych postanowień tych przepisów górniczo-policyjnych w razie, jeżeli z powodu szczególniejszych stosunków okaże się tego konieczna potrzeba i jeżeli się to nie sprzeciwi względom bezpieczeństwa.

§. 51.

Niniejsze przepisy górniczo-policyjne wchodzą w życie w 3 miesiące po ich ogłoszeniu w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dla wierceń na terenach oleju skalnego w Galicyi przepisy górniczo-policyjne z dnia 13. marca 1886, Nr. 47 Dz. ust. i rozp. kr. dla Galicyi, jak niemniej rozporządzenie z dnia 22. marca 1897, Nr. 16 Dz. ust. i rozp. kr. dla Galicyi, a w końcu rozporządzenie górniczo-policyjne z dnia 12. maja 1897, Nr. 28 Dz. ust. i rozp. krajowych.

Z c. k. Starostwa górniczego.

W Krakowie dnia 9. lipca 1898.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Spis przedmiotów.

I.	O robotnikach, dozorcach i kierownikach ruchu	
	a) o robotnikach	§§. 1—3
	b) o dozorcach ruchu	§§. 4 i 5
	c) o kierownikach	§§. 6 i 7
II.	O powierzchni	§§. 8—15
III.	O zamykaniu i ściąganiu wody	§§. 16—19
IV.	O oświetleniu	§§. 20—26
V.	O materyałach rozsadzających	§. 27
VI.	O budowlach, urządzeniach i o środkach bezpieczeństwa .	§§. 28—48
VII.	Postanowienia karne	§. 49
VIII.	Postanowienia końcowe	§§. 50 i 51

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 27. Października 1898. **Część X.**

Nr. 88.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898, L. 25.422, ustanawiające kwalifikacyę urzędników miast i znaczniejszych gmin objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51. z r. 1896).

W wykonaniu postanowień §. 54. ustawy z dnia 3. lipca 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51), Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem ustanawia kwalifikacyę urzędników miast i znaczniejszych gmin, objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896, jak następuje:

Urzędnikami gminnymi w gminach, podlegających powyższej ustawie gminnej ustanowione być mogą w ogóle tylko osoby, posiadające obywatelstwo austryackie, znajomość języków krajowych i będące nieskazitelnego charakteru.

Osoby, wydalone w drodze dyscyplinarnej ze służby publicznej, nie mogą pełnić żadnego urzędu funkcyonaryusza gminnego.

W wypadkach, na uwzględnienie zasługujących, może Wydział krajowy zezwolić na ustanowienie funkcyonaryuszem gminnym osoby usuniętej w drodze dyscyplinarnej ze służby publicznej.

Urzędnicy gminni posiadać mają następujące kwalifikacye:

I. Sekretarze gminni:

1. ukończone niższe gimnazyum lub szkołę wydziałową.

W gminach Baryż, Baranów, Błażowa, Bołszowce, Brzostek, Budzanów, Chodorów, Ciężkowice, Dobczyce, Dukla, Grzymałów, Jagielnica, Jaryczów, Jazłowiec, Kańczuga, Kozowa, Kulików, Łopatyn, Maków, Mikulińce, Muszyna, Niepołomice, Niżniów, Niżankowice, Niemirów, Olesko, Piwniczna, Pomorzany, Radziechów, Radomyśl, Rożniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudniki, Sasów, Sieniawa, Skawina, Sokołów, Sucha, Tuchów, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki, Wila-

mowice, Wiśnicz, Zator, Zborów i Żurawno, — tylko ukończoną z dobrym postępem czteroklasową szkołę ludową.

2. Jednoroczną praktykę przy rządowych lub autonomicznych władzach administracyjnych.

3. Świadectwo z odbytego egzaminu kwalifikacyjnego. Bliższe postanowienia co do tego egzaminu wyda Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem osobnem rozporządzeniem.

Na równi z tak ukwalifikowanymi kandydatami mają być uważani dla swej osoby ci sekretarze gminni, którzy przed wejściem w życie ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u kr. Nr. 51. byli stale mianowani i wykażą się świadectwem Zwierzchności gminnej zatwierdzonem przez Wydział powiatowy i Wydział krajowy, że wskutek swej dłuższej praktyki nabyli potrzebnego wykształcenia fachowego i odznaczają się prawością i nieskazitelnością charakteru.

Jako czas przejściowy dla będących obecnie w służbie sekretarzy gminnych oznacza się trzy lata.

II. Kasyerzy lub kontrolorzy zamianowani przez Radę gminną, jako urzędnicy gminy, powinni wykazać:

1. ukończoną czteroklasową szkołę ludową;

2. egzamin państwowy z rachunkowości lub przynajmniej egzamin kwalifikacyjny ze znajomości prowadzenia dzienników kasowych, ksiąg kontowych i sporządzania zamknięć rachunkowych według przepisów instrukcyi rachunkowo-kasowej, którą Wydział krajowy wyda w myśl postanowień §. 36 ust. gm. z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51.

Bliższe postanowienia co do tego egzaminu zastrzega się osobnemu we właściwej drodze nastąpić mającemu unormowaniu.

Czas przejściowy oznacza się na trzy lata.

III. Inspektor policyi ma wykazać:

1. ukończoną szkołę ludową;

2. egzamin kwalifikacyjny, co do którego bliższe postanowienia wydane będą osobno przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Jako równo ukwalifikowani uważani być mają ci, którzy służyli przy c. k. żandarmeryi i zdali egzamin na komendanta posterunku w myśl §. 22. ustawy z 25. grudnia 1894, Dz. ust. państ. Nr. 1. z r. 1895, względnie rozporządzenia ministeryalnego z 20. marca 1895, Dz. ust. państ. Nr. 43.

Inspektorowie policyi, którzy przed wejściem w życie ustawy gminnej z 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51. zostali stale mianowani, mają być dla swej osoby uważani na równi co do wyżej oznaczonej kwalifikacyi, jeżeli się wykażą świadectwem Zwierzchności gminnej zatwierdzonem przez Wydział powiatowy i Wydział krajowy, że wskutek dłuższej praktyki nabyli uzdolnienia fachowego i odznaczają się potrzebnym do tego zawodu sprytem i nieskazitelnością charakteru.

Dla zostających obecnie w służbie inspektorów policyi oznacza się trzyletni czas przejściowy.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 89.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 26. września 1898 r., L. 10.780/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. września 1898 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych a to:

I.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sokalsko-Tartakowskiej.

Art: I.

Radzie powiatowej w Sokalu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokalsko-Tartakowskiej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:
a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu drogi Sokalsko-Tartakowskiej do użytku publicznego na długości 8680 *km*.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

II.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sędziszów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sędziszów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Jarosławiu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów powiatowych na rzekach Radzie, Szkle i Wiszni.

Art. I.

Radzie powiatowej w Jarosławiu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostów powiatowych na rzekach Radzie, Szkle i Wiszni, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta mostowego pobierać należy przy trzech zaporach według tegoż samego wymiaru, mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Łazach z Moszczanami wolni są od opłaty myta ustanowionego przy moście na rzece Szkle.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Nienowicach wolni są od opłaty myta ustanowionego przy moście na rzece Wiszni.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa - Sokołów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kolbuszowa - Sokołów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy trzech zaporach według tegoż samego wymiaru, mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 14. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 35., którą nadane było Radzie powiatowej w Kolbuszowej prawo do poboru myta na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Babinie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Strwiążu w Babinie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się gminie w Babinie powiatu Samborskiego prawo do pobierania myta od mostu na rzece Strwiążu w Babinie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drugowej z 5. lipca, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiato-

wej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Babinie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct;

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

VI.

Uchwała

o udzieleniu gminie Wolicy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę między Wolicą a Niepołomicami.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, nadaje się gminie Wolicy powiatu Krakowskiego, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę między Wolicą a Niepołomicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżemiem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy

do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Wolicy.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem 1 (jeden) ct.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu wyżej wspomnianego przewozu do użytku publicznego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VII.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Podhajce-Bożyków.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Podhajce-Bożyków, Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach, jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków prze-

widzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi i mostów na niej się znajdujących w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi i mostów, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy dwóch zaporach, a mianowicie:

A) Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu kwotę 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych kwotę 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego kwotę 1 (jeden) ct.

B) Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu kwotę 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $1^1/_2$ (półtora) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego kwotę $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą koncesya z dnia 30. kwietnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 44., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Podhajcach prawo do poboru myta na rzecz utrzymania drogi gminnej Podhajce-Bożyków.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Lisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Olszanica-Ropienka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Olszanica-Ropienka Wydziałowi powiatowemu w Lisku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego przy jednej zaporze pobierać należy według tegoż samego wymiaru, a mianowicie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

IX.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Mielcu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Radomyśl-Przecław.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Radomyśl-Przecław Wydziałowi powiatowemu w Mielcu jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ustęp 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

X.

U c h w a ł a

o udzieleniu Janowi Krówce, właścicielowi gruntu w Rzędzianowicach, koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok między Rzędzianowicami a Złotnikami.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się Janowi Krówce, właścicielowi gruntu w Rzędzianowicach, w powiecie mieleckim, prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok między Rzędzianowicami a Złotnikami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo Jana Krówki.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzegu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct. ;

d) od jednej osoby 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Pobór myta rozpocznie się dopiero po oddaniu wyż wspomnianego przewozu do użytku publicznego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 90.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 22. września 1898 L. 102.889, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1899.

W myśl §§. 200 i 201 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. ust. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkanych, względnie tychże zastępcy, wykaz wszystkich mieszkańców domu;
2. osoby wypuszczające pomieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód;

4. służbodawcy — wykaz osób pobierających płace służbowe, o ile też płace co do jednej osoby kwotę 600 złr. rocznie przenoszą.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1899 i wyznacza się w tym celu termin do 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1 i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tychże trzech wykazach — oznaczą poszczególne władze podatkowe I-ej instancyi.

Do przyjmowania wykazów 4 kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmują zresztą — obok powołanych na wstępie postanowień prawnych — artykuły 39 i 40 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych, odsyła się strony interesowane do postanowień §§. 240, 241, 243 ustęp 6, 244 i 247 powołanej na wstępie ustawy.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 22. września 1898.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 5. Listopada 1898. **Część XI.**

Nr. 91.

Ustawa

z dnia 6. września 1898, o zabudowaniu potoku Bystry.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Bystry w gminach Zakopane i Murzasichle ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1895 preliminujący koszta robót na 120.000 złr. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy ma się przyczynić:

a) galicyjski fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Datki kraju i państwa mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem, a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskutecznionym według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Franciszek Józef w. r.

Kast w. r.

Nr. 92.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. października 1898 L. 10.715/pr., którem ogłasza się ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. września 1898 L. 20.101/3520 rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 6. września 1898 Dz. u. kr. Nr. 91, o zabudowaniu potoku Bystry.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 6. września 1898 Dz. u. kr. Nr. 91, o zabudowaniu potoku Bystry.

§. 1.

Zabudowanie potoku Bystry w gminach Zakopane i Murzasichle ma być wykonane przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 2.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery, począwszy od roku 1898.

§. 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 6. września 1898 Dz. u. kr. Nr. 91. z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w §. 2. tego rozporządzenia w miarę rzyczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§. 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozuminiu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru. Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w projekcie, musi je zatwierdzić Wydział krajowy.

§. 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§. 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§. 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze

asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§. 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§. 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§. 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i z takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§. 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888, L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895, L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 93.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. października 1898 L. 61.385, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Drohobyczu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 66 ct. a. w., a dla nieletnich 33 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 9. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 94.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. października 1898 L. 61.390, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Tarnopolu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 60 ct. a. w, a dla nieletnich 30 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 8. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 95.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. października 1898 L. 61.389, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Tarnowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 62 ct. a. w., a dla nieletnich 31 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 8. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 96.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. października 1898 L. 61.391, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Wadowicach za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 76 ct. a. w., a dla nieletnich 38 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 8. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 97.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. października 1898 L. 61.388, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechym w Złoczowie.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Złoczowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 58 ct. a. w., a dla nieletnich 29 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 9. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 98.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. października 1898 L. 61.387, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) Wydział krajowy w porozumieniu się i za zgodą c. k. Namiestnictwa ustanawia taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 67 ct. a. w., a dla nieletnich 34 ct. a. w. począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 9. października 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 10. Grudnia 1898. **Część XII.**

Nr. 99.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi z dnia 1. października 1898 do L. 86.804, tyczące się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. października 1898 do końca marca 1899.

Jezdne pocztowe od jednego konia na przestrzeń jednego miryametra ustanawia się na czas od 1. października do końca marca 1899 w sposób następujący:

W dawniejszym obwodzie	Za Jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Czortków, Kołomyja i Złoczów	1	1	—	84
Brzeżany, Przemyśl, Stanisławów, Stryj i Tarnopol	1	2	—	85
Lwów i Żółkiew	1	6	—	88
Rzeszów, Sambor, Nowy-Sącz i Tarnów . .	1	8	—	90
Kraków, Sanok i Wadowice	1	12	—	93

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego, przypadającego na jednego konia i miryameter.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 1. października 1898.

Gaberle w. r.

Nr. 100.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 24. października 1898 L. 87.500, o przydzieleniu politycznego powiatu Strzyżów do okręgu inspekcyi leśnej w Rzeszowie.

Na podstawie upoważnienia udzielonego reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa z 21. września 1898 L. 20.547, przydziela się z dniem 1. stycznia 1899 r. powiat polityczny Strzyżów, obejmujący okręgi sądowe Strzyżów i Frysztak do okręgu inspekcyi leśnej w Rzeszowie.

Piniński w. r.

Nr. 101.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 10. listopada 1898 r. L. 10.749/pr., o rozszerzeniu zakresu działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na niektóre gminy, które dotąd nienależały do okręgu policyjnego.

§. 1.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 19. września 1898 L. 9396/M.J. rozszerza się określony w §. 2. ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, na następujące gminy położone w politycznych powiatach: krakowskim, wielickim i podgórskim, które dotychczas nienależały do okręgu policyjnego, a mianowicie: Balice, Brzezie, Dojazdów, Holendry (przysiółek gminy Branice), Liszki, Łnczanowice,

Piekary, Tomaszowice, Ujazd, Wadów i Zabierzów, powiatu politycznego krakowskiego, — dalej: Bogucice, Grabówki, Krzyszkowice, Ochojno górne i dolne, Podstolice, Przewóz, Siercza i Sygneczów, powiatu politycznego wielickiego, wreszcie Brzyczyna dolna, Gaj, Golkowice, Korabniki, Libertów, Lusina, Sidzina, Tyniec, Wrząszowice i Zbydniowice powiatu politycznego podgórskiego.

§. 2.

Ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w gminach w §. 1. wymienionych, ma obejmować załatwiane obecnie przez c. k. Starostwa w Krakowie, Wieliczce i Podgórzu czynności w sprawach policyi obcych, meldunkowych i paszportowych, dalej wydawanie orzeczeń na odszupasowanie i wydalenie w myśl ustawy z dnia 27. lipca 1871 Nr. 88. Dz. u. p. i te obecnie przez wymienione w §. 1. gminy załatwiane sprawy poruczonego zakresu działania, które w razie zachodzącej potrzeby w myśl §. 58. ustawy z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kr. c. k. Dyrekcyi policyi będą przydzielone do załatwienia.

§. 3.

Powyższe zarządzenia wchodzą w wykonanie z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Piniński w. r.

Nr. 102.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. listopada 1898 L. 67.505, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Kołomyi.

Na mocy art. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Kołomyi za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 52 ct. w. a. a dla dzieci 26 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 2. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 103.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. listopada 1898 L. 67.504, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku.

Na mocy art. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Sanoku za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 65 ct. w. a., a dla dzieci 32 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 2. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 104.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. listopada 1898 L. 67.949, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Podhajcach.

Na mocy art. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Podhajcach za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 48 ct. w. a., a dla dzieci 24 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. stycznia 1899.

Lwów, dnia 2. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 105.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. listopada 1898 L. 69.396, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu.

Na mocy art. 9. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Przemyślu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 49 ct. w. a., a dla dzieci 25 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 11. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 106.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. listopada 1898 L. 69.397, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sokalu.

Na mocy art. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Sokalu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 60 ct. w. a., a dla dzieci 30 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 11. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 107.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 11. listopada 1898 L. 69.398, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Na mocy art. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Nr. 47. Dz. u. kr.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Rzeszowie za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 64 ct. w. a., a dla dzieci 32 ct. w. a. dziennie, począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 11. listopada 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 108.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582, tyczące się oględzin zwierząt na stacyach kolejowych w Galicyi.

Na podstawie §. 10. ustawy z dnia 29. lutego 1880 i rozporządzenia wykonawczego z dnia 12. kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 35 i 36) o zapobieganiu i tłumieniu chorób stadnych c. k. Namiestnictwo postanawia, co następuje:

1. Transporty odżuwaczy i świń, bez względu na ilość zwierząt, mogą być aż do odwołania przyjmowane do ładowania i wyładowania tylko na tych stacyach kolejowych, które są do tego celu stosownie urządzone i podług postanowień niniejszego rozporządzenia przez c. k. Namiestnictwo upoważnione.

2. Ładowanie i wyładowanie odżuwaczy i świń odbywa się codziennie podczas dnia i w godzinach urzędowych stacyjnego oddziału frachtowego

w następujących, do ładowania i wyładowywania upoważnionych stacyach kolejowych, a mianowicie:

a) Na linii Kraków-Lwów-Podwołoczyska na stacyach: Barszczowice, Bochnia, Bogumiłowice, Czarna, Dembica, Gródek, Jarosław, Jezierna, Kraków, Krasne, Łańcut, Lwów, Lwów-pod zamkiem, Mościska, Podgórze-Płaszów, Podwołoczyska, Przemyśl, Przeworsk, Radymno, Ropczyce, Rzeszów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Słotwina, Tarnopol, Tarnów, Zadwórze, Zborów i Złoczów.

b) Na linii Lwów-Czerniowce-Itzkany na stacyach: Bóbrka-Chlebowice, Bołszowce, Bukaczowce, Bursztyn, Chodorów, Halicz, Kołomyja, Korszów, Lwów, Ottynia, Śniatyn-Załucze, Stanisławów i Zabłotów.

c) Na linii Oświęcim-Skawina-Podgórze-Bonarka-Płaszów na stacyach: Oświęcim i Podgórze-Płaszów.

d) Na linii Kraków-Podgórze-Bonarka-Płaszów-Sucha-Nowy Zagórz-Husiatyn na stacyach: Biecz, Bolechów, Buczacz, Chyrów, Czortków, Dolina, Drohobycz, Grybów, Hadyńkowce, Husiatyn, Jasło, Jordanów, Kałusz, Kopyczyńce, Kraków, Krechowice, Krościenko, Krosno, Limanowa, Lisko-Łukawica, Monasterzyska, Nowy Sącz, Niżniów, Podgórze-Płaszów, Rymanów, Sambor, Sanok, Stanisławów, Stryj, Sucha, Tłumacz-Pałahicze, Tymbark, Tyśmienica, Ustrzyki, Wasylkowce i Zarszyn.

e) Na linii Zwardoń-Żywiec-Zabłocie-Sucha na stacyach: Żywiec i Sucha.

f) Na linii Kraków-Wieliczka na stacyach: Kraków, Podgórze-Płaszów i Wieliczka.

g) Na linii Tarnów-Stróże-Nowy Sącz-Orló na stacyach: Grybów, Muszyna-Krynica, Nowy Sącz, Stary Sącz, Tarnów i Tuchów.

h) Na linii Dembica-Rozwadów na stacyach: Dembica, Mielec, Rozwadów, Tarnobrzeg i Zbydniów.

i) Na linii Tarnobrzeg-Nadbrzezie na stacyach: Nadbrzezie i Tarnobrzeg.

j) Na linii Zagórzany-Gorlice na stacyi Gorlice.

k) Na linii Jasło-Rzeszów na stacyach: Czudec, Frysztak, Jasło, Strzyżów i Rzeszów.

l) Na linii Jarosław-Sokal na stacyach: Bełz, Jarosław, Krystynopol, Lubaczów, Rawa Ruska, Sokal i Uhnów.

m) Na linii Przemyśl-Chyrów-Nowy Zagórz-Mezö-Laborcz na stacyach: Chyrów, Dobromil, Krościenko, Lisko-Łukawica, Łupków, Przemyśl i Ustrzyki.

n) Na linii Drohobycz-Borysław na stacyach: Borysław i Drohobycz.

o) Na linii Lwów-Stryj-Ławoczne na stacyach: Lwów, Ławoczne, Mikołajów, Skole i Stryj.

p) Na linii Lwów-Bełzec na stacyach: Bełzec, Kulików-Mierzwica, Lwów, Rawa-Ruska i Żółkiew.

r) Na linii Krasne-Brody-Radziwiłów na stacyach: Brody, Krasne i Ożydów.

s) Na linii Stanisławów-Körösmezö na stacyach: Delatyn, Mikuliczyn, Nadwórna i Stanisławów.

t) Na linii Lwów-Kleparów-Janów na stacyach: Domażyr i Lwów.

u) Na linii Halicz-Ostrów-Berezowica na stacyach: Bołszowce, Halicz, Kozowa, Potutory i Skomorochy Stare.

v) Na linii Chodorów-Podwysokie na stacyach: Chodorów, Podwysokie i Rohatyn.

w) Na linii Tarnopol-Kopyczyńce na stacyach: Chorostków, Kopyczyńce, Mikulińce-Strussów, Tarnopol i Trembowla.

x) Na linii Borki wielkie-Grzymałów na stacyach: Skałat i Grzymałów.

y) Na liniach kolei półn. ces. Ferdynanda na stacyach: Biała, Kenty, Szczakowa i Wadowice.

aa) Na linii Kołomyja-Słoboda rungurska na stacyi Peczeniżyn.

bb) Na linii Zaleszczyki-Czerkawszczyzna na stacyach: Jagielnica, Tłuste i Zaleszczyki.

cc) Na linii Wygnanka-Iwanie puste i Teresin-Skała na stacyach: Borszczów Iwanie puste, Skała i Teresin.

3. Aby oględziny zwierząt przeznaczonych do ładowania, względnie wyładowania można przedsięwziąć każdego czasu bez zwłoki, mają nadawcy, względnie odbiorcy wcześnie a najmniej na dwanaście godzin przedtem, zawiadomić właściwego oglądacza o nadejściu zwierząt do stacyi nadawczej, względnie odbiorczej a to ustnie, pisemnie lub telegraficznie.

Organa powołane do wykonywania oględzin zwierząt, jako też ich zastępcy, jeżeli w skutek uzasadnionej przeszkody nie mogą przedsiębrać tych oględzin, obowiązani są w każdym takim wypadku wzajemnie się porozumieć i zawiadomić o tem wcześnie także właściwy Zarząd stacyjny.

4. Ładowanie odżuwaczy i świń bez poprzednich oględzin jest w regule niedopuszczalne.

Wyjątkowo można w stacyach, które nie są ustanowione jako stałe stacye do ładowania i wyładowania zwierząt, nadawać poszczególne zwierzęta — jednak nie więcej, niż sześć sztuk w jednym dniu — bez poprzednich oględzin, lecz tylko wtedy, jeżeli transport przeznaczony jest dla jednej z galicyjskich stacyj kolejowych w której oględziny weterynarskie są ustanowione.

Na stacyach kolejowych, w punkcie 2. nie wyliczonych, jednak urządzonych odpowiednio, może właściwa polityczna władza powiatowa udzielić zezwolenia na ładowanie, lub wyładowanie odżuwaczy i świń, bez względu na ilość zwierząt, pod warunkiem, że interesowane strony poniosą należące

się oglądaczowi koszta podróży, o ileby kosztów tych nie pokryły taksy za oględziny zwierząt. W razie oględzin kilku transportów naraz, należy koszta te rozdzielić na poszczególnych nadawców.

5. Transporty odżuwaczy i świń przywiezione do Galicyi z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, dalej z krajów korony Węgierskiej, z Bośnii i Hercegowiny, albo w ogóle z zagranicy, mogą być wyładowane tylko na stacyach ustanowionych do ładowania i wyładowania odżuwaczy i świń i dopiero po poprzednich oględzinach weterynarskich odbiorcom wydane.

6. Transporty odżuwaczy i świń załadowane na stacyi kolejowej w Galicyi i oglądane przed załadowaniem przez weterynarza, nie podlegają przy wyładowaniu wewnątrz kraju ponownym oględzinom weterynarskim.

Transporty świń jednak przeznaczone na targi (w byłych zakładach kontumacyjnych) w Białej i w Krakowie muszą być także przy wyładowaniu bezwarunkowo przez weterynarza oglądane.

Transporty bydła ładowane na stacyach, w których oględziny weterynarskie nie mogły być przedsięwzięte a które nadane są do takich stacyj, w których te oględziny się odbywają, niepodlegają oględzinom przy załadowaniu, lecz muszą być oglądane przez weterynarza przy wyładowaniu.

7. W czasach panowania chorób stadnych można także w obrocie wewnątrz Galicyi zarządzić weterynarskie oględziny odżuwaczy i świń, bez różnicy ilości zwierząt tak przy ładowaniu, jako też przy wyładowaniu.

8. Odżuwacze i świnie, bez względu na ilość zwierząt, przeznaczone do stacyj kolejowych po za granicami Galicyi, a przy wywozie do państwa Niemieckiego także zwierzęta jednokopytowe (konie, muły, osły), muszą być poddane oględzinom weterynarskim w stacyi nadawczej. *)

9. Świnie przeznaczone do wywozu po za granice Galicyi, można ładować tylko na tych stacyach kolejowych, które są upoważnione do ładowania bydła i w pobliżu których znajdują się chlewy dla świń spędowych, urządzone po myśli tutejszego rozporządzenia z 17. września 1889 l. 59.759.

Świnie przeznaczone do wywozu koleją po za granice Galicyi, muszą być oddane do chlewów spędowych na dwanaście godzin przed ładowaniem, o czem wysyłający ma bezzwłocznie zawiadomić właściwego oglądacza kolejowego i wręczyć mu odnośne paszporty zwierzęce.

Podczas tych dwunastu godzin ma oglądacz kolejowy zbadać dokładność i ważność paszportów jako też stan zdrowia każdej sztuki i wynik badania uwidocznić na paszportach.

---

*) Przytem zauważa się, że w myśl art. 2. alin. 4. konwencyi weterynarskiej z państwem Niemieckiem paszporty zwierząt, przeznaczonych do exportu, muszą być zaopatrzone przepisaną klauzulą weterynarską.

10. Zwierzęta nadeszłe do stacyi kolejowej do ładowania lub wyładowania, muszą być opatrzone przepisanymi paszportami.

Brak paszportu jakoteż wadliwy lub niedokładny paszport wyklucza zwierzęta (transporty zwierząt) od natychmiastowego przyjęcia ich do przywozu koleją, względnie odpędzenia z miejscowości, w której się znajduje stacya kolejowa a to tak długo, dopóki podniesiona przeszkoda nie będzie usunięta.

11. Jeżeli przy oględzinach odżuwaczy lub świń, a przy wywozie do państwa Niemieckiego także i zwierząt jednokopytowych (koni, mułów, osłów), stwierdzoną będzie choroba zaraźliwa, albo też podejrzenie o taką chorobę, natenczas transport nie może być przyjęty do załadowania.

Wykluczyć od załadowania należy, także i te transporta zwierząt tego samego, lub innych właścicieli, które ze zwierzętami zarażonemi, lub o zarazę podejrzanemi, stykały się podczas przypędu do stacyi nadawczej, lub na rampie kolejowej a które tej zarazie podlegają.

Jak tylko stwierdzoną będzie choroba zaraźliwa lub podejrzenie o taką chorobę, należy w każdym wypadku wezwać interwencyę przynależnego urzędu gminnego, następnie wykluczyć transport od dalszego obrotu i o tem donieść politycznej władzy powiatowej.

12. Należytości za oględziny zwierząt ściągać będzie dotyczący zarząd stacyi kolejowej na rzecz skarbu państwa.

Należytości te są:

za każdą sztukę zwierząt większych po 10 ct.

za każdą sztukę zwierząt mniejszych po 2 ct.

Oseski (źrebięta, cielęta, jagnięta, prosięta) ładowane, lub wyładowywane razem z matkami, są wolne od należytości za oględziny.

W stacyach do których dojazd oglądacza jest konieczny, ma wysyłający, względnie odbiorca, oprócz należytości za oględziny uiścić także należytość za przyjazd i powrót oglądacza do stacyi i ze stacyi, a ewentualnie także taksę za bilet kolejowy tam i napowrót. W danych razach należy postąpić podług przepisu ustępu ostatniego punktu 4. alin. 3. niniejszego rozporządzenia.

13. Zresztą przestrzegać należy postanowień §§. 7. 8. i 10. ogólnej ustawy o chorobach stadnych i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy pod zagrożeniem kary przewidzianej w §§. 44. i 45. ustawy z dnia 24. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51).

14. To rozporządzenie wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1899 r.

Z tym dniem przestają obowiązywać tutejsze ogłoszenia z 19. lipca 1880 l. 36.663, 17. stycznia 1881 l. 42.901/80, 22. grudnia 1884 l. 79.877, 30. stycznia, 20. lutego, 23. marca, 17. maja 1885 l. 4.846, 8.570, 15.226 i 26.686, 28. kwietnia, 21. grudnia 1886 l. 26.529 i 79.868, 22. czerwca, 31. grudnia 1887 l. 35.737 i 80.474, 18. stycznia, 22. sierpnia 1888 l. 1.890 i 49.942, 15. listopada 1889 l. 78.511, 24. kwietnia, 11. października 1890

l. 1 9.348 i 72.702, 6. stycznia, 23. czerwca, 23. lipca, 25. września 1891 l. 145, 42.266, 56.217 i 70.288, 3. października 1892 l. 75.339, 9. stycznia, 2. grudnia 1893 l. 103.456/92 i 96.776, 4. października, 6. grudnia 1894 l. 71.795 i 98.954, 18. kwietnia, 16. sierpnia 1895 l. 27.917 i 67.525, 19. lipca, 13 sierpnia 1896 l. 60.705 i 68.630, 12 i 17. listopada, 11. grudnia 1897 l. 96.707, 98.585 i 104.790, wreszcie z 14. lutego, 17. marca i 8. września 1898 l. 14.083, 23.864 i 72.288.

Piniński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1898. Część XIII.

Nr. 109.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. listopada 1898 L. 5148/pr., dotyczące utworzenia c. k. urzędów podatkowych oraz depozytów sądowych w miejscowościach Ślemień, Niemirów, Lutowiska.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1898, utworzone zostały nowe urzędy podatkowe, zarazem i sądowe urzędy depozytowe w miejscowościach Ślemień, Niemirów i Lutowiska.

Nowe urzędy podatkowe rozpoczną swoją czynność z dniem 1. grudnia 1898.

Każdy z wyżej wymienionych trzech urzędów podatkowych ma oprócz wykonywania czynności należących do niego jako urzędu podatkowego, zawiadywać depozytami sądowymi c. k. Sądu powiatowego, znajdującego się w jego siedzibie, oraz spełniać czynności kasy sierocej, względnie wspólnej kasy sierocej w całym swoim okręgu urzędowym, o ile ta kasa istnieje.

Z powodu utworzenia wyżej wymienionych trzech nowych urzędów podatkowych, wyłącza się z dniem 1. grudnia 1898:

1. gminy położone w powiecie sądowym Ślemień mianowicie: Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rychwałd, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Kurów, Lachowice, Las, Łękawica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł ślemieński, Pewełka, Rychwałd, Rychwałdek, Ślemień, Stryszawa i Sucha, — z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Żywcu i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Ślemieniu.

2. gminy położone w powiecie sądowym Niemirów mianowicie: Biała, Huta obedyńska, Magierów, Niemirów, Olszanka, Parypsy, Przedmieście, Radruż, Smolin, Szczerzec, Szczerczyk, Ulicko seredkiewicz, Ulicko zarębane

i Wróblaczyn, — z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Rawie ruskiej i wciela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Niemirowie.

3. gminy położone w powiecie sądowym Lutowiska mianowicie: Berechy górne, Caryńskie, Chmiel z przysiółkiem Chmielniczek, Chrewt z przysiółkiem Olchowiec, Dwernik z przysiółkiem Dwerniczek, Hulskie, Krywka, Lutowiska, Nasiczne, Paniszczów, Polana, Procisne, Rosochate, Rosolin, Ruskie, Serednie małe, Skorodne z przysiółkiem Ołodak, Smolnik ad Lutowiska, Stupiosiany z przysiółkiem Bereżki, Ustrzyki górne, Wołosate, Wydrne, Zatwarnica z przysiółkiem Sucherzeki i Żurawin z przysiółkiem Połonińskie z okręgu c. k. urzędu podatkowego w Ustrzykach dolnych i przydziela się te gminy do c. k. urzędu podatkowego w Lutowiskach.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1898 L. 61.181 podaje się niniejsze obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 28. listopada 1898.

Nr. 110.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539 w sprawie uregulowania ruchu zwierząt domowych wprowadzonych z Niemiec.

Na podstawie konwencyi weterynarskiej z państwem Niemieckiem z dnia 6. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 16 ex 1892) c. k. Namiestnictwo celem zapobieżenia zawleczeniu do Galicyi zakaźnych chorób zwierzęcych postanawia wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. września 1898 L. 4388 co następuje:

A. Przywóz zwierząt przeznaczonych do wolnego obrotu.

1. Po myśli art. I. konwencyi weterynarskiej z państwem Niemieckiem przywóz koni, mułów, osłów, przeżuwaczy i świń, z państwa Niemieckiego do Galicyi ogranicza się do stałych miejsc wchodowych, w których zwierzęta te poddane będą kontroli weterynarskiej.

2. O zamierzonem wprowadzeniu zwierząt koleją ma wprowadzający najpóźniej wieczór dnia poprzedzającego o nadejściu zwierząt do stacyi wchodowej zawiadomić dotyczącego weterynarza kontrolnego pisemnie lub telegraficznie z podaniem pociągu, którym zwierzęta mają nadejść. — Ewentu-

alne zmiany weterynarzy, którym kontrolę graniczną poruczono, będą każdorazowo ogłaszane.

3. Zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia winny być zaopatrzone świadectwami pochodzenia, wydanemi przez władzę miejsca ich pochodzenia i zaopatrzonemi potwierdzeniem weterynarza urzędowego, lub też innego weterynarza, który do tego przez władzę państwową specyalnie upoważnionym został, że te zwierzęta są wolne od wszelkiej choroby zakaźnej tudzież, że tak w miejscu ich pochodzenia, jakoteż w okolicznych gminach w ciągu ostatnich 40 dni przed odejściem zwierząt nie panował księgosusz, ani inna choroba zaraźliwa bydlęca, co do której istnieje obowiązek donoszenia, a któraby się tym zwierzętom udzielić mogła.

4. Świadectwa pochodzenia muszą być tego rodzaju, aby na ich podstawie z całą pewnością stwierdzić można miejsce pochodzenia zwierząt i drogę jaką zwierzęta przybyły aż do stacyi wchodowej.

Ważność tych świadectw trwa ośm dni.

Gdyby termin ten upłynął podczas transportu, w takim razie dla przedłużenia dalszej ośmiodniowej ważności świadectw, mają być zwierzęta ponownie badane przez weterynarza urzędowego lub innego weterynarza, który osobno do tego przez władzę został upoważniony.

Wynik także i tego badania ma weterynarz badający uwidocznić na świadectwie.

5. Przy przewozie kolejami żelaznemi lub okrętami ma być przed załadowaniem przedsięwzięte osobne badanie zwierząt przez weterynarza urzędowego lub innego weterynarza, przez władzę specyalnie do tego upoważnionego i wynik badania uwidoczniony na świadectwie.

6. Weterynarze, którym powierzoną została kontrola w granicznych urzędach cłowych, mają zbadać przepisane świadectwa pochodzenia co do ich ważności jakoteż zbadać jak najdokładniej zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia co do niepodejrzanego stanu ich zdrowia.

7. Jeżeli przy tem badaniu nie znajdzie weterynarz wykonujący kontrolę żadnej przeszkody, ani co do stanu zdrowia zwierząt, ani co do ważności świadectw pochodzenia, natenczas ma to uwidocznić na tych świadectwach.

Dopiero po uskutecznieniu tych czynności weterynarsko-policyjnych i zaprotokołowaniu świadectw pochodzenia (paszportów zwierzęcych) może być ze zwierzętami przeznaczonemi do wprowadzenia, przeprowadzone postępowanie cłowe.

Transporty zwierząt niezaopatrzone w przepisane świadectwa pochodzenia, dalej zwierzęta, które weterynarz kontrolny uzna za dotknięte zarazą, lub o zarazę podejrzane, w końcu zwierzęta, które były wspólnie transportowane ze zwierzętami choremi, lub w jakikolwiek inny sposób się z niemi stykały, mają być od wprowadzenia wykluczone.

Powód, dla którego transport zwierząt zwrócono, ma być przez weterynarza kontrolnego podany na świadectwie i potwierdzony jego czytelnym podpisem.

O każdej przeszkodzie do wprowadzenia zwierząt i wykluczeniu ich od przewozu do Austryi ma weterynarz kontrolny zawiadomić natychmiast właściwy urząd cłowy, podając zarazem najważniejsze daty ze świadectwa pochodzenia tak, aby urząd ten mógł o tem donieść właściwemu urzędowi cłowemu niemieckiemu jakoteż sąsiedniej władzy politycznej pogranicznego powiatu niemieckiego, z którego, względnie przez który transport miał być wprowadzony; weterynarz kontrolny ma nadto donieść o tem c. k. Namiestnictwu pisemnie.

8. Gdyby w transporcie zwierząt stwierdzono chorobę zakaźną już po przejściu przez granicę, natenczas należy wspólnie z przybranym w tym celu weterynarzem urzędowym stwierdzić ten fakt protokolarnie w sposób przepisany i odpis tego protokołu bezzwłocznie przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych, zawiadamiając równocześnie o tem także i c. k. Namiestnictwo przy dołączeniu odpisu powyższego protokołu.

Transporty zwierząt, albo poszczególne zwierzęta, u którychby stwierdzono chorobę zakaźną już po przejściu przez granicę, nie mogą być zwracane do państwa Niemieckiego.

9. Koszta weterynarskiego badania zwierząt mają ponosić strony wprowadzające, a c. k. Urzędy cłowe będą je pobierać na rzecz Skarbu Państwa razem z należytościami cłowemi, zarachowywać w sposób przepisany i odsyłać do etatu politycznego.

10. Za weterynarskie oględziny zwierząt wprowadzanych tak w stałych dniach wprowadzania, jakoteż zwierząt wprowadzanych w innych dniach na podstawie wyjątkowego zezwolenia politycznej władzy powiatowej, należy uiścić taksę.

Taksa ta wynosi za sztukę:

a) koni, osłów, mułów	1	złr.	50 ct.
b) buhajów, wołów, krów	—	„	75 „
c) jałownika do 2 i pół lat wieku . .	—	„	50 „
d) cieląt, świń	—	„	10 „
e) owiec, kóz	—	„	5 „
f) jagniąt, prosiąt	—	„	$2^1/_2$ „

11. Jako stacye wchodowe, na które ograniczony jest przywóz z Niemiec do Austryi, względnie przewóz przez Austryę zwierząt przeznaczonych na handel ustanawia się aż do odwołania poniżej podane graniczne urzędy cłowe, a jako czas kontrolny w miesiącach letnich t. j. od 1. marca do końca października tudzież w miesiącach zimowych t. j. od 1. listopada do do końca lutego następujące terminy:

W politycznym powiecie Biała

c. k. główny urząd cłowy w Oświęcimie w każdą środę w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu, zaś w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

W politycznym powiecie Chrzanów

c. k. główny urząd cłowy w Szczakowej w każdy wtorek i piątek w miesiącach letnich od godziny 7 rano do 1 po południu a w miesiącach zimowych od godziny 8 rano do 2 po południu.

Weterynarzem kontrolnym na stacyi wchodowej w Oświęcimie ustanawia się Władysława Rudnickiego granicznego oglądacza zwierząt i płodów zwierzęcych w Oświęcimie, a jego zastępcą Teofila Dziurzyńskiego c. k. weterynarza powiatowego w Białej, zaś na stacyi wchodowej w Szczakowej Józefa Serwę granicznego oglądacza zwierząt i płodów zwierzęcych w Szczakowy, a jego zastępcą Grzegorza Bogdana c. k. weterynarza powiatowego w Chrzanowie.

Gdyby na który z oznaczonych powyżej dni kontrolnych przypadło uroczyste święto, natenczas wprowadzenie zwierząt względnie weterynarska kontrola graniczna ma się odbyć w dniu następnym tego samego tygodnia i godzinach wyżej oznaczonych.

W razie nadzwyczajnej kontroli t. j. przy wprowadzaniu zwierząt na podstawie osobnego pozwolenia politycznej władzy powiatowej w innych dniach tygodnia a nie w ustanowionych dniach kontrolnych mają dotyczące strony uiścić naprzód w właściwym urzędzie cłowym oprócz przypadającej taksy oględzin także i ewentualną nadwyżkę kosztów wysłania weterynarza kontrolnego.

13. O udzieleniu nadzwyczajnego zezwolenia na wprowadzenie zwierząt w innych aniżeli ustanowionych dniach kontrolnych (ustęp 11.) ma c. k. polityczna władza powiatowa zawiadomić zawczasu dotyczący c. k. Urząd cłowy.

14. Weterynarze ustanowieni urzędownie dla kontroli granicznej, jakoteż weterynarze inspekcyjni obowiązani są zawiadomić bez zwłoki i to telegraficznie c. k. Namiestnictwo o takich transportach zwierząt, które w myśl niniejszych przepisów podlegają granicznej kontroli weterynarskiej a z jej obejściem przypuszczone zostały do przewozu lub przywozu.

B. Obrót zwierzętami na paszę wprowadzonemi do austryackiego obszaru granicznego i mały obrót graniczny.

I. Obrót zwierzętami na paszę wprowadzonemi z niemieckich na austryackie obszary gminne dozwolony jest pod następującemi warunkami:

a) Właściciele trzód takich obowiązani są przy przejściu przez granicę przedłożyć do sprawdzenia (zbadania i uwierzytelnienia) wykaz zwierząt które chcą wprowadzić na paszę z podaniem ich ilości i szczególnych oznak zewnętrznych.

b) Powrót takich zwierząt dozwolony będzie tylko po sprawdzeniu ich tożsamości.

II. Gdyby jednak w czasie trzymania na pastwisku choroba stadna, mogąca się udzielić odnośnemu rodzajowi zwierząt wybuchła w jednej części trzód, albo w miejscu, oddalonem od pastwiska mniej aniżeli 20 klm. albo też na tej drodze, którą zwierzęta mają przebyć z powrotem z pastwiska do stacyi granicznej, natenczas wzbroniony jest powrót zwierząt do obszaru drugiego państwa, chyba jeżeliby wyjątkowo wymagały tego nagłe okoliczności (brak paszy, słoty i t. p.).

W takich wypadkach może nastąpić powrót zwierząt wolnych od zarazy tylko przy zastosowaniu obmyślonych przez przynależne władze środków ochronnych dla zapobieżenia zawleczeniu zarazy.

C. Obrót zwierzętami przeznaczonemi do wywozu do Niemiec.

I. 1. W myśl artykułu II. konwencyi weterynarskiej zawartej z państwem Niemieckiem podlegają w granicznych urzędach cłowych i w dniach wyżej ustanowionych (w rozdziale A. alinea 11.) weterynarskiej kontroli n a d t o i t e z w i e r z ę t a, które są przeznaczone do wywozu do Niemiec, k t ó r y c h j e d n a k ś w i a d e c t w a (paszporty bydlęce) n i e s ą z a o p a t r z o n e p r z e p i s a n ą k l a u z u l ą w e t e r y n a r s k ą.

2. Za badanie takich zwierząt wywożonych należy uiścić taksę, jaka jest ustanowiona w rozdziale A. ustęp 10. za badanie zwierząt z Niemiec przywożonych.

3. Oprócz ustanowionych w rozdziale A. ustęp 11. dni kontrolnych może polityczna władza powiatowa za zgłoszeniem się właściciela zezwolić na wywóz zwierząt także i w innych dniach tygodnia, jeżeli właściciel poniesie koszta delegowania weterynarza kontrolnego podług rozdziału A. alinea 12.

Zgłoszenia jednak takie należy uskutecznić ustnie, pisemnie lub telegraficznie najpóźniej na 24 godzin przed dniem wywozu.

II. Mieszkańcy miejscowości oddalonych od granicy nie więcej jak 5 klm. mogą ze swym własnym inwentarzem zaprzężonym do pługa lub wozu przechodzić przez granicę w obu kierunkach każdego dnia i o każdej godzinie jednak tylko w celach wykonania robót gospodarskich lub spełnienia swego rzemiosła i przy zachowaniu obowiązujących przepisów cłowych.

III. Przeprowadzanie zwierząt przez granicę Państwa z ominięciem graniczno-cłowej względnie granicznej kontroli weterynarsko policyjnej będą ka-

rane według §. 46 ogólnej ustawy o chorobach stadnych z dnia 29. lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 uznaniem przydybanych zwierząt za przepadłe.

IV. Postanowienia §. 11. tejże ustawy o obowiązku poddawania rewizyi weterynarskiej zwierząt pędzonych wewnątrz Państwa co 5 dni i umieszczania na odwrotnej stronie paszportu bydlęcego klauzuli weterynarskiej o wyniku każdorazowego badania, mają zastosowanie także i do wszystkich gatunków zwierząt wprowadzanych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1899 r.

Lwów, dnia 16. grudnia 1898.

Piniński w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1898 L. 76.495, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Tyśmienica na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Tyśmienica na pobór stu (100) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć, od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 10. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1898 L. 76.499, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Nadwórna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Nadwórna na dalszy pobór siedmdziesiąt pięć, procentowego (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 13. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 113.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. grudnia 1898 L. 76.498, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Kuty na dalszy pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Kuty na dalszy pobór siedmdziesiąt pięć, procentowego (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa przez lat pięć od roku 1899 do końca roku 1903.

Lwów, dnia 13. grudnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.